

கல்கி

கல்கி அக்டோபர் 22, 1950

4

அனு

நறுமணத்திற்கெல்லாம்

அடிப்படையாயுள்ளது

தைலம்

★
மைசூர் சந்தனத்
★

கவின்மெண்ட் சந்தன
ஆயில் பாக்டரி, மைசூர்

இருமல், அவஸ்தை யனிக்கும் ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி
3 நிமிஷங்களில் ஒழிக்கப் படுகின்றன

ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி நரக்குதலால் நுக்கத் திணித் துக்கமின்றி அவநியதுநீதிக்காரர் அநிகமரக இருமலுதலால் பிராணவஸ்தைபரக இருக்கிறதா? பனதின் உணர்ச்சியினால் வேலை செய்ய அசக்தராகவும், குணமையான வேலுக்குக்களவும் உணவுக்களவும் சர்ப்பிட குடியுயில்களையா?

எவ்வளவு நாட்களாக உபவாஸ்துத்து ஏனத உபயோகித்திருப்பீனும் சரி, மெண்டாகோ (Mendaco) ஓர் புதிய தம்பிக்கை அனிகக்கும், மவக்க மருத்துவன்களும், புளக பிடித்தன்களும், இஞ்சுக்களின்களும், ஆட்டோகம்பளர் தேவையுயில்களும், செய்ய வேண்டியதென்களும் குடியித்த இரண்டு பீக்கின்களும் சர்ப்பாட்டிக் போது உட்கொள்ள வேண்டியதே, உபத்திரையுயில்களாயாக மனதத்து விடும், மூன்றே நிமிஷங்களில் மெண்டாகோ (Mendaco) இரத்தத்துடன் கவந்த வேலை செய்யத் தொடங்கி, உபத்திரைக்கவர்த்து சிரமமின்றி ஸ்வாஸ்தை அபிவிருத்தி செய்து முதல் நாளும் இரவே நகவ தித்திரையை அனிகத்து விவரன்களில் பவ வகுவுயில்கள் மெளவன உணர்ச்சியையும் பவத்திரையும் பெறுன்களும்.

2 வகுவுயில்களாக ஆஸ்துமா இல்லை
மெண்டாகோ (Mendaco) அநேகமாக உடனே குணமனிகத்து மவாஸ்தை இவகுவுயில்களையுட்குமின்றி எதிர்க்கவ நாக்குதல் ஏற்பட்டது செய்கிறதா, உதாரணமாக ஜே. சீசர்ட்டில்

நாரமிட்டன், டுப்ட், கால்டர், இருமல், நுக்கத் திணதலால் இரவு துக்கமின்றி 30 பவுண்டு எடை குவர்த்து, தித்திது விடுவாசன எதிர்க்கவ பட்டது, மெண்டாகோ (Mendaco) ஆஸ்துமாவை முதல் நாளே தித்திது விட்டது, இரண்டு வகுவுயில்களும் அங்குபவாதையே பிங்கும் ஏற்பட்டதின்களும்.

பனம் வரபல் உத்திரவாதம்
மெண்டாகோ (Mendaco) முதல் வேலை சர்ப்பிட்டதும் நோடியவாக சத்தத்துடன் கவந்து ஆஸ்துமாவை ஒழிக்கிறது, மெண்டாகோ (Mendaco) அதின்களில் மவதில் பவ வகுவுயில்களையும் உணர்ச்சி, பவம் இவத்திது அனிக் கிறது, மவபல் உத்திரவாதத்தில் சித் மெண்டாகோ (Mendaco) உபயோகித்துப் பர்த்து தீர்ப்பனியுயில்களும், மெண்டாகோ (Mendaco) சர்ப்பிட்டபேய் புளக குணம் கொத்து திருத்தி மனிக்கவனிக் வெற்றுப் பெட்டிகளைய அதுபு பினும் மூலத் தொகையும் மவபல் செய்யப் படுகும், இன்றே மருத்து விவாஸ்சிபிடயிருத்து மெண்டாகோ (Mendaco) மவக்குயில்களும், இந் திரவு சர்ப்பாத் துக்குநீதிக்கள், மது நகவ களும் எவ்விதமாவ தெம்புணர்ச்சி ஏற்படுகிறது

Mendaco

மெண்டாகோ

தென் பவதையும் பாருங்கலக, உத்திரவாதம் உங்கலுக்குப் பவதுகாப்பது அனிக் கிறது.

● ஆஸ்துமா ● மார்ச்சனி நோய் ● நோஜூரம் இவத்திது திவத்திக்கிறது

எங்கும் எகோயித்த அய்யிராயம்

எல்லா நகரங்களிலும் வீரர்களும் -
புலர்த்தர்களும் மனமாரப் புகழ்ந்து வரு-
வது என்றும் தியட்டர்களிடமிருந்தும் -
வருகின்றன.

மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ்

திகம்பர சாமியார்

மற்றும் புதுமாதிரியான படம் எப்போதும்
சிறந்த திரைப்படத்தை அளிக்கும் சிகம்பர
சாமியார் புறக்கணிக்க.

வெர்ட்டன்-டி.ஆர்.சந்திரன்

தில்லாபுது
பார்க்கன்
ராஜதமார
பூராவும்

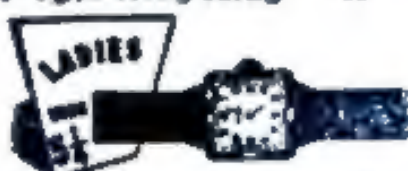

சென்னை
பிராட்டோ
மற்றும் ராஜதமார
பூராவும்...

தீபாவளிக்குாக மகத்தரன குறறந்த விலை

FREE[illegible][illegible]

ஆகக் கட்டிய தொகை		மீட்டிப் பெற்ற தொகை	
ரூ.	பை.	ரூ.	பை.
430	47	444	4
433	8	449	3
435	7	447	7
436	7	449	7
438	16	451	15
439	15	453	15
441	15	458	15

[illegible]

464	தேவந் துமகபுரம்	5	28	410	தேவந் துமகபுரம்	4	33
465	தேவந் தேவந் தேவந்	5	29	411	தேவந் தேவந் தேவந்	5	34
467	தேவந் துமகபுரம்	7	30	417	தேவந் துமகபுரம்	5	35
468	தேவந் தேவந் தேவந்	7	31	418	தேவந் துமகபுரம்	7	36
469	தேவந் துமகபுரம்	15	32	419	தேவந் தேவந் தேவந்	7	37
470	தேவந் துமகபுரம்	15	33	420	தேவந் துமகபுரம்	12	38

(பெரியகோயில்)

[illegible]

(५५५५ - ५५५५)

PHILLIPS WATCH CO., POST BOX 6751, BOMBAY-22

இம்மாதத்திய "எச்.எம்.வி." வெளியீடுகள்!

மதுரகீதவாணி

ஸ்ரீமதி என்.எஸ்.வஸந்தகோகிலம்

N.28191 { மஹாலக்ஷ்மி
2 பாகங்கள்
-சங்கராபரணம்
(பாபஞ்சம் சீவன் கியற்றியது)

ஸ்ரீமதி என்.காந்திமதி
N.28185

பல்லாண்டு பல்லாண்டு
ஒற்றுமையாய் பணிவோம்
(சுத்தானந்த பாரதி கியற்றியவை)

ஸ்ரீமதி ஜானம்மா
N.28186

ஓ! நாம் சேர்ந்து
ஒன்றே தெய்வம்

ஸ்ரீ ஜி.எஸ்.விஜயராவ் &
ஸ்ரீமதி ஏ.பி. கோமளா
N.28187

தானுக்கனிஞ்ச பழம்
2 பாகங்கள்
(சுரே' கியற்றியது)

(நாதஸ்வரம்)

சீவதாரண்யம் ஸ்ரீ ஜி.வேதமூர்த்தி பிள்ளை
N.18975 { பாஹி பர்வத - சுரே
ஹிமகிரீ தனயே. சுத்ததன்யாசீ

"ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்"

தி கிராமபேபான் கம்பெனி லிமிடெட்
கல்கத்தா - பம்பாய் - மதராஸ் - டுமி

உங்கள் முக வசிகரத்திற்கு
சாந்தி உருவியில் தயார் செய்த
பிரெஸிடென்ட் ஸ்நோவை
உபயோகிப்புகள்

RATHOD TRADING CO. MADRAS.

MORTON

ஹா! எவ்வளவு மேன்மையான
மிட்டாய்கள்!

மேன்மையான தரமான மிட்டாய்கள்
தயாரிக்கும் மோர்டன் கன்ஃபெக்டரீஸ்
புதிர்மோர்டன் (மதுரை) டி.சி.
25, சென்ட்ரல் தெரு. வி.க. ரோடு

கண்ணோன
ஒலிக்கும் அலாரம்

கைகடிகாரத்திற்குள்

[illegible]

செ. 1998 மார்ச் 10 தேதி ரூ. 335/-

செ. 7227 அத்தகைய
13 ஆக சிவ சாமி எ. 1085/-

வஸ்துகெய்ன்

இரீக்ரெட் அலரம்

13. *How many different types of people are there?*

பேனர் - துறை இ. கம்பெனி லிமிடெட், பாய்லம் - கங்குதூர்

3 WINNERS

NATION'S LEADER
CALENDAR - Rs. 1/4 *each*

EVERY MAN'S DESK
DIARY - Rs. 2/12..

EVERY MAN'S POCKET
DIARY - Rs. 1/12..

SAMPLE BY V.P.P., H.O. OR P.O.
TRADE TERMS AND SPECIAL DISCOUNTS

Apply to -

ASSOCIATED PRINTERS (MADRAS) LTD.

155, MOUNT ROAD, MADRAS.

AND AT 12, A. M. BHATTARAI ROAD, CALCUTTA.

தீயாவள் வெளியீடு!
 வீரசித்தபெற்ற கதை....
 முகழ்பெற்ற நடிகர்கள்....
இனையற்ற சித்திரம்...

நாகய்யா
லலிதா
மத்ரீன்
 சாமா
 பாலையா
 முகேசுலா
 கமீன் உத்தம
 சாமிநாதன்

Based on
 VICTOR HUGO'S
 "LES MISÉRABLES"

NARAYAN Co
Release

ஆரணி ஸிஸ்க் ஹவுஸ்

5, ஸ்கைல்டித் தெரு
மயிலாப்பூர் - மதராஸ்
டெலிபோன் : 86349

அறிவிப்பு

எங்கள் வெயிழர், எண்பர்களுக்
கும் வாடிக்கையாளர்களுக்கும்
இதன் மூலம் அறிவிப்பது
யாதெனில், அற்புத வேலைப்
பாட்டிற்கும், கலீன கிணைன்
களுக்கும், கெட்டிச் சாயத்திற்
கும் பிரஸித்தமான ஆரணிப்
பட்டுச் சேலைகள் எங்களுடைய
சொந்தக் கைத்தறியில் தயார்
செய்யப்பட்டு கீழ்க்கண்ட
இடங்களில் மட்டுமே மதராஸ்
விலக்கே விற்கப் படுகின்றன.

பம்பாய் : சவுத் இந்தியன்
கன்ஸ்டர்ன்ஸ் லிமிடெட்,
கிரான் ரோடு, மாதுங்கா.

புது டில்லி : சவுத் இந்தியன்
கிளப் கோ - ஆப்ரோகன்
சப்லி கோவைட்டி கிட்டி,
9, ஜுத்தர் - மந்தர் ரோடு.

கல்கத்தா : சுதர்ன் பிரீதர்ன்,
தே. 1/4, பிரீதர்ன் குகாம்
மதாமத் ரோடு, காளிகாட்.

ஸ்ரீமதி எஸ். என். மி,
C/o எஸ்.கே. ராமசேஷன்,
10, தேசபிரியா பரக்கேரோடு,
காளிகாட்.

குதிர்பு : வட இந்தியாவில் எங்கள்
பெயரை உபயோகித்துப் பலர் பேரளி
யாக சேலைகள் விற்கும் செய்குறியை
மேற்கண்ட விவரணையில் மட்டுமே
வாங்கும்படிச் செட்டுக் கொண்டுள்ளோம்.

பலர் 18 } அக்டோபர் 22 } கி.மு. 19
பலர் 19 } ஹிஸ்டரி 8

என் ரேட் ?	...	11
என் கிரேஸ் பரி	சுந்தரி	12
சிவரோ சங்கீத மகாநய	...	14
ஸ்ரீமதி இந்திராணி (அ. ப. விசுவம்)	...	16
குரோக்கிய ரசியம் குகாண்டாயி...	...	17
மோகன் பிரதாந்	கனாமதி	20
வட்ட மெஜ	...	26
அப்பா எங்கே ? என். சங்கரன்	...	28
மொறுது போக்கு	தம்பி	31
அக்டோபர்	...	31
எவ்விதும் உயிர்க்கும் காலாதி	...	33
இருவர் உயிர்க்கும் - பட்டிராமி	...	36
வந்திர் குதிரா	சு. சா.	40
சியாந் தம்பி	...	46
பாதுகாசின் காதல் கதர்சன்-ரா.வி...	...	44
போட்டா தொட்டி கலீனன்	...	60
மிஷ்டர் அப்ப	கோனம்	63
பாறுப் பாசுவயம் கிதர்	...	68
கம்பர் தருவ் கார்டி	டி. கே. பி.	66
பாசுப் தம்பிப் பாறு	என். வி. என்.	71
பிஜித் தம்பி	குதிராண்டி	70
பயோ பகரத்தாந்	இயை குமாரன்	78
சுரோத் திவகன் திவா	...	76

"அக்டி"யின் வெயிலாகும் கைதளவின்
உணர்வு வெயிலாகும் சங்கரன் கதர்சன்
பெயிலாகும் : சம்பவங்களும் கதர்சனமே.

யநீ கிருஷ்ண பகவான்
இவ்வாழ்க்கையில் ஓர் பொன் இதழ்!

யாரிஜாதம்

பெருக்கடன்: K.S. கோபாலகிருஷ்ணன்.ப.ப.

உங்களை மகிழ்விக்க வருகிறது!

என்ன விநோதம் பார் !

திருத்திபதி ட்ரூமன் ரிமத் சூர்தகாசு
சந்திப்பதற்காக வேகம் திணித்து
விட்டாடியும் வந்தார். சைலே கிஸ்
என்ன விநோதம் எல்லாம் கிழமுமோ!

சும்படி வழிக்கு வாறுங்கள்!
இப்பொதுவது யார்
பொய்யவன்
என்பது
தெரிந்ததா?

உங்களுக்கு
வாழ்த்துக் கூறி
யொசனை கேட்டுப்
போகலே வந்தேன்!

நான் செய்த
தெல்லாம் தப்பு.
தயவு செய்து இந்தச்
சலுகியை என்னை
வெறுங்கள்.

திருவேலி எட்டாண்டின்
நட்டி நாயும் மண்ணிப்புத்
கொளுவதற்காக
வாறாம்.

மாலை தூய் பார்வையாகவாய்க்கு
வந்து தம்மைக் கைது செய்யும்படி
சியாய்கைக்
கேட்டுக் கொள்ளலாம்.

சாஸ்திரி பிரதமர் போல் அங்குமிங்குமிருந்து தலைவர் சந்தர்ப்பம் இயங்குந்
மிடம் வந்து சான் அலமாரம்.

பிரதம மந்திரி

இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி
புத்தியை அங்கீகரிக்கும்படி பண்டித
கோஸ்வாமி ஸ்ரீ என். ஜி. ராமசாமி
வகுந்த அகழகம்.

இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி
புத்தியை ஏற்றுக்
கொள்ளுமாறு
சந்தர்ப்பம் பட்டல்
ஸ்ரீ அகாஷ் போல்
வாங்கும்படி
வாங்கும்படி

சீர்வ தேச சமர்க்கள மகாசபை!

தேவர புது சேது கலையா
விடுவது குதிரை மருதே!

முதலில் வடக்கு கொரியா தேன் கொரியாவையும் அதன் மக்களையும் விடுதலை செய்வதற்காகப் போராட்டம் மேற்கொண்டது. அதன் பின்னால்தான் கொரியாவினுள்ள தாண்டவம் எடுக்கப் பட்டிருந்தேன் தாமசாவின். ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் பரிவாரங்கள்.

அதற்குப் பிற்பாடு அமெரிக்க
கொ. குண்டு விமானங்கள் ஹட்
கொரிய தரப்பினால் பாதிக்குமால்
அழித்து அங்குப் தீர்த்தன. அதற்குத்
தக்கத் தண்டப்பாட்டும் இக்கால நி
பாதிக்காமல் தாங்கள் ஆபிரிக்கை
இது கொண்டு வந்தார்கள்.

பேரது, தென் கோரியாவை வட
கோரியாவிடமிருந்து விடுதலை செய்
வதற்காக ஐ. நா. துருப்புடன் எதிர்த்
தாக்குதலில் ஈடுபட்டன. அதன் விளை
வாகத் தென் கோரியா தாண்டலில்
மூக்கால் பகுதி தகவரப்பட்ட மரவின்.
மேலும் பதினாறாவது வகையான ஈக்கள்
உயிர் இழந்தார்கள்.

இப்போது அடகோரியா சர்க்காரிட
பிருத்த அடகோரியா மக்களிடமிருந்து
கொண்டுவரப்பட்ட நடந்துவருகிறது.

மேற்படி கூங்கர்வம் "மேத்திரா
ராச" முதுவையுமாயில், அதன்
பாலையு கோரியா முதுவையும் உள்வ
பொருள்பாசாச தகவியும் பாழா
லிற் றுள்ளும், பொருக்கு இவையா
கோரியா மகவலிற் றோதா ஸ்சி
கவலிற் றுள்ளும் ஸ்சி
திரவியாகக் கதலாம்.

மேற்படி யுத்தத்தினால் நெல் கொள்
வாணிக தரிதரான விவரமும் அ.
கொளியாணிக தரிதரான விவரமும்
யாழ்ப்பாணம் நகரம் பகுதியும் அழிந்து
பாழிமேட்டின் மீது அடுத்த அமைச்சர்
கொளியை உருவாக்கின.

இதன்மேல் தான், கோட்டா மரத்துண்டின் விடுதலை செய்து வருகிறார்கள்! உலகமே தான், இது கடைப்பிடிக்கிறதோ, அல்லவோ என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறதோ அந்த மரத்துண்டின் விடுதலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்! இந்தப் பணியை உடனடி விடுதலை விடுதலை செய்து வருகிறார்கள்!

விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையைப் பார்த்து, நான் மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறேன். நான் மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறேன். நான் மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறேன்.

தென் கோரியா முழுமைதவும் வட
கோரியாகக் கூக்கிரமித்துக் கொள்
டாக வடத் திரும்பவும் அவர்களைத்
தோற்கடித்து, கோரியா முழுமைதவும்
வகப் பத்தும் கெடு மகர வகம்மை
பொருத்திய அமெரிக்காவுக்கு உண்டு
வரும் வந்தியிடுகருத்தோம்.

தென் கோரலாவுக்கு அமெரிக்கா
யின் பூரண ஆதரவு இருந்துள் கிட
யட கோரலாடன் ஆலோசனைகள் மூன்
றேயுவதற்குள் ஆதரவியமையுள்ள
அமெரிக்கா இப்போது வெற்றி பெற்று
அருகத்திக் கிளப்பு எதையும் இல்லை.

ஆய்வுத்திட்டங்கள் அங்குள்ள
விஞ்ஞான அமைதி நெருக்கிய
செய்தல் விஞ்ஞான நெருக்கிய
விஞ்ஞான நெருக்கிய, ஐ. ந.
விஞ்ஞான நெருக்கிய விஞ்ஞான
விஞ்ஞான நெருக்கிய விஞ்ஞான

அந்த சூயஸ் தோக்ஷியதும் பட்டா
தில் பிறகு போகில் இதன்மீதுக்கூடாம்.
அங்காறு சூயஸ் செய்திருந்தாக,
தோக்ஷியடைந்த வட கோய்க்கல்
ஒருவேறு சமராதத்துக்கு இணங்கி
வந்திருக்கக்கூடும்.

சமீபகாலத்தில் இளைய வயதில்
சுதந்திரம் மிகவும் வளமாகியிருக்கிறது. மட்டும்
கொள்கை போதுமானவர்களுக்கு மட்டுமே
யன்றி, அந்நாடு இ. ந. சமீபகாலத்தில்
மேலாகியிருக்கிறது என்பதைச் சுதந்திரம் காட்டுகிறது.

ஆகவும், பகிர்வதற்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். மேலும், பகிர்வதற்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். மேலும், பகிர்வதற்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

கடமைகளைச் செய்யத் தவறியது மாத்திரமல்ல, செய்யத் தவற வாய் வந்ததையும் செய்ய முற்பட்டு விட்டது.

சென் சென்சார் எக்ஸ்சைஸ் கடத்து
கூட சென்சார்லிக் பிரைவெட்டி
யோகாந் செட்டித்து நடத்துயி
துருப்புகளுக்கு கட்டிலைட்டதுடன்
சு. பி. சைவ நிதிக்கென, ஸ்கீமார
சென்சார்லிக் கடன் சென்சார்லிக்
கடன் இரண்டுயிதகற் சென்சார்லிக்
கடன் சென்சார்லிக்

அதாவது என் தோ மறா மகாசபையின்
உருவம் என்னோ என்கை மகாசபையா
மாற ஆய்வித்திருக்கிறா?

கொடியப் போலிருந்த ஓர்
உயர்ந்த கோயிலாகி விருக்கிறது.

எந்த நாடும் தீவாய அநியாயத் தாழ் பருத்ததென்று நீதியுடனும் தேர்வையுடனும் நடந்து கொண்டா விடக் கடவது முடியாது என்பதுதான்.

அது எந்த வகையான கட்சியின் இருந்தாலும் ஆபத்து என்பதும் வெட்டி வெளிக்கொண்டு விடுக்கிறது.

என்ன தேர்தலானும் தங்கம் கொத்த நாட்டின் ஒரு பகுதியைவந்தேற்றவே தான் மீது படை வெடுப்பதிலும் என்று கூட கொரியா உறுதியுடன் நிம் நிஞ்சுதற்கு கொரியா வுத்தம் லுண் டுதான். கொரியா தரையில் பாழாக்கி விடாது. கொரியா மக்கள் அழித் திருக்க மாட்டார்கள்.

ஆனால் அங்காது கூட கொரியா தேர்வையுடன் நடந்து கொண்டாய்க் குடியாணின் கைப்போர்வையாக இருத் ததாக்கதான் அந்த நாட்டுக்கு வந்த தான ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அது போலவே தென் கொரியாவும் அமெரிக்காவின் கைப்போர்வையாகி விடா மல் கூட கொரியாவுடன் உறவுகாணம் செய்து கொண்டிருந்ததால் தீவிரமாக இவ்வளவு படுகிமாசொகி விடாது.

தென் கொரியா வெற்றி பெற்ற பின் எவ்வளவையத் தாண்டி கூட கொரியாவின் பிரமேயப்பதிலும் என்று உதவி புத் தாம், கொரியாவின் எதிர்க்கால ஐக்கி யத்துக்கு அது தீர்த்துமான அன்றி வாரமாக அமைத்திருக்கலாம்.

எனவே, கூட கொரியா தென் கொரியா பிரமையெடுத்தது பெரும் தவறு; வெற்றி பெற்ற தென் கொரியா உறுதியுடன் கூட கொரியாவுக்கும் பிர மேயித்துப் போர் புரிய முற்பட்டதும் பது அமைக்கப்பட்டதும் பெரிய தவறு; அமைத் தடுக்காமல் ஐ நா, உண்ப அந்தக் திடம் கொடுத்தது பாபெரும் தவறு என்பதில் எந்தேனும் இல்லை.

கூட கொரியா முழுமையையும் அமெ ரிக்கத் துருப்புடன் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டாக் கூட கொரியா வுத்தம் முடியுமையும் என்று சொல்வதில்லை. என்னால் கொரியா வுத்தத்தின் கை தேர்த்த கூட கொரியாவின் இடை விடாது தொல்லை விளைவித்துக் கொண்டே விடுப்பார்கள், எனவே, கூட கொரியாவின் அமெரிக்கத் துருப் புடன் பிரமேயித்தது அங்கு தீர்த்து மாற அமைதியின் கைக்கு விதை விதைத்தது போல் ஆகிவிடுக்கிறது.

இந்தத் தவறுகளைக் கொள்கும் மூல காரணம் அக்காரணிகள் கட்டிப் பிரதி கட்டி விபரீதம் அல்லவா?

எனவே, எந்த வகையான கட்சியி ழும் மோருவதில்லை; எந்தப் பிரச்சினைய வும் அதன் தராதரத்தால் சீர்தாக்கிப் பாதித்த ஒரு முடிவுக்கு வருவது என்ற கொள்கையை இந்தியா அனுகு டுத்து வருவது மிகச் சிறந்த அரசியல் தர்மம் என்பதை யாராவது ஆட் கோய்க்க முடியுமா?

பொன்னியின் செல்வன்

‘கல்கி’

இராஜராஜ கோழலின் இனம் பிராயத்தில் கோழநாட்டிலும் எழு நாட்டிலும் திகழ்ந்த மகத்தான சரித்திரக் கதை

அக்டோபர் 29உ “கட்கி” இதழில் ஆரம்பமாகிறது

கேரள அரசுத்தலைவர் இப்போது
சுற்றுலாப் புதிய திட்டங்களை
முற்றும் இப்போதில் செய்து
என்பதைப் பற்றித் துறைமுகங்கள்
தெரு சந்தைகளில் இடமின்றித்
தெளிவுபடுத்தி வருகிறது.

"முதலாவதாக, மொத்தம் ரூபய்த் 100 லட்சம் அளவிற்குப் பற்றித் தேவையான அளவிற்கு, தர, தருவாய் என்று கூறியுள்ளதே உண்மை. இரண்டாவதாக, ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உறுப்பினர் பிரதிநிதிகள் பங்குடன் இருப்பதற்குப் பரிசீலனை அளவிற்கு முயற்சி எடுத்து வருவதற்கு உறுதியாகியுள்ளது." என்று கூறியதற்குப் பதிலாக, "பிரதிநிதிகள் மட்டுமல்லாமல், உறுப்பினர்களும் பங்குடன் இருப்பதற்கு முயற்சி எடுத்து வருவதற்கு உறுதியாகியுள்ளது."

இ. த. தருமபுகன் என்னும்
கடத்தன் விவசாயப் பணியிற்
பிழைக்கக் குறைக்க வேண்டுகிறது.

அது போலவே உரையாடல்கள்
கூடவே உள்நாட்டும் நடைபெறும்.

சென்னை, 15 சூன் (ஐ.வி.என்) ஸ்டீல் ஸ்டாப் போர்டு மீது தாண்டி லாபிஸ்ட் ஸ்டீல் ஸ்டாப் போர்டு மீது தாண்டி லாபிஸ்ட்

ஸ்ரீமதி இந்திராணி

இந்தக் குறையைப் பறித்தது அங்குள்ளிரு
ஒரு பெரிய மூலத்தி னாலேயே. அங்குள்ளுடைய
புறக்கம் பரப்புவதற்குத்தான். அங்குள்ளிருந்தான்
பலர். பலர் இவர் ாலேயே இத்தியல் பெண்
மணி என்று அங்குள்ளில் கொண்டு வந்தார். அங்கு
கொண்டு போனார்கள். அங்குள்ளில், அங்கு
இருந்திருந்தான். அங்கு அங்கு அங்கு அங்கு
பலருடையது. இத்தியல் பெண்மணி
ஒருவர் இங்குள்ளு தான். அங்குள்ளில் இத்தியல்
பெண் அங்குள்ளில் பிறந்து வந்தார். அங்கு
பெண்மணி ாலேயே அங்கு அங்கு அங்கு அங்கு
இங்குள்ளில்,

ஸ்ரீமதி காமசுந்தரணி இந்தியாவிலேயே தனி
இந்திய கவிதை, இந்தியப் பண்பாடு,—
இதைத்தான் குறிப்பிட்டார். இந்திய கவிதைத்
தரம் தென்கிழக்கியப் பண்பாடு அல்ல. அதி-
வாகை வாகைதான். தென்கிழக்கியப் பண்பாட்டின்
கிளப்போல வர்ணச் சேர்க்கை உடுத்தினார்.
இந்திய உடைக் கவிதைப் பரத வாய்ப்புடைய
தனித்த தனி உண்பதைக் கண்டார். கவிதை
தரம் புராதனமாக வில் முடிசாயத் போன
தரம் தரம் குமாரசுவாசுதர வாகு பரிணமிக்க
போனதும் என்ற மருகுதரம் சொன்னார்.
அந்த மருகுதரம் இங்கு கிடைக்கவில்லையென
கொண்டு கவிதைத் தரம் கிடைக்கவில்லை.

ஸ்ரீமதி சாவித்ரி தேவியின் செங்கல் குகைப் புகை ஸ்ரீமதி இத்திராணி தேவி வந்த இந்த இடத்தில் அப்படிப்பட்ட சேஷர்கள் அங்கேயே இருக்கிறார்கள். பரிசுப்பாச சாந்திரிப முக்தரிக் அங்கே

பேர்தகவலும் தீர்த்துச் சமரம் ஏத
படுப்படி சேய்தந்தைச் சிறுநிலை
பட்ட சேய்தேர சமரநா மாசமைய
சேய்தேர புத்த மாசமையலாக மாறு
வந்தக் கட்டிலும் உலகத்துக்குப்
பேர்ப்பத்து வேறு என்ன வேண்டும் ?

இந்த உண்மையைப் பங்குத துறா
தாரர்கள் நேரு காதுவாயாகச் சுட்டிக்
கொட்டியிருப்பதன் மூலம் உலக நாடுக
ளுக்கு ஒப்பற்ற சொண்டு செய்திருக்
கிறார் என்று உறுதியாகியுள்ளது.

அது மாதிரியானால், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கீழ்வும் அப்ப கீழ்வாக இருந்து விடாமல் இருப்பதான காலியையும் காட்டிவிடுகிறது.

இயைந்தவர்களுடன் போராடுகிறது. தா. சகல சேலி சங்கத்தினர் அது தங்களைத்தான் காப்பாற்றிக் கொள்கின்றனர்; கோரிவா மக்களையும் மேற்கொண்டு கஷ்ட தஷ்டங்களுக்கு இலக்காக மாற்றிவிடுகிறார்கள்; உயர்த்த உயர சமாதானம் வட்டியுத்துக்கும் அடக்கம் அளிக்கின்றனர்.

பொதுமக்கள் கவனம் ஈர்க்கப்பட்டு பற்றுப் பரவலுக்குத் தடுப்பு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். பொதுமக்கள் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதால் அவர் இந்த இரவு அங்கு படுத்துவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

புதுப்பெருநகர பரிசேத்துரையில் சீ மீதுட்டி
சிறையின் பின்னாலேயே இரண்டாம் பீரோனா
நீர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது
தெரிவித்துப் பரத நாட்டியக் கலைகள் பற்றித்
தொடர்பு கொள்ளுங்கள். சிவா பரதநாட்டிய
கலைகள் பற்றித் தகவல் கொடுக்கிறார்கள்.
அதி உதயநகர பீரோனா சீ மீதுட்டி இரண்டாம்
பீரோனா பரத நாட்டியக் கலைகள் பற்றித்
தொடர்பு கொள்ளுங்கள். சிவா பரதநாட்டிய
கலைகள் பற்றித் தகவல் கொடுக்கிறார்கள்.

இந்தியக் குடியரசுக்குள் ஒரு மாதம்
குடும்பம் மற்றும் சந்தைத் துறையினையே
மீட்டி இந்தியாவின் பரதாட்சியைக் கை
மேல் தந்து, அதன் சந்தைத் துறை
யினையே அரசாங்கமும் கைப்படுத்தி.

"தான் மருத்துவம் கற்கவில்லை என்பதை மருத்துவம் கற்கவில்லை"

மேன்மையானவர்களைப் பார்ப்பது, பழகுவது அவர்களைப் பற்றித் தவறான கருத்துகள் போக்குகளை, பிழைகளைத் தெரிபார்ப்பதற்காகக் கைவிடக்கூடாது. நியாயமான கருத்து பழகுவதன் மூலமாகக் கைவிட்டுவிடக்கூடிய இடங்களிலாவது ஒரு பெருமைவாய்வு. அந்தச் சோஷல் மனிதநாத்தின் கருத்து வேண்டியதற்குக் கைவிடக்கூடாது என்பது, அந்த மனம் மிதவாதத்தோடு சிந்திப்பதற்குரியது.

ஆரோக்கிய ரகசியம்

11. அப்பாவி வாயிறு!

வெள்ளம் வருவதற்கு முன் அனைவரோடுவதற்குப் புத்திராதித்தனமாகும். அதைப்போல வேயர்கள் வந்து அதற்கு கவந்தியம் செய்வதற்குப் பதில், வராமல் தடுப்பது சிவாக்கியம். வேய்கள் வராமலே தடுப்பதால் உடம்பின் சத்தி விரயமாகிவிடும். பணம் செலவாகாது, காலமும் மிச்சமாகும். ஆரோக்கியமும் பாதுகாக்கப்படும்.

ஜீவித்திருப்பதற்காகச் சாப்பிடுகிறவர்கள், சாப்பிடுவதற்காக ஜீவித்திருப்பவர்கள் என இரண்டு வகையானவர்கள் இருக்கிறார்கள். பிள்ளைகொல்லப்பட்டவகையில் சாத்தவர்களுக்குத்தான் அநேகமாய் வேய்கள் வருகின்றன. இவர்களில் சிலர் வாய் மூடப் பட்டினியாளர்களும் உண்டு. தங்கும் வேய் தவிர மற்ற வேய்களில் எல்லாம் வாய் அகர்த்த கொண்டே இருக்கும். இவர்களுக்கு வேய்கள் வரக் காரணம் வேறு வேண்டுமா? ஆகாரப் பை என்று ஒன்று இருக்கிறதென்ற கிண்பிபே இவர்களுக்கு இருக்காது போலும்.

ஆகாரப் பை எல்லாவிதமான ஒரு பை போன்றது. ஆகாரக் குழாய்க்கும், சிறு குடலுக்கும் இடையில் இருக்கிறது. அது ஆறாய் ஆகாரம் கொள்கும் அளவுதான் இருக்கிறது. ஆகாரம் அதற்குச் சென்றதும் காங்குக் கதும் சும் வந்து வரக் கிறது. சில இடங்களில் ஒரு வித டெபி

போன் இருப்பதைப் பார்த்திருப்பீர்கள். டெபிபோன் பேசுவதற்குண்டான டெட் ஸ்விட்ச் அதில் போட்டவுடன், அந்த வச்திரம் தானாகவே இயங்கும். சிறகு எங்கு வேண்டிய எண்ணைத் திருப்பிப் போலாம். அதுபோல ஆகாரம், ஆகாரப் பையில் போய் விழுக்தவுடன், அதை ஜீரணிக்க, காங்குக் கதும் உற்பத்தியாகி வேலை செய்யத் துவங்குகிறது. ஆகாரத்தைக் கூழ் போலாக், சிறு குடல் அதன் சத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளும் அளவுக்குப் பக்குவப் படுத்திய சிறகுதான் சிறு குடலுக்கு அதை அனுப்பி வைக்கிறது.

எம் சாப்பிடும் ஆகாரத்தின் தன்மை, அளவு முதலியவைகளைப் பொறுத்து, ஆகாரப் பை வாய் ஆக மூன்று முதல் ஆறாய் மணி நேரம் ஆகும். அதற்குப் பிறகு ஆகாரப் பை கருங்கும். அப்பொழுதுதான் எங்குப் பரி உணர்ச்சி நோன்றுகிறது. ஆனால் அப்படிப் பரி நோன்றிவதும் சாப்பிட்டு விடாமல் அதை மணி, ஒரு மணி நேரம் ஒப்புகொடுத்துச் சாப்பிடுவது எல்லது. இடைவீல் சாப்பிடுவதெல்லாம் ஆகாரப் பைக்குத் தீங்கு செய்வதாகும். இந்த சிபதிகை அறிந்த உட்பவர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்.

தாட்சண்பத்திற்காகச் சாப்பிடுவது, தமையாகச் சாப்பிடுவது, எத்தனை வாய் பாசைக்காக மெல்லுவது எல்லாம் எம் வயிற்றுக்கு இதுவக்கும் கொடுமைமே. அப்பாவி வாயிறு இரத்தக் கொடுமைமை எத்தனை நான் செத்திருக்கும்? அதற்கு வாய் இருக்கிறதா கொல்லி? முதலில் வந்த விழித்த ஆகாரத்தைச் சரிவாய் அதைத் தத் தன்குவதற்கும், மேற்கொண்டும் ஆகாரம் வந்து விழந்தால் ஆகாரப்பை என்ன செய்யும்? திணறுகிறது, துள்ளித் துடித்து காங்குக் கதத்தைத் திரிமாய் உற்பத்தி செய்து மேலும் வேலை செய்கிறது. இப்படியே சில நாட்கள் செய்து, சத்தி இழந்து, வந்த ஆகாரத்தை ஜீரணம் செய்ய முடியாமல் போய்விடுகிறது.

ஒரு வேலைக்காரன் தன் துண்டை வேலை கொல்லாய் முடித்து இரவில் தங்குகிறான். அவனை ஒரு கருவே துங்க விடாமல் எழுப்பி வேலை செய்ய ஏனினும் அவன் கிணத்து சிற்பாறு! உங்கள் வேலையும் வேண்டாம், எங்கள் கொடுக்கும் சம்பளமும் வேண்டாம் என்று தன் வேலையை சாஜிவான செய்துவிட்டுப் போய்விடுவான்.

ஆனால், வயிற்றுக்குள் சிறைப்பட்டிருக்கும் ஆகாரப் பை எங்கு போகும்? சத்தி இழந்துவேலை செய்ய முடியாமல் சாத்தியோகிறது. விவாதிகள் வர கேட்பானென்? வயிற்று வயி என்று முதலில் ஆரம்பித்

எதற்கெடுத்தாலும் குறை சொல்லிக் கொண்டு, பிதண்டாவரதம் சொல்லுபவர்களின் வேலை நோக்கினால் குறித்து ஒரு அட்டவணை தயாரித்தால் எத்தனை மணி நேரத்தை அவர்கள் வீணாய்க் கழித்திருக்கின்றன என்பது தெரியும். சேனாதரிகளும் இப்படி அட்டவணை தயார் செய்து பார்த்தால் எவ்வளவு நேரம் மிஞ்சுகிறதென்று தெரியும். கிடைத்தற் கரிய மானிட உடலில் கத்தமாய் வைத்திருக்க, நோய்களில்திப் பாதுகாக்க, ஆரோக்கியமாய் வைத்திருக்க இந்த இருபத்துநான்கு மணி நேரத்தில் அதை மணி அல்லது ஒரு மணி நேரம் உடவா கிடைக்காமல் போகும்? ஏனோ இந்த அட்டை தங்கன் உடலில் மேல்!

உண்மையில் பரீக்கப் போகும் அட்டைவல்ல, அட்டைத்தன் தான், ஒவ்வொரு உயிருள்ள பிராணியும் தன் உயிரின் மேல் ஆகா வைத்தத்தான் இருக்கிறது. சாகப் போகும் கிழங்குடின்னும் சிவகாவம் வாழ்மாட்டோமா என்றுதான் சினைக்கும். ஆனால், நோம்பல் ஆராய்ச்சியின்மை, அட்டை மதிப்பு இவைகளை மனித சமூகம் சீரழித்தது.

வயிற்று வலியா? ஒரு மாத்திரை விழுங்க வேண்டும். உடனே வலி 'பட்'

என்று போய்விட வேண்டும். தலைவலியா ஒரு மாத்திரையில் 'டட்' என்று சின்று விடவேண்டும். பசிவிலையா? அதற்கு ஒரு மாத்திரை. மலச்சிக்கலா ஒரு மாத்திரை விழுங்கு. இப்படி, கம்மங்களின் மனோபாவம் வளர்க்கு விட்டது.

அந்த மாத்திரை எந்தச்சரக்கினால் செய்தப்படுகிறது? அதனுடைய செயலாற்றும் குணம் என்ன? அது எப்படி, கம் கலிகளைப் போக்கடிக்கிறது? அவை வலிகளை மட்டும் தான் போக்கடிக்குமா? மற்றும் அதனால் ஏதாவது கோளாறு உண்டாகுமா? இப்படியே சாப்பிட்டுக் கொண்டு போவதனால் அதன் முடிவு என்ன? மருத்தினாலேயே உயிர் வாழ்வதா? இவற்றைச் சத்திகள் இல்லையா என்று இம்மாதிரி ஆராய்ச்சிகள் எல்லாம் செய்வதில்லை.

"இதற்கெல்லாம் எங்கே ஸார் நேரம் இருக்கிறது? ஏதோ வலித்ததும் மருந்து சாப்பிட வேண்டியது. வலி 'டட்' என்று சின்று விடவேண்டும். கம் வேலைகளை நாம் செய்து கொண்டு போக வேண்டும்" என்று அநே பதிலைச் சொல்லுவார்கள்.

இப்போப்பட்டவர்களின் மனோபாவம் எப்பொழுது மாறுகின்றதோ. அப்பொழுத்தான் கமது சமூகத்துக்கும் கமது நாட்டுக்கும் கிமோனம். (தொடரும்)

கல்கி தீபாவளி மலர்

1950

நேசத் தலைவர்கள், பிரமுகர்கள், பிரபல எழுத்தாளர்கள் கவிஞர்கள் முதலிய வர்களுடைய அருமைமயான கதைகளையும், கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும் விதவிதமான வர்ணச் சித்திரங்களையும், ஹாஸ்யச் சித்திரங்களையும் தாங்கி தீபாவளித் திருநாளில் மனம் மீரி மணந்தது. 200 பக்கங்களுக்கு மேலே கொண்ட இம் மலர் பூரையும் ஆட்டி காணத்தக்க அச்சாகிறது.

தனிப் பிரதி ரூ. 4 - 75 சதம். (தயார் செய்து உட்பட)

இயற்றுகையில் உள்ள பாசன்கள் தங்கள் தேவைக்கு முன்னதாகவே முன் பணம் அனுப்பிப் பதிவு செய்துகொள்ளக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

000

சோல் ஏஜன்டுகள்

வெஸ்டன் நியூஸ் ஏஜன்ஸீஸ்
170, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு - - - - - கொழும்பு

மோகன் பிறந்தான்!

வனம்மதி ராமஸ்வாமி

அன்புமிக்க ஜெபா மாமிக்கு,

உங்களுடைய அளவற்ற அன்பினால் அகிணுத்து போக விருந்த என் வாழ்வு ஒளி பெற்றது. துயரக் கடலில் மூழ்கின எங்கள் மனம் இன்பக் கடலில் மிதக்கிறது. எனக்கு இந்த வருஷத்தான் தனி தோவன். நீங்கள் பெண் விட்டுக் கார்டிகன் கார்டியில் அங்கியம் வர வேண்டும். அங்கும் உங்கள் மாமா, மாமியும் வருவிருக்க. சிரமத்தைப் பாராமல் வர வேண்டும். நீங்கள் வரவிட்டால் நான் மிகவும் சமாதானமாகவேன். உங்களை இவ்வொரு சந்தோஷ சமர சரம் வரவேற்கக் காத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. குழந்தைகளையும் அவசியம் அழைத்துக்கொண்டு வர வேண்டும். அம்மா ரொம்பவும் வற்புறுத்தி எழுந்த கொள்ளுள். மாமாவைக்கு என் தமன்காரத்தைத் தெரிவிக்கவும்.

உங்கள் அன்புள்ள,
சீ சீ சீ.

இதைத் திரும்பத் திரும்பப் படித்தேன். இந்தப் பெண் தன்னுடைய சந்தோஷ வாழ்வில் கவிவரவொலி போல் விட்டாள் போலும். எருக்கமாவ வற்புறுத்தி எழுதி விருக்கென. போய்த்தான் வரவேண்டுமென்று நீர்யாசித்தேன். இதை மூட்டிச் சமரர் வரக்கு வருஷங்களுக்கு முன் கடந்த விமலாவின் கம்பளா கிளவுகள் மகத்திரையின் காட்சி பளித்தன.

2

சீரீ பீ. ம. முதலியவைகளைச் சாப்பிடுவதில் ஒரு உற்சாக உணர்ச்சி உண்டாகிறது. அது போலப் பொதுக் காரியங்களில் ஈடுபட்டால் ஒரு உற்சாக வெறியே உண்டாகிறது. பிறருக்கு உதவிசெய்த அதனால் சீர்த்தியும் கிடைத்த விட்டால் செட்டியே வேண்டாம். யாரோ ஒரு அறிஞர் சொல்லி வைத்தார். "பெரும் குணம் படைத்த மனிதனின் கடைசி துக்குணம் முடிந்ததிலை விடுப்புவத தான்" என்று. கான்மட்டும் அதற்கு விதியிலக்கா? பொவத்தில் காங்குமேருக்கு கன்மையானதைச் செய்ய வேண்டும் என்று விருப்பம். அதைப் பவனாக வரும் புதை விட்டு விடுவதற்கு கான் என்ன கம் யோவொ?

எங்கள் விட்டிலிருந்து மூன்றாவது விட்டுக்குக் குடிவந்தார் பவாரமய்யர். அவருடைய இரண்டு பெண்களும் இரண்டு

பிள்ளைகளும் மகாவியும்நான் குடும்பத்தில் அங்கத்தினர்கள். பவாரமய்யர் சீரீ கார் உத்தியோகம் பார்த்த ஒரேயு பெற்றுக் கொண்டார். ஒவ்வொரு ரூபாயாகச் சேர்த்த வைத்திருப்பவர். எளிதில் செலவழித்துக் கொள்ளும் எனக்கு அந்த விட்டுமார் மூன்று காளில் பழக்கவாய் விட்டார். சிவகாந்தன் விமலா அடிக் கடி எங்கள் விட்டுக்கு வருவான்.

என் கணவருக்கு எட்டு மணிக்குக் ஆரணுக்குச் செட்டியும் உத்தியோகம். பவாரமய்யர் உப்பிட, வேலிங்காரி சத்தியிட, குழந்தைகள் அழ, என் கணவர் சாப்பிட, உட்கார்த்த விடுவார். விட்டியும் தன்னுட்குத் தானும். குழாய் ஒத்திரண்டு செட்டி ஆகத்தக் கணவியும். அந்தச் சமயத்தில் விமலா எனக்கு உதவி செய்வான். அந்தப் பெண் "மாமீ, மாமீ!" என்று அன்புடன் கூப்பிடுவதே தனி அழகு. அவன் என்னக் கபடித்தித் தன் தந்தையின் கண்டிப்பையும் சிவகந்தை யும்சொல்லுவான். எனக்கு உத்திர நோழி வாசி விட்டான். அவன் சிறிது நேரம் வரவிட்டால் உட என் மனம் வருத்தும்.

அழிவமாய் எப்போளுதாவது விமலாவின் அம்மா வருவான். ஆனால் எனக்கு மட்டும் அவனுடன் பேசுகாதே தவிக்காத. திரும்பத் திரும்ப ஒரு விஷயம்தான் அவன் வாலிலிருந்து வருது. "விமலாவின் கல் பணம் இந்த வருஷம் முடியுமாம். ஏதாவது கவன வராகுக் கொள்ளுங்கள்" என்பததான். அந்தப் பெரிய காரியத்தை கான் மனம் வைத்தால் செய்ய முடியும் என்பது பேரஸப் பேசுவான். சில சமயம் அந்த அப்பாவி மனுஷி தன் கணவர் பணம் சேர்ப்பதையே வாழ்க்கைக் கட்சியெனக் கொண்டுக்கொண்டு தவிரப் பெண் ணுக்கு ஒரு கல் வரன் தேட முயற்சிப்பதில்லை என்று சொல்லி அக்கலாப்பான்.

"உன்னுள் வளந்த தரிசுட முடியும். சீவாய் புத்திரன் இவங்கையை அடைய முடியும்" என்று சொன்ன பிறகுதான் அதுமார் தம் சத்தியை உணர்ந்தாராம். ஆனால் எங்கெல்லாத சத்தியை இருக்கிறதென்று சொன்னபொழுது அந்தப் பெருமைபு இழக்க கான் விருப்பாரிவிலை. என்னுடைய வேல்களுடன் விமலாவுக்குப் புகழ்ச்சி தேடுவதையும் ஒரு வேலைபாகச் சேர்த்துக் கொண்டேன்.

அந்த வருஷம் என் மாமா பிள்ளை படிப்பு, முடிந்த உத்தியோக வேண்டுக

காசுச் சென்றிருந்தது வந்ததால். வந்ததால் எங்கள் வீட்டும் ஒரு ஊரம் தங்கினால். கல்ல சாப்பாள், மாம்பழங்கு எங்கள் வீட்டில் பட்ட அன்பு. ஆனால் கந்தர சாமரம் ஒன்றுகையிடத் தீர்மானித்தேன். ஆனால் கல்ல சாப்பாள் கணவனுக்கு முகிசுத்தேன். மாம்பழம், மாம்பழம் தருவிக்கப் பட்டார்கள். இவைகளை எல்லாம் செய்வும் போழுது சாதாரணப் பெண்களை விட காள் எவ்வளவு உயர்க்தவன் என்று எண்ணிச் சந்தோஷப்பட்டேன்.

பெண் பார்த்தும் படகம் ஆகிறது. "பெண் மாசிறம், பாட்டும் கணத்தான்" என்றான் கந்தர சாமரம்.

"ஆமாம், அவன் மூகத்தில் கணவனுப் பார்த்தாயா?" என்றேன். கந்தர சாமரம் பதிலைப் பேசவில்லை.

"என்ன சேர் செல்வர்களோ அந்த மூதலில் பேசிக்கொண்டேயும். கல் பானத்தில் கம்ம மறுப்பாளை எஞ்சு கடத்த வேண்டும். வீட்டு வேலைகளைப் பெண் கள்குச் செய்வாள்?" என்று அம்மையி அழைக்கினான்.

"பதிலுமில்லாது குரங்குச் செய்வாள் போகிறார்களோ? பெண் காசியக் கப்பன். அவன் கைகளைச் செய்யும் அழகை காண பாத்திருக்கிறேன்!" என்று சொன்னான்.

"பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் குணம் எப்படி யோ பெண் கம்மத்த துக்கு வந்து அடக்கி கடக்க வேண்டும்?"

"தங்கமான பெண் கம்ம கந்தர சாமரங்கு ஏற்றவன்!"

"பாட்டு கஞ்சு இல்லை. பெண் கைகளைப் பாச இருப்பாள்? அல்லது உன் மாமி மாநிலி இருக்குமே?" இது என் மாமாவின் கேள்வி? — அவர் ஒரு உல்லாசப் பேர்வழி.

"கான் கொஞ்சி பாச இருந்தால் இருக்கட்டும். அந்தப் பிரமணனைப் பார்த்தால் கருமி மாநிலி இருக்கிறது. கான் பெண்ணைப் பார்த்து விட்டு வராசற்படி உடத்தவன். இருக்க மாட்டோம். விசுவகைப் 'படக' கொண்டு அனைத்து விட்டார்.

பெண்ணும் சொல்பத் துணிவாகத்தான் இருக்கிறது!" இது என் மாமிவின் குரல்.

"அப்படி கிணக்க வேண்டாம், மாமி! அவர் மிகவும் சிறைமூன்ற மனிதர். அகாங்கியச் செயல், பார்ப்பகம் இதை வாம் பிடிக்காது. பிரிச் சோலிக்குப் போகவே மாட்டார். பழங்குத்தான் தெரியும், அவர் அருமை. தங்கக் கம்பி!"

3

பிரதானப் பெண் விட்டாள் அப்பிரதானம் தெரிந்துவரப் போனேன். மாமி வழக்கம் போல் மிகவும் உற்சாகமாகவே என்னை யாவியும்.

"விமலாவுக்குப் பிள்ளையைப் பிடித்திருக்கிறதாம். உங்களைச் சேகரிக்க மாநிலி கிணத்தக் கேட்டிதான். உங்க மாமாவும், மாமிவும் கல்ல பாதிரி தானே? கேற்று யாரோ சொன்னார்கள். உங்கள் மாமிவும் அவன் தங்கையுமாகச் சேர்ந்து அவர்கள் தம்பி மனைவியைக் கொடுமை செய்து வர முடாட்டாமல் செய்து விட்டார்களோ? ஆனால் அவர்களுக்கெல்லாம் பராபரீச் செய்தி. சீ சொன்னால் சேதான். கம்ம விமலா நெருங்காத மாநிலி. அவருக்கு இடத்தை வகைக்க தெரியாது."

"என்று விருக்கிறது. அப்படித் தவறாக இருந்தால் என் மதாமாக மாட்டேனா? மாமி ஏற்றுப் பட்டப்பாசப் பேசுவான். அவ்வளவு தான். மாமிக்கு வேறுத்த தெல்லாம் பாச. கருத்த தெல்லாம் சீச. அவருக்குப் பெண் குழந்தைகள் இல்லை. விமலாவைப் பெண்ணைப் பார்த்து எப்படித்தான் கடத்தவர்கள் பாருங்கள். மாமாவும் தமக்குப் பேர்வழி. விமலா அதிர்ஷ்டசாலி மாமி. பிள்ளையாக டான் சாகுத சாமர்தான். அப்பா, அம்மா விடம் அவ்வளவு பதி. கல்ல படிப்பு. காண்கே அவனுக்கு உத்தி போகமாவிடுகிறது!"

"என்ன வேண்டுமா, அவர்களோ எங்கள் பக்கத்து மனிதர்க ளில்லை. தான கம் பந்தம். உங்கள் கம்பித் தான் இதில் இதற்கு

விடும். ஐந்தாம் பொருத்தி இருக்கிறது. கிரேயதார்த்தத்தைச் செய்துகொடுவோம்!"

"அவர்கள் சீர் வரிசைகளைப்பற்றிக் கேட்டவியல், மாமி! எழுந் திக்கும் பதினாறாம் ரூபாய்க்குச் சொல்லிவிடுவாள் சொல்லி வைத்தேன்!" எப்போதும்.

இரு தரப்பினரும் அவ்வப்பொழுது பக்கையாகச் செய்யும் விமர்சனத்திற்கு மெதுவாகி என் வாக்குச் சாதுவந்ததும் கிரேயம் சொந்த விட்டை. இதன் என் வாக்கு என் கணவரிடம் சொன்னபொழுது அவர் அவ்வளவாக நல்கவில்லை. என் பெருமைவாக என்னுடைய சாமத்தியத்தைச் சொல்லும்காலத்தில் வாகவத் திறக்க வியல். "ஜெயா, இம்மாதிரி பெரிய விஷயங்களில் நீ தலையிடுவது உசிதமில்லை!" என்று என் பெரி முடிந்ததும் சொன்னார். "இவருக்கு ஐக்காவே உடாது. காது பெருக்கு எந்த செய்வதில்லை" என் நெருங்கும் என்னி என் மனம் வந்தது. பென் விட்டை பிள்ளை விட்டை இருவரும் என்னைக் கேட்டே ஐக்காவும் செய்தாக்கம். கிரேய தரப்பும் விமர்சனமாக நடந்தது. இந்தக் கல்வாத்தியில் என் முடிவிய பாதிரிமாச விவக்குவே வென்ற பெருமை தன் தாக்கெது. அதில்

தலிக் கோரலும் வந்தது போல் தான் நினைத்தேன். அதனிடத்து பெரிய கல்வாக்கியம் செய்யும் வரப்படி என்னக்குக் கொடுத்தது என் அளவி திருப்பியும் என்னக்கு இம்மையம் இம்மிக்.

விவாத்திற்கு முதல் கால், மாமிவின்தல்கை வந்திருந்தான். அவளுக்கு என் கல்வாத்தியில் முன் கின்று செய்வது பிடிக்க வியல். அவன் மந்தனையில் விவாத்தியில் வந்தவன். அக்காலிடம் தரம் போட ஆரம்பித்தான். ஐந்தாம் வாரத்தக்கு மாப்பிள்ளைக்குத் தந்த உடுப்பு கல்லுவிடம் பென்ற அபிப்பிராயம் இவ்வாறு பரவிபது. பிற்பகல், எம்பக்கி அம்மா என்னை விவாத்தித் அவன் தன்னை விவாத்தித் வியல் பென்ற புணக்கென் கிளம்பிப் பிற ஆரம்பித்தது. "கந்தரம் பென் கொஞ்சம் அடு மாநிதி இருக்கிறான். ஜெயா உன் தலையிடு இதற்குக் கொடுத்தான். எட்டியா, பாண்டியா, என்னைக் காத்தி பென்னை விட்டைக்கு அதற்காவும் விட்டைப் போக்கவா பட்டம் வகுத்ததான் வரும். பென் இம்மாத குறைக்கு அக்கா அழகாய்ப் பாக்க மாட்டாறோ! இனி இனிவாய் என்வாவு பென்னை காத்திக் கொன் டிருக்கிறாக்கன்? அக்கா இப்படி இந்தச் சேற்றிய மாட்டிக் கொண்டாறோ!" என்று மாமிவின்தல்கை கொண் சொல் மாப்பிள்ளைவின்தல்கை குறிப்பின.

அவன் ஒரு தாதுத்திரி. "அக்கா! இந்த எம்பத்தி அம்மா குடுப்பெம் மாப்பிள்ளை கைக் கைவிட் போட்டுக் கொன்னுதெ ஐந்தி. பெரிய மாப்பிள்ளை அப்படித் தானும்." இப்படியாக அவன் மனதில் விஷ விவதைய என்றினான்.

பென்னைத் தாய் என்சொத்தியில் அடி விட்டவன். கைவகுடைய கட்டுக்கெட்டை மதத்ததுத் தன்னும் இவன் தலையச் செய்தான். ஆனால் பாக்கித என்னை குற்றம் கைவகு விட்டான். பென்னைப் பாத் திரக்கன் தலைய மாநிதி இருப்பதாகக் குற்றம். காப்பாடு விஷம் மாநிதி. விஷத்தையாத்தான் குடி பாத்திரக்கொனார் — இப்படியே புணக்கன். பென் கற்படி. கெள் லுக்கு—இப்படி பென்வாய் கொன்னை மாப்பிள்ளைவின்தல்கை திரையப் போட்டு விட்டாக்கன்.

அவனும் ஆகையுடன் மனவினையப் பாக்கவியல். பிஞ்சுடன் தான்கைக் கட்டினான். பென் அவ்வளவு அழகென்னை வெல்பதை ஒப்புக் கொன்னுத்தேன். குதலில் கன் எங்கே போய்ந்திரு தெரிய வியல். இம்மாதிரி மனந்தாயக்கன் இருபத்தாறு மணி சேரத்தியில் வேகமாக முற்றியது. என் பாடு போதும் போது மென்னுவிவிட்டது. என்னாகும் என்னைவே

டாக்டர் (கோவமரக):—தல்கை ஒரு டாக்டராக இருந்து இது மாநிதி டாக்டரின் கொடுக்காமல் மருந்து கேட்டான் என்ன செய்கின்றான்?

மருந்து வாங்க வந்தவர் (நிதான மரக):—பொழுதை வினாக்காவும் தன்மருந்தாகக் கொடுத்ததுச் சீக்கிர மாக அனுப்பி வைப்பேன்.

பார்த்தான். அப்போது உயர்ந்ததும் எங்கும் பற்றிய குத்தல் எட்டுத்தான். எல்லோரையும் விட என் கணம் மூச்சுதப்பாக்க வேட்டோன். அங்கும் அங்கும் உயர்ந்ததில் விழுந்தாராக இருந்தார். ஆனால் அவர் உயரம் தெரிந்த மேதாவி போதும் என் உயரம் திறைய பார்த்துப் பரிதாபப்படுவது போதும் எனக்குத் தோன்றியது. அதை எங்கும் பொறுக்க முடியவில்லை. என், அதை விட வேகித்துக் கொண்டாதுப் பதில் சொல்வீர் என்பதற்குக் கொண்டுவேன்.

இந்தப் புது இத்தாடல் முடிவு பெறவில்லை. மாயி அட்டகாசம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டான். "என் அருமை மகனுக்கு அழிவெனது போனது? கொன்ற கொண்பாக்கச் சீர் செய்து பெண்ணைக் கொடுக்க எத்தனையோ பெற்றிருக்கன் எத்திருக்கும் பொழுது இந்தச் சனிபிற ஜெயா தனில் கட்டி விட்டான். எத்தனா தான் எத்தனா என்ருல் அவன் பெண்ணும் என் பிள்ளைக்குச் சத்தவாக்க வந்தானே" இப்படிப் புய்வாண்கள் மொழியை. தென்றல் முற்றிப் பெருங் காற்று விட்டது. பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டாட்டேன் என்மறையாவில் முடிந்தது.

காமாக்கச் செய்த உயர்ந்ததை என் தான் சேர்த்து வைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் சொல்ப சிரமம் எடுத்துக் கொண்டு இருதரப்பினரையும் சேர்த்து வைக்க முயன்றேன். இருதரப்பினரிடமும் அத்தாங்கமால்ப் பேசினேன்; வெளிப் படைபாக்கப் பேசினேன்; பிள்ளைக்குத் தனிபாக்க உபதேசம் செய்தேன். என் பிரயத்தனம் ஏதாவதாக்கப் பெண்ணையும், பிள்ளையையும் பெற்றிருக்களுக்குத் தெரிவாமல் என் விட்டில் சந்திக்க வைத்தேன்.

இந்தப் புதுத் தம்பதிகளுக்கு என்ருல் இந்த உபதேசம் செய்ய முடிந்ததில் என்ருது அவ்வந்த பெருமை.

எல்லோரு அதுபவமும், எவ்ரு ஏற்பட்டு உயர்ந்ததை அறிந்த என் காழ்க் கையால் சரிப்படுத்திக் கொண்டு போவ தற்கு வாழ்நாள் போதாது. இவிக் உயர்வான விஷயங்களில் தனியிட் உடா தென்ற ஆயிரம் உறுதி கொண்டது என் மனம். ஆனால் ஆரம்பித்த உபதேசி வந்ததை முடிக்காமல் விட மனம் இல்லை.

4

இந்தக் குடிசை, சந்திர சாமனுக்கு உத்திரவோசம் விடைத்தது. செத்திரின் கணவருக்கு வட்டிக் மாற்றலாடுப் போய் விட்டார். சதா கணவர்பிற்றி அவன் வாய் வதம்பி அதையோடு இருக்க ஆரம்பித்தான். அவன் மனம் பெரிதும் மாற்ற விடைத்திருந்தது. மாயிக்கும் போதனை

தோட்டலில் சாப்பிட்டவர் (தோட்டல் முதலாளியிடம் கோபமாக): உங்கள் தோட்டலில் போடுவது சாதமா, மண்ணுக் கட்டியா?

தோட்டல் முதலாளி:—ருசியைக் கொண்டு அதைக் கண்டு சீக்க முடிய விக்கியா?

சாப்பிட்டவர்:—முடியாததற்குத் தானே கேட்டேன்?

தோட்டல் முதலாளி:—அல்படியானது தான் கொண்டுதான் என்ன பிரயோஜனம்?

செய்ய ஒருவருமில்லாததனால் மனநிலை குழந்த பாசினியை ஆரம்பித்தது. கட்டி விடைய சிவந்தியில் என்னதான் விடேதம்! கொடிய கொஞ்சமானதும் அதில் கருணை ஏற்படத்தான் சென்றது.

அத்தாராமன் கதையியில்லாத பிள்ளை. கப்பிளியான மனவியை ஏற்றுக் கொண் ணாமென்ற கொஞ்சம் குமுறியது. வாய் ஒத்துழைக்கவில்லை. இந்தப் போதாட்டதில் படுத்த படுக்கையாவி விட்டான். இந்தச் சமயம் மாமாவுக்குச் சத்திரம் விடைத்தது. "இப்படிச் செய்வா மாயும் பிறும்மக்கா உண்டா? சீ என்ன தம்பை? என்வ சீ யிரகைகொண்டாம் புரட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டார்? உன் குறை வாழ்த்து நான் குப்பை கொட்ட விக்கியா? உடனே அந்தப் பெண்ணை விட்டுக்கு அழைக்கவிட்டால் சந்தரம் தேறமாட்டான்" என்று உத்திர அளிக் கணம் செய்தார். கடைசியாக விமலா புருஷன் விட்டில் தனக்கு ஒரு சீரத்தா க்கதானத்தைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

இதனிடையே என் கணவருக்கு வெளி லுத் மாற்றலாடு விட்டே என்ருல் குடும்பம் அகலிடம் போக வேண்டியதாடி விட்டது.

அடிச்சடி விமலாவிட மிருந்து கடிதம் வரும். இந்தக் கடிதம் என்னுடைய பழைய சிந்தனைகளைத் தூண்டியது.

விதிவிலையான பரிகரனுடன் விமலாவின் வீட்டுக்குப் போனேன். விமலா, அவன் அம்மா, மாமி எல்லோருமே என்னை ஆலாசக வரவேற்றார்கள். "நீயே தீபாவளி என்றுதானே அழைப்பு வந்தது? குழந்தைக்குத் தொட்டில் கண்ணாம்பு என்று வரவில்லையா?" என்றேன்.

"இரண்டும் தான்" என்றான் மாமி. குழந்தையைத் தொட்டிலில் விடும் சமயம், ஆண் குழந்தை, புஷ்பம் போன்ற மோனி, ஆண் மோன சிவையில் தூங்குகிறான். உலகத்தில் பிறக்கும் குழந்தைகளை அனைவருமே கண்ணன் அம்சத்தானே! பட்டுப்போன்ற கைகள், குட்டிக்கால்கள், ஊச்சி முகத்தால் பால் மணம், மெழ்ச்சி போலகக் கத்தரம் குழந்தையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டான். மாமனார் சமஸ்தம் மிளகார விசிறியை சிறுத்தினார்.

"விமலா, அப்பாவுக்குப் பேரன் மேல் என்ன ஆசை பார்த்தாயா? இந்தக் காற்று உடம்புக்கு ஆகாதாம்!" என்றாள் மாமி. வினாக்கை அனைத்ததற்குக் கருப் பென்று பட்டம் கொடுத்த மாமிக்கு இந்தச்

செய்கை அப்படி அந்தம் கற்பிக்கிறதென்று என்னி விவக்தேன்.

விமலாவுக்கு ஆனந்தம் கரைபுரண்டது. அவர்கள் சந்தோஷத்தில் எனக்குச் செய்த உபகாரம் தினா அடித்தது.

"விமலா, அதிகமாய்ப் பேசாதே. பவநீரவர்கள் உடம்பு, சீக்கிரம் உடம்பைப் தேற்றிக் கொண்டு ஊர் வந்து சொரவேண்டாமா? குழந்தையைப் பிரித்து எங்கனல் இருக்கவே முடியாது" என்றான் மாமி. விமலாவை வெறுத்த மாமிவா இப்படிப் பேசுகிறாள் என்று திகைத்தேன்.

கத்தரகாமன் அங்கேயே கற்றிச் கற்றி வட்டமிட்டான்.

குழந்தைக்குப் பெயரிடும் சப வேளை வந்தது. "ஜெயா மாமியினுத்தான் உன் வாய்வு சிவப்பெற்றது. குழந்தைக்கு அவர் சொல்லும் பெயர்தான் வைக்க வேண்டும்" என்றான் விமலா. வானம் சய்மித்தேன்.

எல்லோரையும் ஒன்று சேர்த்து ஆனந்திக்கச் செய்யும் மோகன சக்தி இந்தக் குட்டிப் பரப்பாவுக்கு இருக்கிறதே என்று நினைத்தேன். மோகன என்ற பெயரையே குழந்தைக்கு வைத்தேன். மஞ்சள் சூங்குமத்துக்கு வந்த பெண்கள் "கார்திஜியின் பெயரேன் லு. வைத்திருக்காரா, மாமி?" என்றார்கள். இரண்டு பங்காக வரும் பெருகையை நான் ஏற்றுக் கொண்டேன்.

தீபாவளி விசேஷ விற்பனை!

R. S. E.

- ★ பவனார் பட்டு, தம் ஜவுளி நிறைகளைத் தற்கால நாகரிகத்துக்கு ஏற்ப உண் கவரும் பவ நூதன டிசைன்கள் மராமலாக நகுவித்துள்ளோம்.
- ★ தீபாவளிவந்து வளப்புடன் நிகழ, தங்களுடைய மனநிறகுத்த உரைக்கலில் தேர்த்தெடுக்க இன்றே தேரில் விஜயம் செய்கல்கள்.
- ★ விசை கவையத்திற்கும் தங்கிக்கைக்கும் உகத்த ஜவுளி வியாபாரிகள்.

ராதா எலில்க் எம்போரியம்

14, கன்னதி தேரு, மயிலாப்பூர், சென்னை - போன்: 34188

ருக். மணி எலில்க் எம்போரியம்

போன்: 58 - 48-49, பெரிய தேரு :: கும்பகோணம்

புள்ளி எழுத்து

★ **Guided 130**

திருக்குறள் என் என் "இளைக்காதி
நடு யாழி" என்று 'என்' 'என்' அளக்க
வழியை எட்டுவதால் யாழித்தல் போல்
வருகிறது. அங்கு 'என்' 'என்' அளக்க.
'என்போதும் தங்குதல் தங்குதல்' என்று
போல் வந்திருக்க வேண்டும். என்று வழி
வழித்ததைப் படித்த உடன் என்நடு மீதான்
மீதன்புண்டாதிற்று. ஏனென்த், அது
அப்படிக்கூறியிருக்கும்போது கோல்களால்
என்என் எதி எதி! என்பதை ஒன்றாக
வழி நிதித்தல் பாகக் கொண்டுவிடும்.

[illegible]

இந்தமை உலகில் ஒரு கோடீசர் சிறு
கனம்! காற்றை ஈரமாக முந்தோற வளி
பார்க்கிறது. முந்தோறத் தூசும் இவ்வாய்
முந்தோற மூலத்தி் கொடுக்கிறது. உதன். இ
ஈரமத்திலும் உதன் பெருமையான கொடீ
கனம்! உத வகம்! அந்நகம். இவ்வகம்
கொடீசர் வகம்! இவ்வகம்.

புத்தர்ப் பட்டம் பெற்ற ரெவரெண்டியர் எம். சீனப்பக் கோத்கன், எம். திருவாளரீருக்கும் போது, எம். மிஷனரீகள் எம்மீக் ரெவரெண்டியர்போது, போதும் முடிவற்ற அறவு போதும், தும்புதும் எவர்கு எம்மீருக்கும். ஆனால் அதே காலத்திற், அங்கம் எம்மீக்கு வந்ததான ரெவரெண்டியர்; அங்கம்மீக் கோபுப்டுவது காலப்பம் இம்மீயோ, எம்மீக்குத் தெரிக்க கோத்கன்.

படிக்கும்போது, ஆசிரியர், என்மீடும் ஒரு கேள்வி கேட்டார். அவர் கேட்ட கேள்வி என் னாழ் சரியாக விழாததால் என் னாழ் மூன்று சொல்வாயில் கீட்டுவர். அப்போது அவர், (நான் கேள்விச் சான்று அளவுக்குத் தேவையில்) "இந்தச் 'செமிட்டி டிரூஸ்' எல்லாம் எந்த வகை படிக்கிறார்கள்?" என்று கேள்வி கேட்டு கூற்று. பாகை, என் னாழ் தயவு செய்து அவர் என்னை அறியார்? கேள்விக்குத் தயவு.

நம், தாம் மூன்றோரோன்றும், மறக்காமல்
நம், மட்டம் பெறவேண்டும் என்ற ஆதாரத்தினை
உணர்ச்சியை உடையதா!

[illegible][illegible][illegible]

10-10-69 "குடி மனமொருத்த
செயிடல்"

ਪੰਨਾ ੧

[illegible]

* மட்ட வேலைகள் பற்றி சொன்னால் 15-16 கோடிகள் தான் வசூல் ஆகும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், 'அந்த-அவ்வாறில்லை' என்று அதன் மூலத்தைச் சொல்லித் தான், ஏ. சத்திரத்திற்கும் 15-16 ஆகும் என்று சொல்லப்பட்டது.

அப்பா எங்கே?

என். சங்கரன்

“அப்பா...அம்மா...அன்னா.....”

என்று தன் அச்சுறுப்புப் புத்தகத்திலிருந்து பாடத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்தான் கோசலி. திடீரென்று என்னதோன்றிப்பதோ, வாரிப்பதை கிறித்தியிட்டு ஒரு கணம் போகிறதான்.

“ஏம்மா, அப்பா இங்கே வரவே இல்லை, அவர் எங்கே?” என்று கேள்வி வுடன் பதிலை எதிர் கேட்டு மறைந்த கண்ணாடித் தன் தாலைப் பார்த்தான்.

சொல்லு பருவியை அயிர்ந்து பரிசுத்தாக்குக் கேள்வியின் தலாவித்துக் கொண்டிருந்த பழையவருக்கு கோசலியின் இந்தக் கேள்வி வுடன் கேட்டு “திரு” என்றது. குழந்தை தோன்றி சில சமயங்களில் “சககர் சகக மா” இப்படிப்பட்ட கேள்வியைக் கேட்கும்போதெல்லாம் அவன் மனம் படைபட்டு படுபு. என்னவெல்லாமோ பதில் சொல்லி மறுப்புவான்.

“இப்ப விடிவெட்டை விக்கியாம். அடுத்த மாநம் வருவதாக எழுதி விருக்கிடு” என்று பக்கைப் புதுகொண்டைச் சொல்லிவைத்தான். குழந்தை இந்தப் பதிலினால் தற்செல்லாகையான மடைத்து மீண்டும் தன் பாடத்தில் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினான். ஆனால் பழையவன் உள்செத்தியோ பெரும் எரிமலை குழறி எழுந்த விட்டது.

“அப்பாவுக்காக இப்படி எக்குறியே! இந்தக் குழந்தை எல்லோவரையும் போல் கிராமமாக இருந்து விட்டான் என்பது விருக்குமா?” என்று சிந்திப்போது அவருக்கு அழகைப் போத்துக்கொண்டு வந்தது. மறுக்க முயன்ற கோசலியுக்குப் பழைய சம்பவங்கள் அவன் மனத்தினர் பிறை வந்து விட்டமிட்டன.

2

சீக்கரைப் பெண்ணையும் போல் பழையவருக்கும் ‘அதது’ கடக்கவேண்டிய வயதின் தான் கடந்தது. ஓரே பெண் என்ருத காகவும், கவ்வ இடத்தில் வாழ்க்கைப்பெட வேண்டும் என்பதற்காகவும் தனது சந்திக்கு பிறியே அவன் தந்தை எவ்வாறு வந்ததையும் சொந்தார். ஆனால் அவன் புகுந்த விட்டியோ இதுவும் என்வரம் திருப்பியடைந்து விடவில்லை.

“அதைச் செய்வதில்லை; இதைச் செய்வதில்லை” என்று மாயியார் இடத்துக் காட்டிய பொறுதெல்லாம் உழுவின்

மனம் விவரிக்க இயலாத வேதனை வடைத்தது. “பேசியபடி வராததோடு போடவில்லை” என்று கிரேயதார்த்த தினத்தன்று தகராறுக்கு அஞ்சாரப்பண்ணாவி விட்டது. அது படிப்படியாக, கிடைகுபம் எடுத்த பழையவன் வாழ்க்கையையே குழப்பமாக்குவது செய்த விட்டது. தங்க காதலோ அம்மாவைக் கேற்ற பிண்டியாக இருந்து வந்தான். அவனுடைய சம்பவத்திலேயே சௌகரியமாக வாழ்க்கை கடத்தப் போதுமானதாகவே இருந்தது. இருந்தும் அவன் தகப்பனாந்த பிண்டியாக இருந்ததால் அம்மாவின் வாதோ அவனுக்குத் தெவ வாதாக இருந்தது.

காது பேசிடம் சொல்லிப் பெருமையிப் படுப்படியான அவருக்குச் சீக்கரைக்கு வரவில்லை என்று காரணத்தினால் பழையவரும் ஒய்வொன்றும் குத்தாமையே மட்டும் அவர்களுக்கு. இந்தச் சூழ்ச்சியில் இரண்டாயிரங்கள் ஒட்டிய பிண்டியான் கோசலி பிறந்தான்.

விதியை கொண்டுக்கொண்டு வாழ்க்கை கடத்தி வந்த பழைய குழந்தை பிறந்த பிண்டியாகத் தனக்கு விமோசனம் வராத என்று வந்திருந்தான். அப்போதும் அதற்கு கோசலியைக் கடத்த விட்டது. மேத்தி பிறந்த சந்தோஷத்தில் சந்தோஷ வுடைய தாயார் கொஞ்சம் பூரித்துப் போனான் என்ருதான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அது கிடிக்கவில்லை.

“குழந்தைக்குச் செத்தினர் கடத்தினர் ராய் குடும்பத்துக்கு ஆகாது என்பார் விவர” என்ருய் குழந்தைதான் புய்வா வராதத்துக்கு வந்துவிட்டுப் போவ ஒரு பாட்டி. அதற்கேற்றான் போல் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகப் பல சம்பவங்கள் கடத்த விட்டன. சந்தோஷத்துக்கு போகி போய் விட்டது. சீரும், சிறப்புவாகக் கல்வானம் செய்த கொடுத்த அவன் தந்தை விதவைக் கோத்துடன் விடு வந்து சொத்து விட்டான். அவ்வளவுதான்! எல்லாம் பக்கைக் குழந்தைதான் தலையில் போய் விடிந்தது. பழையவன், குழந்தைதலையும் செத்தது விட்டியும் உறவாக்கினால் வாய் கசித்துக் கொட்ட ஆரம்பித்தனர்.

தந்தை வராததெல்லாம் ஏதாவதும் பக்கை குழந்தை இப்போது படுக்கையில் போருட பருத்துவிட்டான். ஆனால் எவ்வாறு விக்கெல்லம் போன்ற தன் பச்சினைப் குழந்தைதலைய வராததெல்லாம் ஏதாவதும் சொல்லி விட்டால் அவனால் சக்கை முடிவதில்லை.

ஒரு வான் மாமியார், "வரும்போது வாரிக் கட்டிக்கொண்டு வந்தபோக்கு. இருக்கிற இரண்டொன்றையும் துடைக்கட்டுப் போக! 'துடைசாலை!' ஒன்றைப் பெற்று விட்டாயாக்கும்" என்று சொன்ன போது வழுதுக்குத் தன்னையும் மீறிக் கொண்டு வந்த விட்டாள்.

"பக்கைக் குழக்கை என்னத்தைக் கண்டது மாமி? அதன்மீது ஏன் எரிந்த விழுகிறீர்கள்?" என்றான் பழஞ் சாதித் தம்பெனியை இதுகாள் முதல் தடவை. அவன் மாமியார் இதைக் கேட்டு வானி அவதாரம் எடுத்த விட்டான்.

"இந்தைக்கு இரண்டுகொன்று நீத்த விடுகிறேன்" என்று சொல்லி ரக்க நாளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு அவன் கோலமாய் உட்காங்கிநின்றுதான்.

இரவு ஒன்பது மணிக்குமேல் தான் ரக்கநாள் விட்டுக்குத் திரும்பி வந்தான். அதுவுடன் கிடைத்துச் சோகத்து வந்த அவனிடம் பழஞ் சாதி கண்டதொரு குத்தப் பத்திரிகையைப் படித்து அவனுக்கு வெறி பூட்டி விட்டான்.

"இந்தாடா ரக்கா! இனி சீயாக்க, உன் பெண்டாட்டியாக்க. என்னும் ஒரு சீயிலும்கூட இந்த வீட்டிலே இருக்க முடியாது. காலியோ, ராமேசுவரியோ எக்வேலாவது போகிறேன்! உன் காணியாம்.....அவளையும் அவள் அழகுக் குழங்குதையையும் கவித்துக் கொட்டுகிறேனாம்" என்று சொல்லித் தாயார் கண்ணைக் காக்கி வதைப் பார்த்ததும் ரக்கநாள் தன் சிங்கையியை மறந்து விட்டான்.

"சீ எதற்காக அம்மா போகிறது? இன்னியோட அந்தக் கணியம் தொங்க வட்டும்" என்று வழுதுவை வானின் தன்மிக் கதையைத் தாவிட்டு விட்டான்.

அந்த வடிக் குப்போழுது ஐந்த வழுதுகளாகி விட்டன. கடுக குளிரில் கைக்குழங்கையுடன் எடுத்தெருவில் வெகு வேரம் சிந்து கொண்டிருந்த வழுது தன் எதிர்காலத்தைப் பற்றி ஒரு தீமையான முடிவுக்கு அப்பொழுதே வந்த விட்டான். அவனுக்கு உறவு என்று சொல்லிக் கொள்ளும்படியாக அக்கதை ஒத்தந்திரன் இருந்தான். சொல்லியிருந்த அவனிடம் அடைக்கலைப் புழுந்தான் பழஞ் சாதி. ஏற் கொணவே அவன் என்.என்.எம்.சி. வரை படித்திருந்தான். கதையம், பிரிவம் வேலைகளிலும் சவ்வ நேர்ச்சி உண்டு. அதனால் கைபயாக ஒரு பெண்டன் பள்ளிக்கூடத் திலே அவனுக்கு வேலை கிடைத்தது.

சூழக்கை வொரானிக்கு இப்பொழுது ஐந்து வயதாகிவிட்டது. அவன் முழுவியே இன்பம் கண்டு வந்தான் பழஞ் சாதி. பூங்காரிதம் சிங்கையனை அணைவனாக அவன் தன் சிங்கையிக்குத் தைத்திவிட்டான். ஆனால் சொந்த ஒரு வழுது எவ்வாறு வேசனி அதைக் கிளையிட்டுக் கொண்டிருந்தான். விட்டை விட்டுவந்த பின்னர் தன் புருஷனைப் பற்றியோ மற்ற வர்களைப் பற்றியோ எதையுமே தெரியாது. தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமே என்று அவன் கவனிப்பட்டதுமில்லை. அப்பா கைப் பற்றிக் சூழக்கை கேட்டும் போது

அக்கப்போர்

அறிவிக்கலா இத்தியாயத்திக்குச் சொதுமைய
“இத்தியா” என்று ஒன் சொல்லி விட்டது
செய்யுமா என்ருதேய்திசுள் ஒரு சூதியின்காரி.

தெரியும், தெரியும். அமெரிக்கா என்ற
பதத்தில் முதலி பாதி அமெரி என்ற இரும்பு
தான் தானே?

★
“ஸ்ரீ தாமரையுக்கும் கெருள்க்கும் இடையே இருந்த கெம்பைத் தீர்த்து வைத்தது சாநாஜி அங்கங்கதாம்.”—புது வகை செய்தி
சாநாஜி அங்கங்க கெம்பைத் தீர்த்தும் விஷயத்தை ஒரு கவிபாணியை பாரிசீர்த்துக்கொள்வோமாம்!

★
 எம்மையும் நோக்கி வந்ததற்கு நான் அறிந்தது
 என்னை நோக்கியே. — ஒரு விவரம்
 நான், என் இடம் மூலி விட்டதால் வந்த
 விவரத்தை சொல்லுகிறேன்!

★

இராம நாராயண குருவர் காரியாலயத் துக்கு வங்கு நாடகம் சில போட்டு விட்டார். இதரம் நான் ஆர்த்து வந்தேன். ஆர்த்து மனமேனார், "என்னைவர் நாடி நான் போட்டு தாப்பென சில ஆர்த்துவிட்டேன் இதுக்கு" என்று சொன்னார்.

“என் அடிக்கல் வந்த! தூசித்தான் அடித்
கூறு” என்று குமாரத்தா!

★
“.....கனம் விவரப்படுத்தல் அமைச்சர் அவர்கள்
பேசும்போது அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய
விவரப்படுத்தல் இன்ஸ்டிடியூட்டைக் குறிப்பிட்டார்கள்.”

பொன் கிணத் தோட்டு அழகுதான் நான்
திரும்பும் ஒரு பொன் ஆட்சேபத்திற்கு
மாட்டேன்.

★

“சூழப்ப மயமான மதுரைக் கமர்ப்பீத்த
வரிசைக்குப் பிரதம சிற்பி குடுவொருதரர்.”

இந்த குடும்பத்தை வக்கீல்கள் குடும்பம் என்று குழப்பிப் போட்டுக்கொள்ள !

★
“அறிமுகம்: சூதாட்டம் பற்றி சொல்லுவேன்.”
—கே. வி. சுவாமிநாதன்

சிங்களம் இயங்கும் சூதாட்டம்
கூடுதலாகப் பதிர் செய்தால் அதற்கு
வாங்கு என்ன பிரயோஜனம்?

★
"பறங்கி" பிப்ரவரி 1965-ல் வெளிவந்தது.
தமிழகம் பற்றிய செய்திகள்.

—செய்து.
முழுப் பதவிக்கு எல்லா தேவைகள் நேரத்தில்
பூர்த்தி செய்யுமா?

“செருத்தியடங்கித் திருநாவுக்கரசர் தாம
கொண்ட பின்பு.” —சென்னை

இந்த பேட்டியின்மீது சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க அரசு உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது. இதன்மூலம் இந்தப் பேட்டியை எடுத்தவர்கள் எந்தவிதமான தண்டனையும் அனுபவிக்க வேண்டியதில்லை.

"எனது குடும்பம் இதில் விடைய வைத்து விற்ற விவரங்களை ரூ. 500 அளவிற்குப் போட்டால் தரவில்லை." — ரெவரென்டு

சுரதாபாபா புகழை அழகு செய்து கொடுக்க
எனக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் !

★

ஆய்வு நோய்க்கு அமெரிக்க சோஷலிஸ்டிக்
கேள்விகளுக்கு உட்பட்ட பகுதி உதய மகா
சாத்திரம் போட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

11. சிவ ச. சுவாமிநாதன் எழுதிய 'சுருதி' பத்திரிகை
எழுத்துப்பெயர்.

★
“ ஒரு சிபிபிமீன் தனது விழுந்த பாய்ஸ்பை
உட்கொண்டிருக்கிறான்.”

சுதந்திரப் படை வழங்கியும் இவ்வாறு
தேசியம் மதம் தன்மையின் வித்தரினும்
மாட்டா.

“தேஷம் தீரிகம் பீதம் பட்டாயம் இருக்
கின்றவை என்பதை வளரிகம், எகோர்
அதிகமாக வளரிகம் வீட்டுக்கு முன்
தாலே வந்த விவரிகள்!”

—சீக்கர்கள் அரிதான
காலம் காலம் முன்புதான் பரிசுதித்திருக்கிற
அவற்றைத்தான் வசித்து விடுவார்களே?

“கார்த்தி துபதி விழாக்கொண்டுவருவதும், ‘கார்த்திகே ரே’ என்ற நேஷனல் இடுவதற்கும் சரி உருவாகுவதும் மட்டுமே கார்த்திகை விழாவுக்கு உகமையாகும்.”

இது தெரிந்ததால் தமிழ் எழுத்துக் கொம்பு
எழுத்துக்கள் எவ்வாறு குறைந்தனவோ அது
தெரியும் !

*
“கொண்டிருக்கிற இந்தக் காலத்தில் எல்லாம்
உணவுப் பொருள் அளவுக்கு எம் எட்டிவிட்டால்
குடும்ப உணவுப் பொருள் எல்லாம் எம்மளவுக்கு

திருத்த தருக்க சித்தர் தீய முயற்சி எடுக்காததன் காரணம் என்ன?" என்று விபத்திற் கும்பம்மாபுரத்தில் நடந்த உணவு மகாநாட்டில் இடப் பிழைப்பு கேட்டு அங்கு வந்தார்.

இராமரத்னம் கீழ்க்க்கும்பொது வரங்
சககம் குறுகம்படுகதை எப்படித் தடுக்க
லாகும்!

★
 இ. ஐ. ச. சபையில் 'உலகத் தமிழியல்' எனப்படும் பேரவையை அறிவித்து, ஆதரவு காட்டும்.

விடுதலைப் புலிகள் தலைவர் அவர்கள், உறுதியுடன் நின்றார்கள். உறுதியுடன் நின்றார்கள். உறுதியுடன் நின்றார்கள்.

★
 “இருபத்திரண்டு வயதாக மூம் பெண்கள்
 வயதானம் செய்து கொள்ளக்கூடாது” என்ற
 தாலுக்குமரி அறிவுற வேளி கூற்றாகி.
 அப்படிக்க வயதானம் செய்து கொண்டால்
 “வேளி வயிதானம்” பாடுவதற்கு ஸ்ரீரத்ரி
 அறிவுறவேளி வரமட்டார் வேளும்!

ராமகிருஷ்ண உபநிஷதம்

சக்யவந்த ராஜகோபயாசாரியர்

32. உய்தனும் உபதேசமும்

சூதர, காலவேடம், பிரசங்கம் முதலிய தருமோபதேச முயற்சிகளில் பலர் ஈடுபட்டு வேலை செய்து வருகிறார்கள். இவர்கள் கன்னுதப் படித்து சாஸ்திரப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவர்களுடைய முயற்சியும், கல்வ எண்ணத்துடன் செய்யப்படும் முயற்சியேயாகும். ஆனால் மக்களைத் திருத்த வேண்டுமானால் முக்கியமாக வேண்டியது பக்தி வேகம். போதிப்பவர்களுடைய பக்தியே கேட்பவர்கள் உள்ளத்தில் பாய்ந்து வேலை செய்யும். சாமந்தியமாகப் பேசுவது மட்டும் போதாது.

"சமயப் பிரசாரம் செய்கிறவர்களைப் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?" என்று பகவான் ராமகிருஷ்ணரை ஒருவர் கேட்டார்.

இதற்கு அவர் பதில் சொன்னதாவது: "ஒருவன் தன்னுடைய வீட்டில் தனக்கே போதும் போதாததுமாக ஈடுபாடு இருக்கும்போது தாது பேரைச் சாப்பிடக் கூப்பிட்டால் அவனுடைய நிலைமை எப்படி யிருக்கும்? அந்த நிலைமையே சாதாரணமாகப் பிரசாரம் செய்பவர்கள் நிலைமை. அவர்கள் உள்ளத்தில் உண்மையாக நிலைத்திருக்கும் பக்தி அவர்கள் உய்ததற்கே போதாது. அப்படி யிருக்க மற்றவர்களுக்குப் பக்தி ஊட்டுவது எப்படி?"

முதலில் உங்கள் உள்ளத்தில் ஆண்டவனை அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். பிறகு மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கப் பிரசங்கமும் உபதேசமும் ஆரம்பிப்புகள். ஒருவன் தன் உள்ளத்தில் காமமும் கோபமும் பற்று களும் வைத்துக்கொண்டு பிறருக்கு கைரசாகியமும் பக்தியும் உபதேசித் தால் என்ன பயன் உண்டாகும்? பிறருக்கு உபதேசம் எனிடில் செய்து

விடலாம். ஆனால் அது பூர்த்தி யில்லாத பாழும் கோயிலில் மணி யடித்து, சங்கு ஊதுகிற மாதிரி.

குற்றங்கள் இருக்கலாம். ஆயினும் உண்மையான பக்தி உண்டாகி ஆண்டவனைச் சரண் அடைந்து அந்தக் குற்றங்களினின்று நீங்கிப் பிறருக்கும் வழி காட்டலாம்.

இத்தகைய ஒருவனை பகவான் ராமகிருஷ்ணர் கண்டு பேசிய கதை ஒன்று சொல்லுகிறார்: "என்ன கவாமிகளே! தருமோபதேசம் பலமாகச் செய்து வருகிறீர். உம்முடைய சொந்தக் கதை வேறு விதமாக இருக்கிறதே! இவ்வளவு தோஷங்களை வைத்துக் கொண்டு நீர் எப்படி மக்களை வசிகரித்து அவர்களைப் பக்தியில் ஈடுபடச் செய்து வருகிறீர்? இதன் சகசியம் என்ன?" என்று ராம நாமஸ் கேட்டார்.

"நான் மகாநீசன் என்பது உண்மை. ஆயினும் ஆண்டவன் அருள் என்பது ஒன்று இருக்கிறது. ஒரு துடைப்பக் கட்டை தெருவையும் வீட்டையும் பெருக்கிச் சுத்தம் செய்ய உபயோகப் படுகிறதல்லவா? அத்தகைய அழுக் குப்பட்ட ஒரு கருவி நான்" என்றார் அந்த மனிதர்.

"இதற்கு நான் ஒரு பதிலும் சொல்ல முடியவில்லை" என்கிறார் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்.

ஒருவனுடைய உள்ளத்தில் பக்தி அமைந்து இதய காமத்தில் ஆண்டவன் கோயில் கொண்டபின் எந்த தோஷமும் தடையாகாது!

சூரியனுடைய கிரணங்கள் வெளிச்சமும் வெப்பமும் பரப்புவது போல் அவனுடைய பக்தி மற்றவர்களுடைய உள்ளத்துக்கு ஊடுருவிப் பாயும்.

புதிய

ரெக்ஸோனா சோப்!

- ★ புதிய குறைந்த விலை
- ★ புதிய சிறந்த வடிவம்
- ★ மலர்ச்சிதரும்
யரிமளம்

ரெக்ஸோனா விஜய்
கேடில் கருமத்தை கத்தம்
செய்து மழமழப்பாக்குவ
துடன் அழகுபடுத்துகிறது.

கேடில் கலந்த சோப் ரெக்ஸோனா ஒன்றே

இருவர் கூடினால்...!

ஏ. கே. பட்டுச்சாமி

“இதில் மூன்று பக்கத்தில்தான்
பல்க்குறும் கிராமங்கள் போலும் கலை
புகழ் விளக்கம்” என்ற பாயிரத்தின்
மூலக்கருவியைப்பற்றியும் புதுமை.

¹¹ ஏன் அப்படி? ¹² எந்த கேள்வியை
பா. 21.

"போகக் கூடாது என்று போகக் கூடாது தான். என், என்வந்ததற்கு என்வந்தவாய் என்ன கேள்வி? பந்தை விட்டு விடுகிற மனிதன் கூப்பிடும் கூப்பிடுகிற மனிதன் கூப்பிடும்!"

புதுப்பாதிச் சூத உத்தரவு எதற்கு ஆட்சிபத்தை அளித்தது. பக்கத்த கீட்டு சங்கர அங்கு மிளவியும் புதுப்பாதிச் சூத பிளபத நேரழிகம். சங்கரங்கும் காணும் அபிவிருத்திப் பதப்பட்டு கீட்டான் அப்பத கீட்டும் அங்குலா...ப. ச. புதுப்பாதி. பு. கைக் கை..., கைக் கை..., கைக் கை... கைக்கு ஒத்தகப் பிளபாதி. காக்கர கிட்டு ஒத்தகப் பிளபு பிளபு 975 மதிர் காக்கர காத்தகா கன். இருகரும் 975 மதிர் பி...காக்கர காக்கி 975 மதிர் 'காக்க' பக்கக் கைக்காக்க. அங்கு பக்கப்பக்கமும் மூன்று கைக்காக்க கன் கும். இங்கையும் அந்த மதிர் தான். இங் காத்தக கைக்க கீட்டும் காத்தக கைக் காக்கமும் உருகக் கித்தரு பிளபகாக்க கன் கும் பக்கத்த கீட்டும் அந்த தான். காத்தக தான் காக்க கைக்க கைக்க மதிர் கைக்க கீட்டாகி காக்கி மத்த பக காத்தக காத்தக காக்க 975 மதிர் இருக்க கித்தருகன். இங்காக்க காக்காவிருத்த பிளபக இத்த இங்கப் பிளப காக்க கைக்க கைக்க பிளபக கித்தருகன்.

“என்ன புத்தகம்? என்ன சந்தர்ப்பம்?”

“அழகாகக் கண்ட? கண்டது
கெட்டபெயர்ந்த தோன்றியது, கெட்ட
பெயர்ந்த தோன்றலே!”

¹¹இத்தனை வாராக இங்கிலாந்துத் தலைநகரான
இருப்பின்கே வந்ததற்குக் கெட்டுட்டான்!

“ஆனால் இருந்ததில்! எந்த மனம்
பொருளை பிரதிபலிக்கும் இருப்பாக
சென்ற நிலத்தில் சென்ற இருந்ததில்.”

மாண்புமிகு உயர்வைக்கல் துறை அமைச்சர்
தேர்தல் விடுதலை?

1. தமிழ் என்னதான் சமீபத்தில்?

“உத்தரவு என்ன? உயர் அதிகாரிகளும்
கூடுதல் மெல் தலை சிறை மாட்டோன்
என்றதே!”

10 12/20/2019 7:49

“அவர் அழகுமயங்கு உருவம்
கிடீர் சம்பலம் தூத குயில் அழைம்
தம்மவர் ?”

¹⁹ அப்படியான சொந்தத்துள் 71

"கனகா! இந்த கொண் வேண்டா? ஸ்கூலன் இருக்கிற தோரத்தம் பரத் தான் தெரியுமா? அங்கத்தே அவன் ஒரு புதிய கனகா கொண்டு வந்தான்!"

"I am not a philosopher!"

"நீங்கள்! எங்கள் வளம்! உங்கள் வளம்!"

41. *உன்...தாய், நான்?*

“அதன் பின்னர் செஞ்சல் மீட்ட சமீப காலம் ஒரு கார்ப்பரேட் சேஷன் மீட்டென். இதனை மீட்டர் தயார் செய்து சேஷனின்”

“ஒரு தந்தையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை”

சாப்பிட வந்தாய்:—என்ன ஸார்! நீங்கள் கொடுத்த பொய்க்கை கத்த மோகம், ஒரே கக்காவிற்குத்தேரே!

ஸார்:—இதில் என்ன அதிசயம் ஸார்! அது நான் பொய்க்கை ஆகிறேன்!

வந்தவர தடுத்தா! வந்தவரின் அம் பவத்தக்கு கத்தா! எங்கே அடிதடிப் படுத்த மிடுமே கத்தவந்த தேவந்தி விட்டா!

என் சந்தர்ப்பிடம் என்னை போட்டு விட்டு உன்னை திருப்புகையில் புதுபா புதுதீ கண்டபின் வாருட்டுரு போகிக் கொண்டுருந்த வன் என்னைப் பார்த்தவிட்டுத் தைவந்த சாத்திக் கொண்டு கத்தான்.

"புதுபா, நீ கொண்டு வந்தாய்! இம் பப் பக்கத்த விட்டகொண்டான் மார க்கவன் பிடித்தவன்சொன்! எங்கிரு இப்போது நான் புரிந்தே!"

"அது என்னவோ போனோ! நீங்கள் இரண்டு பேரும் என்ன இருந்ததும் இப்படி அரங்கமேயாச்சி என்னை போட்டிருக்க கொண்டாய்! எங்கிருப் பவையப் போனோ!" என்ற உதிர்ப் பேருருக்க விட்டான் புதுபா.

இவருருருவ தவாரை மனதில் வைத்த கொண்டு என்னைக்குப்போன எங்கிரு ஒரு பாராட்டிச் சொன் உடிக் கெடவாரா?

அன்ற எங்கிரு ஆயிரிற் கொண்டு விட்டான். மனமொத்த மானிக் கொண்டு விட்டான். உன்னை தவாரையிற் கொண்டு வந்தவன் புதுபா வாருட்டுரு போகிக் கொண்டுருந்த விட்ட விட்டா! இரங்குன் கொடு வாருடன் புது

கொண்ட பிடித்த விட்டான் என்ற ஆயிரிற் பத்தடன் என்ற கவனித்தேன்.

"அது என்னவோ அம்மா! இம்முது காலில் அக்கன் இரண்டு பேரும் போட்ட என்னைவாய் பார்த்த என் பவந்தே போன் விட்டேன்!"

என் தவாரத்தப் போனான்! சந்தே கமேயிற்! புதுபா கொண்டு போகிக் கொண் டிருந்த கொடு வாருடன் இரண்டு! சந்தர்ப்ப சின் மனவி பிடித்திவந்தான்!

"அதுதான் என்னைக்குப், மீதுவி! என் கொண்டு அடி தடிதில் இருந்தவிட்டப் போடு ததே என்ற கவனித்திற் கொண்டுவிட்ட எட்டிக் கொண்டுருந்தேன். ஆளுதும் இரண்டு புது வந்திருக்குப் புதித என்னைத தவிக்கக்க கெடவாரா!" என்றான் புதுபா.

"இந்தக் கண்டகிருக் காரணம் நீயும் கண்டுநான்! என் புதித கொண்டுபோன் இத் த் கண்டகிருப் புதுபாவிடம் கொண்டு விருக்கக்கவாரா!"

"அப்படிச் சொன்னுந்தான் என்ன மருகிற் போனோ! அதுதான் மனமொத்த தக்கொண்டு இரண்டு இப்படிப் போனதும் பந்திவந்தவா, என்ன? பெருக்கவாரிய என் இம்ம விவிதம் என்னை போட்டான் அந்த விவிதமே வந்தகொண்டான் போடு ருடன். நீ உட அக்கனக்கு அக்கவாரி கொடுத்திக் கொண்டு போனாய்! மனமொத் தவாரையெடுத்த என்னைப் புதுபா என்ற பெய் கொண்டுக் கப்பிடவிட்டவா!"

"நீய்தான் 'என்' மீதுவி!" என்ற கொண்டவா!"

"அதற்குத்தான் கொண்டுருந்தேன்! இரண்டு ஆயிரிற் போன்விட்டான் கவனிக்கு கொடு வர் தான்! உடகிரு கண்டு, மனக்கு நீயும் தானோ? இரண்டுக்கு இது தெரிய கொண்டவா?"

"அதுதான் என்னைக்குப்! விட்டான் அக் குத்த விவிதத்தக்கு ஒருதான் தக்கொண்டவ என்னைவாய் கிடைத்த. 'அதான் பவ!' ஆண்டிற் கொண்டுருந்தேன்!" என்ற உதவிக்க கொண்டு இருக்கிருந்தேன்."

"இவர் மத்தியம் என்ன? 'உதவிக்கொ மன்விட்டத நப்ப!' என்ற கருவிக்கொண் டிருக்கிரு!"

"அது தெரியவந்திற். கொண்டுந் தட்டான் கெடவாரா போன் விட்டு காரணம், உட!" என்ற கத்த என் தெரியவன் கெடவே வந்த விட்டகொண்ட அகட்டிதான்.

போனப் போன இரண்டுபுதுபாவிடம் சந்தர்ப்பிடம் என்னை போட்டிவந்த என் மனம், என்ன

[illegible]

“சங்கரப்பி, இங்கே வாரும் நான், ஒரு சங்கரப்பி!” என்றேன். ஆனால் அவர் திரும்பவும் இல்லை; பதிலும் பெறவில்லை.

“**தி என்ஸிப் போலிட்டிக் போலி**
தா! நான் செய்த தட்டை எங்களுக்கு
போய் படரும், எதை குட்டாததை
பிரியம்” என்று.

அவர் கவலை ஒரு முறை திருப்பிக்
பாத்ததிலிருந்து தட்டாள் கூடப்பதில்
திருப்பினார். அவர் வீட்டு வசதிக்காக
யில் போய் நடவடிக்கை. ஆறு மிஷன்
தங்குப் பிறகு அவரின் வீட்டுக்கு
சென்றே அந்த வசதி செய்தார்.

"கூர், சத்தையே இப்போது காரம் இரண்டு பேரும் குட்டையாகத் தான். என்னை என்னை போடச் சொன்னார் தான்மறந்திருக்கிறார்கள் இப்போது பேரும் அந்த சட்டை என்னிடம் அப்படி இறங்கிவிட்டது!"

“ இதைச் சொன்னபோது கிட்டத்தட்ட இரண்டு சங்கடப் போட்டிகொண்டு கரடி சாப்பிடுகின்றன. நேற்றே உமது கிட்டத்தில் என்ன சம்பவம்? எத்திரிக்காய் சம்பவமும் கரடிகள்கிழந்து வந்ததும் தானே ?

“உங்களுக்கு எப்படி ஐயம் தெளிந்தது?”
 “என் வீட்டிலும் அந்த சமையத்தான்
 ஐயம்! அவர்கள் மத காரை பேசினி-
 டார்கள்! என், என் திரைக்கு பேரும் காத-
 லும் சண்டை போட்டித் தோண்டிவிட்டும்
 பொழுதுபோட அவர்கள் புறத்திலேயே
 பேசிக்கொண் டிருந்திருக்கிறார்கள்!”

சென்னை அரசு பேரவை.

“மனம் குதிக்காமை கம்பி தூதரில் இரத்
தெய்வநாயகம், போயும் போயும் இராதன்
பெருமைப் பேட்டு நீரும் அனாதம் சன்மை
பேருஞ்சொன்டோமே! உறு புத்தியைப்
சொன்னால், ஸ்திரீயம் புருஷர்சன்மை தூய்
கவமுமூதம் தூதர்தகைக் கவம் வழிச்ச
முடிபம். ஆனால் இரண்டு கந்திரீயன் உட
விட்டால் இரண்டு விதமாக போம் உடச்
சன்மை இருக்க மாட்டார்கள்! அவர்கள்
சன்மை போடுவதன்மையாக சன்மையும் சந்
தியில் இருப்பார்கள்! சந்தரன் தூதிரெத
லாக இருக்கவேண்டும்” என்று அவர்.

പ്രൊഫ. എം. ജി. ശ്രീ. മധുസൂദനൻ

காசைக்குடியில் நவல ஜெனரல்
மாண குடும்பத்தில் பிறந்த இவர்,
பால்ய வயதிலிருந்தே ஏழைகளுக்
காக 'மிகவும் தொண்டாற்றி வரு
கிறார். ஆறு வருட காலம் இக் நகர்
கொலாபரேடியல் ஸ்டோர்ஸ்டைரக்ட்
ராகவும் மூன்று வருடம் பஞ்சாயத்து
கோர்ட் மேம்பராகவும் இரண்டு
வருடம் இராமநாதபுரம் ஜில்லா
இந்துஸ்தான் ஸ்கொட்கயில்ட்ராக
வும் இன்னும் பல பொது ஸ்தாப
னங்களிலும் கண்ணவயிர் றி சேவை

யந்திரக்

சாஸ்திரக்

2. அரசகுமாரியிடம் அடைக்கலம்

உரோஸ் மன்னனும் அவனுடைய பிரதானரும் பெரும் துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கையில் இளவரசன் பிரோஸ் ஷாவைக் குதிரை வாயு வேகத்தில் ஊர்விக் கொண்டு சென்று கொண்டிருந்தது. அது யானத்தில் வேகு உயரத்தில் போய்க் கொண்டிருந்தது. இளவரசனாகிய தான் எந்த தோற்றத்தில் மீது பறந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பது தெரியவில்லை. அதிலும் குதிரையிது விரைவாகப் பிரோஸ் ஷாவுக்கு ஆகாச தான். இந்நேரமும் முடிவு என்ன என்பதை அறியாமல் பறந்து கொண்டிருக்க தான் மனம் விடுகிறபவில்கூட. குதிரையைய எப்படி அடக்கித் திருப்புவது என்று கவலை அான் உள்ளத்தை வாய்விடவது. ரோம் ஆக ஆக எப்படி யாவது மேற இறங்கி விட்டால் ரோஸ் என்று அழைக்கத்தோன்றியது. அவன் கொஞ் ரோம் போலித்து போலித்துப் பார்த்தான். ஆவிலும்

அவனுக்குக் குதிரையைத் திருப்பும் வழி விளங்கவே இல்லை. புறப்படுமூன் அதைப் பற்றிக் குதிரைக்கானிடம் கேட்டுக் கொள்ளாமல் இளம் பிதாவை அவன் தன்னை மிகவும் கொண்டு கொண்டான். குதிரையின் கழுத்திலுள்ள பொத்தானை எப்படித் திருப்பினாலும் அது மேல்மேலும் உயரப் பறந்ததே ஒழிய அன் வேகம் கட்டுப் படவில்லை. அது மேற இறங்கவுன் இல்லை.

அதிலும் குதிரை வான விதி வழியே பாரதீகாண்டை விட்டு வேகு தூரம் வந்து விட்டது இரவு வந்து இரவு குழ ஆரம்பித்தது. இந்த இடத்தில் ஏதாவது ஒரு வானத்திரத்திலோ கடலிலோ அந்தப் பொல்லாத குதிரை தன்னைத் தன்னிடம் போலித்தே என்று இளவரசன் அஞ்சினான். தப்புவதற்கு ஏதாவது வழி இருக்கிறதா என்று ஆலோசித்தான் குதிரையை மறுபடியும் பரிசோதித்துப் பார்த்தான். அப்போழுது அதன் வலது

காதல்கருவிக் இன்னொரு பொத்தான் இருப்பதைக் கண்டான். அந்தப் பொத்தானைத் திருப்பியவுடன் குதிரை வெறுவாகக் மேற இறங்க ஆரம்பித்தது. அப்பறம் தான் இளவரசனுக்குப் போன உயிர் திருப்பி வந்தது. கடைசியி் குதிரை பூமியில் வந்து நின்றது.

பிரோஸ், 'அப் டடர்!' என்று கீண்ட சபாஸூக்க விட்டான். குதிரையை விட்டுக் மேற இறங்கியவுடன் அவனுக்கு மலக்கமரையும் களைப்பாகவும் இருந்தது. பரிசோது வயிற்றைக் கிள்ளியது. சிறிது சிரமப் பரிசாரம் செய்து கொண்டதின், தான் இறங்கி விழுந்தும் இடம் ஒரு அழகிய அரசன் மனைவின் மெல்லமாகு ஈன்பனை அவன் அறிந்தான். அந்த மாடினாக் கந்தி அழகிய வொண்டிப் பரிசுக்குக் கந்தி களையான கைப்பிடிகள் அமைக்கப் பட்டிருந்தன. இளவரசன் இருட்டில் மிகவும் சிரமப் ட்டு கட்டினான்.

கொஞ்ச நேரம் சென்றதும் ஒரு மாகுப் படி தெரிந்தது. அதன் வழியாகக் கீழே இறங்கினான். அந்தப் படிக்கட்டு ஒரு அழகிய அறைக்கு எதிரே அவனைக் கொண்டுபோய் விட்டது. அந்த அறையிலிருந்து வந்த வெளிச்சம் இவ்வரசனின் கண்ணைக் கவர்த்தது. அறைக்குதவும் நிறத்திருக்கையே, இவ்வரசன் பிரேரஸ் அந்த அறையை நோக்கி ஈட்டினான். அந்த அறைக்கு எதிர்த்தாற்போலிருந்த ஒரு பெரிய மண்டபத்தில் பல வீட்டுகளே அடிமைகள் உருவிய கத்திகளுடன் தூங்கிக் கொண்டிருந்தனர். அதைக் கண்டதும் அவனுக்குத் திடீர் உண்டாயிற்று. ஏனெனில் அவர்களைத் தாண்டிக் கொண்டுதான் அவன் அந்த ஒளியிய அறைக்குள்ளே செல்ல வேண்டும்.

பயங்கரமான அந்தக் அடிமைகளைப் பார்த்ததும், உன்னே தூங்கிக் கொண்டு இருக்கும் ஒரு இவ்வரசனுக்கு அவர்கள் காவல் புரிகிறார்கள் என்பதைப் பிரேரஸ் அறிந்து கொண்டான். சந்தடி செய்வதால் அந்த அடிமைகளைத் தாண்டிக்கொண்டு அந்த அறையின் வசதிகளைய அணுகிவிட்டான். அடுத்த சீமியும் வாயிற் படிமைய மறைத்துக் கொண்டிருந்த பட்டுப் படுகையை அதேறியிட்டு உன்னேயும் துழைந்து விட்டான். அங்கே அவன் கண்கொண்டான் காட்சி ஒன்றைக் கண்டான். அறையின் மத்தியில் ஒரு மிகுது வாய் மஞ்சரத்தில் அழகி உருவெடுத்தாற்போல் ஒரு இவ்வரசி தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு இரு புறத்திலும் பல வேளாட்களின் அவதூறுதல் நோய்கள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இவ்வரசன் பிரேரஸ் நோய்களைப் பாராமல் நோக்க இவ்வரசியின் மஞ்சந்தருவே செய்தான். தங்கத்தை உருக்கி வார்த்தாற்போல் அழகு வாய்ந்த அந்த இவ்வரசியைக் கண்டதும் அவன் அவளிடம் தன் உணர்ந்தையே பறி கொடுத்தான். சத்தம் செய்வதால் மண்டியிட்டு உட்கார்ந்து கொண்டு இவ்வரசியை மெதுவாகத் தட்டி எழுப்பினான்.

இவ்வரசி கண் விழித்தவுடன், தன் எதிரே அழகில் நிறந்த ஒரு புயன் நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டு

ஆச்சரிய மடைந்தான். இவ்வரசன் அவனுக்குத் தலை வணங்கி மெல்லிய குரலில் தான் அங்கே வந்த வரலாற்றைக் கூறினான்.

இவ்வரசி ஆச்சரியம் நீங்கி அமைதி அடைந்தவுடன் இவ்வரசன் பிரேரஸ் வாய் அவனைப் பார்த்துக் கூறினான்: "மூன் பாரதிக அரசனின் குமாரன். கேற்று எனது நாட்டில் நடந்த புது வருஷத் திருவிழாவின் போழுது ஒரு அதிசய சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அதனால் நான் இங்கு வந்து நோய்ப்படி ஆயிற்று. இது எந்த நேரம், இந்தத் நேரத்து மக்கள் எப்படியும் பட்டவர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. இந்த காட்டு மூலக்கள் என்னைப் பார்த்தாய் என்ன செய்வார்களோ என்று எனக்குப் பயமா யிருக்கிறது. உன்னைப் பார்த்தால் நல்லவன் போலத் தோன்றுகிறது. ஆதலால் எனக்கு உதவி புரிந்து காப்பாற்றுவாயா?"

பிரேரஸ் கூறிய அதிசயமான வரலாற்றைக் கேட்ட இவ்வரசி பிரமித்துப் போனாள். 'மூதல் நான் பாரதிக நாட்டில் இருந்தவன் இன்று வங்க நாட்டில் வந்து இறங்குவதாவது? இது எப்படி முடியும்?' என்று சிந்தனை செய்தான். ஏனெனில், பிரேரஸ் வந்து இறங்கியது வங்க நாடு. அவன் பெரிய தும்வக்காட்டு இவ்வரசிபுடன் தான்.

தாய் குலம்: --நீலிங்கி! உங்களைத் தேன் இடையை எடுத்துக்கொண்டு வரச் சொல்லுகிறேன், என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?

இளவரசி உடனே தன் மூன் கீழ்கும் அழகு வாய்ந்த அந்த இளைஞனைக் காப் பிட்டு நயவதாக வாக்களித்தாள். பரத சேத்திரியிருந்து வங்க நாட்டிலிருந்து ஓரே ளளில் எப்படி அான் வந்தான் என் பதைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண் டவாண்டும் என்ற ஆசை இவளை உலுத்தித் தன்னியது. எனினும் மிகவும் களைத்திருந்த அந்த இளைஞனுக்கு அவ சரமாகத் தேவையானது உணவும் ஓய் வும் என்பதை அங்னுடைய முகக் குறியிலிருந்து அவன் உணர்ந்தான். ஆகையால் தன் பணிப் பெண்களை அழைத்து இளவரசனை வேறு ஒரு அறைக்கு அழைத்துச் சென்று உணவு அளிக்குமாறு கட்டளை விட்டான்.

பணிப் பெண்கள் உடனே தங்கள் எஜமானியின் கட்டளையை நீகற வேற்றப் புறப்பட்டனர். மெழுகு வந்ததிலை ஏற்றிக் கொண்டு அந்த வேளிக்கத்தில் வழிகாட்டி இளவர னனை ஒரு அழகிய சபை அறைக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அங்கு அவ னுக்கு நிரூபிப்பாக உணவளித்து விட்டு அங்கிருந்து நீங்கி இளவரசி வீடில் வந்தாள்.

இளவரசி பரதே இளவரசனைப் பற்றி அவர்களுடைய அபிப்பிராயத் தைக் கேட்டாள். அவர்கள் என்னே

ரப் ஒரு மூகமாக, "உவகியே இவன் மாநில அழகன் இருக்க முடியாது. இவனை காலகால அடைந்தால் நீங்கள் பாக்கியாளிதான்!" என்று கூறினர்.

அடுத்த கண் காலை இளவரசி தன் விடமிருந்த விடியலுக்கீத ஆடை ஆபர னங்களை அணிந்து கொண்டு தன் விருந்தாளியைச் சந்திக்கச் சென்றாள்.

இரவு கங்குலத் துங்கியதன் பய னால் பிரேரஸ் மிகவும் உற்சாகமாக இருந்தான். இளவரசினியைக் கண்ட தும் ஆவதுடன் வரவேற்று ஒரு ஆச னத்தில் டீக்கார வைத்தான். பிறகு சிறிது நேரம் பொதுவாகப் பல விஷ யங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண் டிருந்து விட்டு, தன்னைக் குதிரை எப்படியுப் பராதிக நாட்டிலிருந்து மூன் பிர கண்டிராத நாட்டில கொண்டு வந்து செந்ததை எப்பகை விசி வாக விளக்கினான். குதிரை ஏகோ ளாக அரண்மனை பரடியில் தன்னைக் கொண்டு வந்து இறக்கியவுடன் தனக்கு ஏற்பட்ட ஆச்சரியத்தையும் அச்சத் தையும் எடுத்துரைத்தான். பிறகு அவன் அறங்கு வந்து அங்னுடைய அழகைக் காட்டு மாய்க்கியதையும் விவ ரித்து விட்டுக் கூடலியாக, "இள வரசி! இனி உங்களுக்கு அடிமையா யிருந்து நீ இட்ட பணியை நீகற வேற்றி கைக்கத் தயாரா யிருக் கிறேன்" என்று சொன்னான்.

உங்களால் முடியுமா?

ஒரு வளைவற்ற துறையில் கட்டைத் தொங்க விடுங்கள். பிறகு ஒரு கண்ணா ழுக்கொண்டு ஒரு பெண்களை வளைவத் தினுள் கொண்டு போக முயற்சி செய் வுங்கள். இது இன்னொரு வளைந்தான் என்று சொன்னும். ஆனால் செய்து பார்க்கதாம் அதன் கஷ்டம் தெரியும்!

பரதேசத்திலிருந்து இந்தியாவின் கிழக்குக் கோடியிலுள்ள வங்காளத் துக்கு ஓரே ளளில் ஒரு அதிசயக் குதிரை இளவரசனைக் கொண்டு வந்து செந்ததைக் கேட்டு இளவரசி மிகவும் ஆச்சரிய மடைந்தாள். வரவு வேகத்தில் அதிசயக் குதிரை பறந்து வந்ததொழுது இளவரசன் என்ன கஷ்டப்பட்டிருப்பானோ என் பதை நினைத்த மனமுருகினான். என்னாலும் தன்விடம் இளவரசன் கொண்டுள்ள அன்பைப்பற்றிக் கேட்டு அவன் மி டிக்க மாழ்த்திரியடைந்தான். ஆனால் அடிகை அடிதாரவாகக் கொள்ள அன் விருப்பம் இல்லை. தன் அரண் மனையில் இருக்காமட்டும் அவன் திஷ்டப் படி உதந்திரமாக வாழ்வாற்றுகான உதவி செய்யாதென்று மனத்தில் தீர் பாயம் செய்து கொண்டான்.

இவ்வரசன் வர வரற்றைக் கேட்டு முடிந்ததும் வங் கத்து இளவரசி அவளை ஒரு அழகிய மண்டபத் துக்கு அழைத்துச் சென்றான். அங்கே ஆடம்பரமான விருந்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இளவரசனும் இளவரசியும் ஒரு புறம் விருந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கையில் மற்றொரு புறம் இளவரசியின் அழகு வாய்ந்த அடிமைப் பெண்கள் இன்னிடை பேரூரீக நுது கொண்டிருந்தனர். விருந்தும் கச்சேரியும் முடிந்தவுடன் இளவரசி

முடிவுரை, பாருங்கள்!

பெரியவிருந்தும் விட்டிருந்தது. அதற்கிட்ட விஷயங்கள் விவரங்களுக்கு நீங்கள் போக வழி தெரிவிக்க. உங்களாக அவருக்கு உதவி செய்ய முடியுமா, பாருங்கள்!

சென்ற வர விடுவதற்கு விடை:
1. பெரிய கை 2. பந்தம்

தனது கோடை அரண்மனைமைய விடுத் தாளிக்குக் காட்டினான். அந்த அரண்மனை வங்ககாட்டுத் தலைகளுக்கு செது

தாரத்துக்கு அப்பால் உள்ளது. அங்கேதான் இளவரசி உல்லாசமாகக் கொண்டுவந்ததைக் கழிப்பது வழக்கம். அந்த அரண்மனையைவும், அவற்றை அடுத்துள்ள கந்தவனங்களை யும் தடாகங்களை யும் பார்த்து இளவரசன் ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் இளவரசி, "இந்தக் காட்டி மையப் பார்த்தே நீங்கள் மயங்கிப் போகிறீர்கள். வங்கத்து அரசரான என் தந்தையுடைய அரண்மனையைப் பார்த்தால் நீங்கள் என்ன சொல்லிச்

செனார்? நான் விவரத்தில் அங்கு போக வாய், என் தந்தை உங்களை அன்புடன் வரவேற்பார்" என்றான். (தொடரும்)

ச ரி வ ர ன த ம் பி!

ராஜா கத்தமாக இருக்கமாட்டான், எப்போதும் மன்னரின் விளையாடுவான். எட்டைகளையும் வேட்டைகளையும் அலுக்காக்கிக் கொள்வான். அவளை எப்படித் திருத்தவதென்று விவையாய்க் தனித்தார் அவனுடைய அப்பா.

ஒரு நாள் அவர் ராஜா மையப் பார்த்தது. "அடே, நீ சொம்ப அலுக்காய் திருக்கிறாய். கொண்டிரை உன் தம்பி இருக்கிறான். அவனிடமாவது போய்ப் பாலம் கற்றுக் கொள்" என்றான்.

ராஜா ஆச்சரியத்துடன் கொண்டிரை பறத்துக்குப் போனான். அங்கே ஒரு அணிந்த தவிர வேறு யாராவதும் காணாமல். ராஜா அதைப் பார்த்தது. "அணிவே, அணிவே, நீ என் தம்பியா?" என்றான்.

அவனிடம் அவளை அடைவதற்குப் பார்த்து விட்டு, "து, உனக்கு வேட்டை மாக இவ்வாறு எக் கித தம்பி என்று சொன்னார் எக் கிதப் பார், நான் என்

வனவு கத்தமாக இருக்கிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு அப்பால் போய்விட்டது.

ராஜா வேட்டைத்துடன் அப்பால் சென்றான். ஒரு பூனை எதிரே கத்திற்று. ராஜா அதைப் பார்த்தது. "பூனியே, பூனியே, நீ என் தம்பியா?" என்றான். பூனை விழுந்து விழுந்து சிரித்து, "நான் உன்னைப் போல் அகத்தமாய் இருக்கிறேன், என்ன?" என்றது.

ராஜாவுக்கும் பதில் பேசவே முடியவில்லை. அதற்குள் ஒரு எருமை ஓடி வந்தது. "என்ன அன்னா ராஜா, கொக்கிமே?" என்றது.

ராஜா திருக்கிட்டு, "ஓ! ஓ! நானு உன் அன்னா?" என்றான்.

எருமை விடவில்லை. "ஆமாம், நீ என் அன்னாக்கா? அந்தக் குட்டையிலே ஓடுவது விளையாடலாம், வர!" என்றது. ராஜா அதைப் பார்த்துக் கொண்டு பிடித்தான் ஓட்டம்! அன்று முழுவதும் அவன் மிகவும் கத்தியாக இருக்கத் தொடங்கினான்.

பிரதமஸ்தாஸின் காதல்

16. பருள் தேர்தல்

திபுளானின் மனம் மூடும் முகமே
உட்காந்த எவன் உயர்வதன் உத்தரம்
உள்ளுதே தோன்றி மறைந்தது.

பருள் போருக்குப் புறப்படும் அக்
காற்றை திபுளானிடம் வந்த எய்வகவு
அன்பாகவும் குழைவாகவும் செஞ்சு.
அவனுடைய கிருப்பத்தைப் புத்திரெய்த
வைப்பதற்காக எய்வகவு மன்குடிச்
செட்டுச் சொல்காள்? அவள் வாய்
நிறித்த ஒன்றும் சொல்லாமலிருக்கும்
பொழுது குறிப்பித்த சேம்பகை விடு
கின்ற உத்தரவு பிறப்பித்தாளே! அவ
னுடைய பெருமையையும் மனமையையும்
எவ்வளவுக்கு சொல்லுவது? சேம்ப
கைக்கும் அவளுக்கும் உள்ள தொடர்பு
அறிந்திருந்தும், மாக மறுவற்ற மனத்
துடன் அவள் சேம்பகை விடுகின்ற
கிண்பா? இதைப்பெய்வார் கிண்பா?
பார்க்கும்பொழுது, "உயர்வம் அவளைப்
பற்றி என்ன சொய்க்கச் சொல்காள்
என்ன? எம்மக்கு அவள் தெய்வந்தாள்?"
என்ற என்னும் அவளுடைய உள்ளத்
தியை கேளுந்தியது. ஆகவே அவள்
அவளுடைய பெருமையையும் பலரும் அறி
புர்ப்படியாகச் சொல்லவேண்டும் என்று
என்னித் தன் ஆணத்திலிருந்து எழுந்
திரைக்கிண்பாள். அவளுடைய கருத்
தைச் குறிப்பினும் அறிந்த அசாவகைப்
புரோகிதன் சட்டென்று எழுந்த சிந்து.
"இங்கே மகாநாணியை சட்டெயும் சொ

லாது" என்று திரை சொய்க்கும் மடக்கி
அவளை உட்காந்தவைத்த கிட்டாள்.

திபுளான் மனதில் கிண்பாத்த கிண்பம்
மனையேயே தங்கி கிட்டது. 'எம்முடன்
இய்வகவு உயர்வதென்கைக்கு சொன்
டவளைப்பற்றி எழுது உயர்வ வாந்ததைக்
சொல்ல எம்மக்கு உரிமை இய்குவே?'
என்று என்னித் திபுளான் மிகவும் மனம்
கொந்தாள். தனக்கு இப்படி வாய்ப்
புட்டுப் போடப்பட்டதை என்னி என்னி
அவன் மிகவும் உள்ளம் பொருமினான்.
அதைத் தவிர அவளால் மேலு என்ன
தான் செய்ய முடியும்?

புரோகிதன் மறுபடியும் எழுந்த சிந்து,
"கிண்பா இதை எப்பயிலே பருளின்
உள்ளம் கருக்குப் பார்த்திராமாவன்
யாருமே கெடபாது?" என்று கெட்டான்.

பதிலுக்கு மறுபடியும் அதே அகமதி—
அதே மெனனம் கிண்பாது. அந்தத்
தடையையும் பருள் தனக்குச் சேய்த என்
காண்களைப்பற்றிச் சொல்லுவதற்கு யாரும்
மூங்காநிக்கு. சில கிண்பு சேரம்பகை
எதிர்பார்த்த பிறகு புரோகிதன் மறுபடி
யும் எழுந்திருந்து, "பருள் அம்மனை
மன்கை உயர்வத்தையே வந்த காரணம் என்று
தான் சொல்ல வேண்டும். அவள் தெய்
வங்களை அகட்கெய்ப்படுத்தி அவமதித்
தான். தெய்வ தெய்வத்தை அவதானுக்
பேரி அவற்றின் சொபத்தக்கு இவக்
வானும், தெய்வக் கிண்பைக் காரணம்

கொத்த அலத்தின் கோபத்தைக் கெதி
விட்டால், அதன் பாலுத அவன் கெய்த
அகலதையப்பாவன் என கேட்டது.
தெய்வ கோபத்துக்கெதிரே மனிதனால்
யின்னென முடியுமா? அவன் எப்படிச்
செந்தான், எங்கே செந்தான், அவன்
உயிர்த்த உடல் என்ன ஆகிற்று என்பது
பாருக்காது தெரியுமா? தெரியாதன்
வாய் எவ்வை அதுமைய கோடு
கோய்க்கைக்கு ஏற்ற எவ் அது அதுக்குக்
கொத்தது என்பதின் பாருக்கும் ஆ
கோய்க்கை இருக்க முடியாது. அதுமைய
முடியாமலான அதுமைய கிண்கிணத்
துக்கெதிரே அதுமைய அக்கிரமம்
கொப்பத்திப் பேசி விசாரணை நடத்தின.
அவ்வாறு எழுதிய மதக்கவிதம், காய்
நிதந்த எதித்துப் போவும் இல்லை.
ஆகவே, என்—எனென்று எட்டிய அ
காய்க்கை புரையெழுதிய என்—எனென்று
எட்டு மக்கள் கிண்கிண இரத்த கையினை
கொய்க்க விடுப்பது பின்னவென்றும்,
எனென்று எட்டிய கொய்க்கைகள் சகித்
திரத்தின பஞ்சு அக்கிரமம் பெயர்
கொய்க்க எழுத்தக்காய்க்கை கொதிக்கப்பட்டு,
மாட்டாது, என்னுமே அதுக்கு லாப
கொத்தம் எழுப்பப்பட்டு மாட்டாது. எனென்று
எட்டி மக்கள் அவனை ஒருகொழுதும்
கிண்கிண இருத்திக்கொண்ட மாட்டார்கள்
என்பதற்குள், மரத்தினதும் மரத்தின்
கூடும், கையங்கூடும் கையங்கூடும்,
பயங்கூடும் பக்கைக் கைகூடும், செ
தாய்க்கை புழங்குகூடும் கையங்கூடும்
புழங்குகூடும் கிண்கிண கொதிக்க கொதித்
திகை .கொழுத்து இடம் கொடாது.
அவன் கொய்க்கையிலும், இரத்தப்பாற்
தங்குகக்கூடும் ஆதிகை விடுக்கக்கூட
வும் அழி அழிக்கவந்தது அகிண்கிண
கொய்க்குகூடும். ஆகும் அது அது
கூடும் என்னுமே இடம் கொடுக்கக்
கொத்தது இரத்தமும்” என்பதும்.

புரோதெஸ்டன் அந்தத் தீயினாய்விட்ட மக்கள் மிகவும் மதிப்பெய்தினார்கள். ஆனால் தீயினாயின் மகனின் மீட்டும் தாயை மூடியாத தயாரி உண்டாயிற்று. அவருடைய மனைவர் ஆரம் கிளப்பெருங்கோ. அவன் தனியாய்த் தொண்டிட்டுக் கொண்டு தயாரி உண்டாக்குதற்காக உடனடித்தயாரி உண்டாக்கித்தான்.

அதாவது புரோஹிதம் திருமணம் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லுவது.

உலகத்தே உண்டான போன்ற காலகால உலகத்தே துக்கி, "எனக்கு உலகம் மகாராணி! தெய்வங்கள் அளித்தன ஒன்று உருகுமுடியாத உலகம் வீது அபாரக் கோவை புதித்தெடுத்தன என்னதான் கோவை வேண்டும். உலகை எடுத்த எட்டு ராணிபாடி ஆகியதோடு உலகம் அம்ம; உலகம் தயையவும் மேலதையவும் அம்ம; பருகித் தேரித்தெடுக்கும் பொதுப்பல உலகவிடமே அவை ஒப்படைத்த விட்டன. பருகித் தேரித்தெடுக்கும் விஷயத்தில் உலகை விட அருகதையுள்ளவர்கள் வேறு பலரும் விடையாது. இருக்கவும் முடியாத என்ன தெய்வங்கள் அளித்தன ஒன்று உருகுமுடியாத தெய்வங்கள் வேண்டும். இவ்வாறு விட்டால் தங்கள் சிவான இவ்வாறு தரிப்பதில் என்னுக்கு மகாராணிபாடி அளித்திருப்பினா? அனல் ஒன்று, உருகுகோடி கோட்டுக் கோன்றுமேன், பருகி அன்னல் குத்தமத்த வுலகின் உலகங்கள் வந்தியே அருகப் பொரு விட்டிருக்கும் என்னவா மந்திர விடாதினா! வேறவின தெய்வம் தானமம் அவர்கள் கோளுக விட்டிருக்கிறேனே, அதற்குக் கோ சாய்க் காமம் இருந்த விடாதினா! தான் சேரித கோடுகாமகருகும் பருகி அனல் உடல் சரிவான பதில் கோவை முடியாத, அப்பப்பா! அவர் செய்த கோளுகவேன் ஆட்சியை இப்பொழுது கிடைத்தப் பரித்தால் உடல் வந்திரை என்னவோ செய்தேது. எழை-பாதுகன் பட்டி உடம்பு கோளுக கருமகம், என் தங்கவிடம் வேண்டி கோன்றுவது என்னவென்றும், தங்கன் எட்டிவர் அவையே தன் காலகாலக் கோடு வேண்டும். அதிவாப் பாதுகனாவை எடுத்த எட்டு குற்றம் தவிர காலகால இவ்வாறு இருந்தித் கோண்டு கருகிர அமோகித்தபின் குறு

முடிவுக்கு வரவேண்டும். அவசரப்பட்டு ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடக்கூடாது. எளிதானதாயின் எடுக்கவேண்டாத வேறு சாதாரண விஷயமாக எண்ணி விடாதிருங்கள். உறுதியற்றவாயும் அவர தேய்வதன் தன்மையை மனதிலுக்கும் மூலத்திலும் புத்தொளி அளித்து அருள்வாய்மாக / எளிதானதாயின் எடுத்துக்காட்டாக மட்டுமே விட வேண்டுகோள் — எளிதானதாயின் விடப்படவில்லை ஒருவரிடம் பதில்

கூதத் தேர்க்கேடுக்கள்! தங்களுடன் எதிர்க்கு! சமாதானமென்பினாலானந்தம் அமருவதற்குத் தங்களுடன் அரண்மனையில் வாழ்வதற்கும் அவன் அருமை உண்மையை இருக்க வேண்டும். ஆகவே, கங்குலி ஆகிய சிறு வண்டியான ஒரு வண்டிப் பருளுத்தேர்க்கேடுப்போகன் என்று கம்புகிறேன்" என்று.

அதைச் சொல்லி முடித்ததும் அவன் தன்

கூதத்திலே அமர்ந்தான். சிறு தேர்க்கேடுக்கு அப்பால் போய்த் அழிய முன் படைத்த திபுலன் தன் கூதத்திலிருந்து எழுந்து விழுந்து. பிறகு தூங்கி விழுந்தான் சொன்ன, "எனக்கு வாசலே! உங்கள் பொருட்டு இந்த மாயையும் போகா கடத்தி எட்டுக்கு சென்றிருக்கிற வாகனம் சென்ற வீதம் யா! என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? சிலன் தொல்லியுந்து வந்த கைத்திரிக்குப் புது மருண்டு முடிவந்த கோட்டைக்குள்ளே ஓங்கித் தொட்ட பொழுது—என்ன என்னவென்றான் அவமானம் ஏற்பட வேண்டுமோ, அவ்வளவு அமைதிகளும் ஏற்பட்டு, வெளியில் தலை எட்டி முடியாமல், சிலன் கதறிய வந்த அடைந்த கிடந்த பொழுது—சிலன் மறந்து வந்ததில் பதல் விட்டு விட்ட உங்கள் கடைமகன் உங்களுக்கு சிலவாட்டியவன் யா! உங்கள் ஈசா தானே தன்னை தேரோங்கினான் கந்தா துள வாய்க்கினை கையிலே குப் படைத்த விடுவது என்று தீர்மானித்த பொழுது, அவன் அந்த அமைதத்திலிருந்தும் தாமதமாகத்திரிக்குத்தும் கம்பு பாதையவன் யா! கோத்துக்கன், யா! போம்!" என்று கேட்டான்.

மக்கள் அனைவரும் ஓர் தேர் போகிற ஓர் ஓர், "தேம்பன்! தேம்பன்!" என்று சொல்கிறார்கள்.

"உங்கள் எட்டியேன் என்னவாகியும் விட என்னவன் என்னவாகியும் விடப் பொருதமாராவி, என்னவாகியும் விட வீதம் யா! என்னு எட்டிப் பெண்ணி விடப் பாவம் செய்கின்ற தொழிந்த உண்டி உண்டிக்குத்தும் பரந்த ஈசா புருஷன் யா! கைது என்னவென்றான் உங்கள் துக்கமே குத்திதானாக கோண்டு கையின் தெறி பிட்டுத் தன் உயிரையே தரிமாரமென்னிய வீதம் யா! உங்களுக்குத் தெரிந்தால் கோத்துக்கன்!" என்று திபுலன் மறுபடியும் கேட்டான்.

தூதர்கள் மறுபடியும் ஒரு முறை, "தேம்பன்! தேம்பன்!" என்று கூவாரம் செய்தனர்.

"என் அமைதியை உண்டாக்கப் பருளுத்தேர்க்கேடுத்த உங்கள் சிறிதே கோத்து வந்த சிறு தேர்க்கேடு சிலன் மறித்தியுந்தினான் அவ்வா! என்று கேட்டான் திபுலன்.

மக்களுக்கு ஏற்பட்ட மறித்திரிக்கு ஓர் எங்கு விடும், அவனை பென்ற

கைதட்டும் ஏதும் பவானாக கேட்டது. "திபுலன்! கோத்து வொருத்தத் தேம்புக்கன் தங்களுக்கு சிலன் ஆகியும் உண்டானவரும் அங்கேட்டும்! என்னு எட்டுக்கு மீது மீது மோகா மனிதன் ஒரு வகைத் தேர்க்கேடுத்த தங்கன் பெரு கண்ணை என்னவென்று சொல்கிறான்? தேம்பகனும் பருளுத்த தேர்க்கேடுத்த என்னு எட்டியும் பெருகமகனும் தாக்கம் பங்கடங்கு அறிமகம் உலர்ந்தி விட்டான்! அதற்கான காரணம் தங்களுக்கு மீதுவும் கடைமகன்பட்டி யுருக்கிறோம்!" என்று வாயை மனமாத திபுலனை மக்கள் யுத்தித்தனர்.

மக்கள் வாதத்திலுள்ள முழக்கமே, கை தாக்கம் அவனை மறித்தது. என்னு பார்த்தாலும் ஓர் சந்திராவு கூவாரம், மறித்திரி உடல் மறித்திரி தானாமல் பெய்தி வந்ததோ என்று என்னுத் தொன்றியது. "என்னு எட்டியும் புது பாதகம் வாய்! என்னவென்னவென்றான் என்னவன் அவருக்கு வெந்தி விட்டு!" என்ற ஜெயகோஷம் வானில் பிளந்தது. அதே மையம் அரங்கம் புரோகிதம் தேம்பகன் தலைமேல் பணி மருடத்தாள் குட்டினான். திபுலன் தன் கடைக்கன் குடல் தேம்பகனும் பார்த்த இயைக்க இயைக்க புரிந்தான். அவருடைய செல் வித்தகன் இங்கு வறிதேயாக் மூத்துப் பெய்த பம் வகை மீதம்மப்போகம் பிரகாசித்தது. மக்கள் மறித்திரி வெந்தி வித்திரி கோத்துக்குத்தனர். அவர் குக்குக் கோத்துக்கோக்கம் வாய்ந்த பரு னின் ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்றது. கான விதி வழியே இப்பயோகத்திற்கே சென்று விட்டதுபோகத் தொன்றியது. "அப்பா! கடைமகன் ஒரு தீமாரைப் பரு & அன்னன் கோத்துக்கன் ஆட்சி யிலிருந்தும் கோத்துக்கன் கைவிடுவதும் விடுதலை கடைத்ததே! இனி கைக்கு அந்தப் பழைய கடைக்கனும் எங்கடும் என்னு ஏற்படாது. அந்தக் கோத்துக்கனும்

கெல்லாம் இவர்களுமே இப்ப வாழ்வு வாழ்வாய்! என்ற எண்ணம் அவர்களை மட்டற்ற மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியது. தம்பக்கடனார் தானே இப்பக் கடலிலே இவ்வுருவ தெனாலும் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி கைப்பற்றிக் கேட்கவும் வேண்டுமா?

ii. அதிசயப் பிரகாசக்காரன்!

நீதிநெருகு காட்சன் ஓடி விட்டான். அன்று சீரா காரம் அலாதிச் சேரையுடன் விளங்கியது. எங்கு பார்த்தாலும் நீயாவதுகாட்சன் காட்சினே! சீரா காரத்த வானமும் விதினும் அத்தகைய நிலை வற்ற சீராவதுகாட்சன் காட்சினையத் தன் வாழ்நாளில் கண்டதும் இல்லை; கேட்டதும் இல்லை. காரத்தின் மூலம் மூலக்குணில் எல்லாம் நிபுணன் வரிசை வரிசை பாக ஏற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தன. அன்று சீரா காரமே துணிந்தோதியாகப் பிரகாசித்தது கோண்புகுந்த எங்கும் அதிகம் கோண்புகுந்தோ?

அந்தச் சிவன்குளத்தோடும் என்ன ஆகாத்தம்! என்ன சிவனோடும்! காற்றில் இவ்வாறு அகாத்த ஆடி கவையதன் தன்னை உள்ளத்த உணர்ச்சிகளைக் கோட்டிச் கோண்புகுந்தன. அது மட்டுமா? அவற்றின் கட்டி காற்றிலே கோண்புகுண்டுமொழுகுது. பனிதனுக்கு மட்டும் தானு மனமும் மகிழ்ச்சியும்? எங்குள்ளும் கடத்தான் உண்டு! என்று தன்னை உண்டி. ஆட்டி மகிழ்ச்சி போகக்கூட உறுவதுபாவத் தோன்றியது. சீரா காரத்தின் அந்தத் தேஜோமாயமான நிபாவங்காட்சன் காட்சினேன் என்று குருவன் அதற்குப் பிரகாச புரி என்று பெரி வைப்பாடுகளை அது சிந்திது மிகவாகாது. அன்று அந்தப் பிரகாசபுரியில் உள்ள ஆம்பொரு விடுமே ஆகாத்தக் கடலாகத் திகழ்ந்தது. அந்த ஆகாத்தக் கடலின் மகிழ்ச்சி தன்னைவே மக்கள் மிதந்து கோண்புகுந்தனர்; எதிர் எதிர்புடன் நீதி விளையாட்டி கோண்புகுந்தனர். ஒரு இடத்திலே வான வேடிக்கை இவ்நெரு இடத்திலே காட்டியக் கச்சேரி. வேறு ஒரு இடத்திலே பாட்டுக் கச்சேரி. எந்நெரு இடத்திலே வி அங்கு. மீதிநெரு இடத்திலே பிரகாசமும் இவ்வேய வண்பு எவ்வுமும். இவ்வாறாக எங்கு பார்த்தாலும் எசு அமைச்சனம்! இந்த ஆட்களையும் பாடல் களும் வேடிக்கைகளும் விளையாட்டுகளும் எதற்காக? எதற்காகவா? இது தெரிவாத்! அகமைக்குந்தானே சேம்பலுக்குப் பட்டாபிஷேகம்! அப்படியா? அப்படியானால் மக்கள் மகிழ்ச்சியில் மூழ்கி மன்னனின் பட்டாபிஷேகத்தைக் கோண்டாடுகிற சிவனவந்தான்! அதுவும்

கொடுங்கோம் ஆட்சிவிதிக்குத் விடுதலை பெற்றுச் செங்கோல் ஆட்சி கீட்டப் போகிறது எங்கும் எந்தமும் ஆகாத்தத் துக்குக் கேட்கவா வேண்டும்?

அன்று சேம்பலுமும் அராவல் போக்கி மானிகையை மக்களுக்குத் திறந்தே விட்டு விட்டான். சித்திரத்தின் ஏறணிலே அந்தைய இரவு குடகாந்த இரவு என்ற பெயரும் புகழும் பெற வேண்டும் என்பது அவனுடைய அந்தரங்க அவா. அன்று வரர் வேண்டுமானாலும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் போக்கி மானிகைக்குள்ளே போகலாம்! என்று அவன் கட்டளை பிறப்பித்தோடு மட்டும் அவன்; வந்த எழை எளியவர்களுக்குக் கெல்லாம் வேண்டுமானாலும் போகும் வழங்கும்படியும் உத்தர விட்டான்.

அன்றிரவுதான் என்ன கோண்டாட்டி! என்ன குறுகலாம்! எங்கு பார்த்தாலும் கார புரண்டோடிய மகிழ்ச்சி வெளித்தில் அவ்வளவு மக்கள் மிதந்துகொண்டிருந்தனர்! மக்களுக்கு இந்த மோகத்திலாவே இல்லை. இப்பொழுத்திலே எது சித்திக்குகொண்டிருந்த அவர்களுக்கு இவ்வாறு சிவன வர சிவனவன் துதி சேம்பலும் நிபுணமும் அரண்மனையின் உபயுக்கையின் மீது ஏறி சிந்து வெளி யுலகத்து மகிழ்ச்சிகளையும் கோண்டாட்டத்தையும் கண்டு களித்துக்கொண்டிருந்தனர். அவ்விருவருக்கும் தங்கள் எழிலும் இனிமையும் மிக்க கொண் மயமான எதிரொலி கண்டெனெனென கடைபடியும் புதைத்துக்கொண்டு சிறப்புவாகத் தோன்றியது. மட்டற்ற மகிழ்ச்சி வெளி வீச ருழம்புவாதே அவ்விருவரும் வளரு சேரம் வளர காரத்துக் காட்சினேன் என்று களித்துக்கொண்டிருந்தனர். மீறகு பக்கத்த அகமைக்குக் கோண்ட விட்டனர்.

அந்நேரமும் மானிகையின் வானிலே ஏராளமான பிரகாசக்காட்சிகள் பரவலா

டாக்கியில் உட்கார்ந்திருப்பவர்:—
என் காதலர், உன்னுள் திகழ்விட வேகமாகப் போக முடியுமா?

காதலர்:— முடியும், ஸார்!
இதற்கு நடத்தாள் திகழ்விட இன்னும் வேகமாகப் போகலாம்!

அம்மா:—பட்டணத்தை எடுத்துத் திருவாய, மெட்டு?

மெட்டு:— ஐயோ, அம்மா! இக்கவே இக்கவே!

அம்மா:—பொய்சொக்கோதே!

மெட்டு:— பொய் இக்க, அம்மா! பட்டண டப்பணைத் தான் என்ருல் திறக்கவே முடியவில்லையே!

வீள் வர்வான விருத்த சாஸ்திரவந்தகாக்க கூடியிருந்தனர். அவர்களுடன் இன்று பொரு பிரகாசகாரனும் வந்த வந்த கோண்டான். அவனுடைய கண்களின் 'வெட வெட' வென்று எடுங்கிக்கொண்டிருந்தன. அவன் அணிந்திருந்த ஆடைகள் தாறுமாறாகப் பிழிந்து மெட்டின. எண்ணெய்யைக் கண்டு எரிந்தனவோ எட்டினவோ மிட்ட அவன் தன் மயிர் மண் படித்த செஞ்சுப் பிடித்த செஞ் எடுக்க முடியாத சண்டையாக மாறித் தொட்கிக்கொண்டிருந்தது. அந்தப்பிரகாசகாரன் பக்கத் திருந்த பிரகாசகாரர்களை விடப்படினும் அச்சரிவத்துடனும் பார்த்தான். பிறகு விழுந்தடித்துக்கொண்டு வேரு வேகமாக உன்னை போக முகனேறினான். மற்றப் பிரகாசகாரர்கள் அவனைக் கவனிப்பவையே இல்லை. அவர்கள் அவனை ஏன் கவனிப்பவையென்றும்? அவனும் அவர்களைப் போன்ற ஒரு பிரகாசகாரன் தானே! அவர்கள் உணவு உண்பதிலேயே உன்னை முழுவதையும் செவியிடிகுத்தனர். எல்லாப் பிள் அந்தப் பிரகாசகாரன் கூட்டத்தை இடித்த விவர்க்கெ கொண்டு மான்கையின் வாதப்படியை நெருக்கி விட்டான்!

அதைக் கண்ட காவலானி அவனைத் தடுத்த சிறிதி. "சீக்கி! எக்கே போகிறாய்! இனிமேல் மேலே போகக் கூடாது!" என்று அடட்டினான்.

காவலானியின் அடட்டகை கேட்ட அந்த மனிதன் ஒரு முறையாவதானியைக் கவனிக்குத் தக்கவனா ஏதே இறங்கப் பார்த்தான். பிறகு பக்கத்தில் கூடியிருந்த பிரகாசகாரர்களைத் திரும்பிப் பார்த்து. "மேலே போகக் கூடாதோ! என்னைத் தடுத்த இவன் யார்?" என்றான். பிறகு காவலானியைப் பார்த்து, "ஆக்கிரமத! என் யார் தெரியுமா? என் தான் பருக்

அய்யன்! பருக் அய்யனைத் தடுத்த இந்த உலகத்திலே ஒரு மனிதன் உண்டா!" என்று கேட்டான்.

பிரகாசகாரர்கள் அதைக் கேட்டு 'வெட வெட' வென்று கண்கத்தனர். கண்கத்தனர், கண்கத்தனர், அப்படி கண்கத்தனர். அந்தருப்பின் அந்த மனிதனுக்கு அருமே—எவன் தன்னைப் பருக் அய்யன் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தானோ, சீக்கித்துக் கொண்டிருந்தானோ. அதுமட்டும் இல்லை, எவ்வாறு பருக் அய்யன் என்று வேறு கொள்கையும் கொள்கை கொண்டிருந்தானோ அந்த மனிதனுக்கு அருமே—வந்த அவனைச் சிறிதி முந்தித் தீவது கொண்டான்.

அவர்கள் அநோடு சீக்குத் தான் தேவனவையே! அவனைக் கேளியும் கலாட்டாவும் வேறு கொப்பத் தொட்கிவிட்டனர். அவனைப் பதப்ப விதங்களில் பட்டாபாடு படுத்தி விட்டனர். ஆயினும் அவன் அவர்களைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் அடிக்கடி, "என் தான் பருக் அய்யன்! என் தான் பருக் அய்யன்!" என்று கொய்க்கி கொண்டிருந்தான்.

அதைத் கேட்டுச் சூழ்ந்திருந்த பிரகாசகாரர்கள் அவனையும் அவனைப் கப்பதிலும் என்று எண்ணி விட்டதில் என்ன தவறு? ஒரு பிரகாசகாரன் தன் கவையிருந்த தடிபாய் அவன் தொன்பட்டையில் இடித்து, "ஆராம்! உன் தவியின் மருடத்தைக் காணுமே! அது எங்கே போய் விட்டது?" என்று கேளியாகக் கேட்டான்.

அந்தரு அவன் என்ன பதில் கொள்ளுவான், பாயம்! கேக்கி கேட்ட அந்தப் பிரகாசகாரனைப் பார்த்துப் பரிதாபமாக விழித்தான். பிறகு வாய் திறந்து ஒன்றும் கொல்லாமல் தன் கண்ணை வாரத் தாக்கி அன்னுக்கு ஆகாயத்தைப் பார்த்தவானான். பக்கத்தில் சீக்கி மற்ருரு பிரகாசகாரன் தன் கவையி் இருந்த தரைக் குவியையை அவன் நினைவே விழித்த விட்டான். பிறகு பலமாகக் கவையத் தட்டி அட்டாசாமாக்கி சிறிது "இதோ பார், அப்பா! இது தான் இவனுடைய மருடம்!" என்றான்.

இதனோடு பிரகாசகாரன் எம்பிரமாள குரலில், "உயா! இதுதான் உன் அட்டைக்குத் தகுந்த குடு! இவனுக்கு இதுவும் வேண்டும், இவனுடைய வேண்டும்! உன் எல்லோரையும் முட்டான் கூக்க அய்யனா பார்த்தாய்!" என்றான்.

ஒன் குமவன் குரலில் ஏதாவது தொனிக்க "இதுதான் இந்த அண்ணுக்கு சிறிது மருடம்!" என்றான்.

பிரகாசகாரர்கள் கதைப்படி 'வெட வெட' வென்று சீக்கியாயினர். (தொடருமி)

போடாத தொட்டில்

தமிழன்

“அடுத்த வாரம் சொன்னாற்போக வேண்டும்! அங்குக்கு மாற்றம்!” என்று மங்களம் சொன்னாள். ஆந்திர பாகி அப்படியே வைத்துவிட்டு அந்த வீட்டை விட்டாள்.

“ஏன் மாமி! என்னை விட்டுச் செல்ல உங்களுக்கு எப்படி மனம் வரும்?” என்று மீனா கனக் குரலில் கேட்டு விட்டுக் கண்களைக் கவர்க்கினாள்.

சென்ற ஐந்தாறு வருஷங்களுக்கே சென்ற போகக் குடிவிருந்த உறவு அவர்களை அவ்வளவு தூரம் பிரித்திருந்தது. ஒரு சிலகூர் குழாய்ச் சங்கடம் கூட வராமல் மங்களமும் மீனாவும் அச்சியோன்றிய மாலைப் பழி வந்தார்கள்.

மீனா குடி வந்தபோதும், இவ்வளவு பெரிய சம்பாந்தக் குடித்தனம் பின் கட்டிக் இருக்கிறதே, தாழும் தன் கைவரும் சிம்மதியாக இருக்க முடியுமா என்று கவலைப்பட்டாள். கரண்டியைத் துடைத்துக் கொண்டு, கண்களைக் கவர்க்கி கொண்டு மனங்கொண்ட மனிதரையெல்லாம் தன்னிடம் அந்த மாமி வந்து சேர்ந்து போகிறாள் என்று எண்ணி மீனா மூலம் கருக்கெடுத்தாள்.

அதன் குடி வந்த ஒரு வாரத்துக்கு மேல் வரம் மங்களம் மீனாவைக் கவர்க்கி விட்டாள். தாது குபாய் சம்பந்தத்தில் எட்டு ஆண்டுகளைக் காப்பாற்றும் நிறைய மங்களத்திடம் இருந்ததை அறிந்த மீனா, “இந்த மாமியைப் பார்த்துத்தான் வாழ்க்கையைக் கொள்ள வேண்டும்” என்று நினைத்தாள். தாயின்வாத பெண்ணாக இருக்கும் தனக்குத் தாயைப்போல அது சாணியாக இருக்கட்டும் என்று “மாமி! மாமி!” என்று மீனா குட்டிக்கொண்டாள்.

★

உதவிக்கு ஒரு ஆள் கூட இல்லாமல் மங்களம் அவ்வளவு சாமான்களையும் மூட்டை வட்டி விட்டாள். ஏனென்றால், கடுமையான பெருமூச்சு வாங்க அந்த மாமி ஏதிக் கரண்டிக் கம்பைக் கூட விடாமல் நேடி எடுத்து ‘பாக்’ செய்யும் அற்புதத்தைக் கண்டு ஆச்சரியப் பட்டாள். மீனா சிறப்படிக்கிறாள் மனத்து சிந்து கொண்டிருந்தாள். கூடத்தில் தொண்டியை தொட்டிவிட அவள் பார்த்து விட்டு, “ஏன் மாமி! தொட்டியை மறந்து விடுகிறாள்? அதைக் கழிந்தவிடுகிறாள்!” என்னாள்.

“காணாமலானதான்” கழிந்த மனம் வைத்து இருக்கிறேன், மீனா! அதை என் குபாய்த்தராக உனக்குக் கொடுத்து விட்டுப் போகப் போகிறேன். இன்னும் இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு நீ ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாக ஆகப்போகியிருக்காயா! அதற்கு என்னுடைய பரிசாக இருக்கட்டும் தொட்டி!” என்று மங்களம் சொல்லி விட்டு மீனாவை அத்தியாயி, புடன் பார்த்தாள். அடுத்த வாரம், மீனா தந்தைக்கு மூகத்தம் வைக்கப்பட்டிருந்த மீனா “மங்களத்த மாமி! அப்படியானால் மீனா தந்தம் வரும் வரை கூட நீங்கள் இருக்கப்போகிறீர்கள் இல்லையா?” என்று கேட்டுவிட்டுப் பெருமூச்சு விட்டாள். “சீசே, சீசே” என்று கூடம் வரையில் சென்ற விட்டுத் திரும்பும் அக்கழியை மரத் தொட்டியை மீனாவின் கண்கள் சந்தி பார்த்த உந்தாவனாந்தன. “மங்களத்த மாமி எவ்வளவு கவலையா! அவர்

குத்தரம் விடிக் கத்திக் கத்தி!"
என்று பிசு குதகை மகத்தாக.

★

புதிதில் தந்தை பிசுவின் மாரியார்
வந்த இருந்தான். தேயும் அரிசி வாங்கித்
கொண்டு தன் டாடும் தத்துவைய இரண்
டாவது பிள்ளையா பிசுவின் கைய
தோடு அவன் இளையம் கொடுத்திக்
அரிசி கட்டியவளாய் இருக்கும் குத்த
மகிழ்ந்து தன் பிசுவின் அவன்.

எவ்வளவோ வருஷங்களுக்கும் பிறகு
"உங்கடிக் இருக்கிறேன்" என்று சொல்
கப்பட்டவடிக் பந்திரோக வந்தான்.
பிரவந்தத்துக்குப் பந்திரோக போனான்
அவன் அவதூறு போனிக் பெற்ற
தயார் உட இருக்கியே, அவன் அப்பா
என்ன கற்பாடு செய்திருக்கிறோ என்று
கவனி பிசுவின் மாரியார் முகத்தில்
படித்த பிடித்தது.

வந்த இருக்கியவடிக் அவன் கவனிக்
குத்த குதகைத் தொட்டிக் குத்த
மார்ட்டு இருப்பது தெரிந்தது. "உன்
பிசு! அதற்கு உங்கடிக் உங்கடிக்
தொட்டிக் வந்தி அனுப்பி விட்டார்,
என்ன?" என்று

கிப்பிடு மேலிடிக்
கேட்டுக் கொன்
டே கம்பளிக்
பிடித்துப் பாரித்
தான். கவனாகக்
தொட்டிக் கி
கெடுப் பவகையை
அழத்தி வந்தியா
மகிழ் குத்திரதா
என்று சொத்தி
துப் பார்த்தான்.

"இங்க, மாரி! பிசு கட்டிக் குடி
பிசுவின் கவன மாரி கவன இருக்கிக்
கொடுத்த கிட்டிப் போயிருக்கிறேன்!"
என்றான் பிசு. அப்போது மாரியாரின்
முகத்தில் கற்பிட்ட அருவருப்பை அவன்
கவனிக் கவனம் இங்க.

"பிசு! என் கொண்டுதேனோ என்று
கருத்தப்பார்த்தே! 'மாரி' இருக்கிக்
கொடுத்தான் என்பதற்காகக் கட்ட
தொட்டிக் வந்திக் கட்டது. 'ஆகி'
வந்த தொட்டிகை இருக்க கவனிக்
பெரியவரின் பார்த்து, பரம்பரையாகக்
குடுப்ப விருத்தி செய்து கவன போ
கடுத்த இருக்கும் தொட்டிகை இருக்க
தும், என்னமோ மகனவே கொத்தியது,
கொன்னோ!' என்று கத்திப் பட்ட
கவன உத்திட்டித் தன் குடுப்பத்தில்
கட்டி ஒரு கவன மொகத்தையும் கடுத்
துக் கொண்டு:—

"உன் கத்தித் தாறுத்த இப்
படித்தான் 'இரண் தொட்டிக்' தன்
தன் கத்த குத்திப் போட்டிருக்கிறேன்.
தக்கிய குழந்தை கத்த கொத்திக்
கவனாய் 'கி' என்று கவந்தது;
கவனத்த மார்த்தேன். கவனிப் போட்

கருத்த 'தக்க அவன்' தொட்
டிக் பவகையில் இருந்த இரண்
கவனிக் கிட்டுக் கொண்டு
இரணிக் கவனிடேன் என்று
கிட்டது. கிட்டு கிடுப்பிட்டிக்
குழந்தையைத் தொட்டிக்
இருத்த கடுக்கும்படி ஆகி
கிட்டது. கத்த குத்திக்
கத்திப் பிடித்திட்டது. கவன
கட்டிக் கவன கவனித் தொட்
கட்டிப் போட் குழந்தை அவ
குத்து. அதற்குப் பிறகு கவன்
கவனக்கும் தொட்டிக் போட்
கத்த இங்க; தவிரதான்!"

பிசுவிற்கு என்னமோமொக
ஆகி கிட்டது. வந்த இரணிக்
கவன மாரியார் இப்படித்
கொன்னோ? மகன கத்த
மாரிக்கு கத்த, கட்டிக் குழந்
கத்தான். கவனாய் அதைத்
தொட்டிக் கவனிக் கொத்தித்
தவனாய், அதற்குக் கவன
மகனிடிக் அவன் அப்படிக்
கவனிக் பரிசு. அதிக் தொகை
கத்திக் குடிவந்த! இரணிக்
வந்த கவனிக் கொத்திப் போட்
கவன மாரியாரின் கட்டிக் கவன
கவனிக் கிட்டிக் கவன கொத்த
குழந்தைத் கிடுக்கிடித்த
கிட்டது. மாரியாரின் அருவ
கவனமகன் பிசுவைக் கவன

“என்ன ஸார்! தமிழ் கப்பல் செட்டியார் மார்த்கெட்டியே கடை வைத்திருக்கிறார் என்ஜீனரே, அப்போதிருந்து தேடுகிறேன், அதற்கு கடை அடப்படவில்லையே!”

“அவர் கடை இங்கே இல்லை, ஸார்! அது உறுப்பு மார்க்கெட்டிலே இருக்கிறது!”

மேற் கூறாதம். ஆனால் அவன் கையில் போதைய பண வர்தி இல்லையே! அங்கு போனால் தரு தொழிலை ஆரம்பிக்க முடும் கொஞ்சம் இருக்க வேண்டாமா? இதற்காக அவன் கம்பெனாவது கொள்வாயுக்கக்கட்டித் திறமையிருந்தான். கொள்வாயுக்கக்கத் திறமையிருந்த என்ன பிரயோஜனம்? பணம் கம்பென, வாரிடமிருத் திறத எந்ததான் அவனுக்குத் தெரிய வில்லை, அப்படியே ஏதாவதான பணமுள்ள வர்க்கிற அவனுக்குத் தெரிவிருந்ததும் அவர்க்க கம்பென பணம் கவந்திருக்கிறார்கள் என்று அவனுக்குத் தெரியாததான் அவன் முயற்சிக்குத் தடக்கலாக இருந்தது.

சென்னை இரண்டாம் திருவாரூர் சாலை
சாலை சாலை வந்தபொழுது சாலைக்கு
சாலை சாலை வந்தபொழுது சாலைக்கு
சாலை சாலை வந்தபொழுது சாலைக்கு
சாலை சாலை வந்தபொழுது சாலைக்கு
சாலை சாலை வந்தபொழுது சாலைக்கு

பத அசாதியம் என்று சங்கரீடம் சொல்லி
விட்டான். சங்கரன் அங்கிரைத் தன் சென
நினைப்போல் கீட்டிற்று அழகுத்த கந்த
இரும்புப் பெட்டியை ஜாக்கியாகக் காட்டி
னான். அக்காவநிதையுக் கையில் இரகசிய
மாக வைத்தும் கொள்ளும்படி சங்கரன்
அங்கிரைத் கேட்டுக் கொண்டான். காதலும்
அப்படியே சரஸியமாக வைத்தும் கொள்வ
தாக அங்கிரைக்கு வாக்குறுதி யளித்தகீட்டு,
சங்கரனிடமிருந்த பத்த ரூபாய் வாங்கிக்
கொண்டும் கேடுகெடு சாதி நயாசித்தும்
கொடுத்தான்.

சங்கரன் கீட்டில் தடுவரத்திலும் தெரி
வாமல் இரண்டாவது முறையாகப் பெட்டி
வைத் திறந்த இருபதாயிரம் ரூபாய் வரை
யில் எடுத்தல் சொல்லு என்பொழுதும்
போல் பெட்டிவைப் பட்ட கீட்டைத்.

அவன் மூலில் அத்தம் உம்மர் சாவி
திருப்பத எப்பொழுதும் ஆபத்திற்கு இடம
தது உம்மர் அனுகூலப் பட்டதம் அனுக
மூலிலிருத்தபடியே குருடும் போக்கான
தோட்டத்தது தோக்கி வீதி எறித்தான்.

[illegible]

காயன் :— அப்பா, இன்னும்
அரை மணி தோத்திரை எய்துக்
கூப் புறப்படப் போகி
றும், இங்கிலா?

அப்பா :— ஆமாம்,
அதற்கு வந்தா?

காயன் :— ஒன்றும்
இல்லை. 'எங்கேயோதே,
அப்பா?' 'எப்போ வரு
வாய்?' 'நாளைக் வரு
வோம்' இதைவெக்காய்
இப்போளுதே கேட்டு
விடுகிறேன். போகும்

போதுதானே கேட்டாக் கூடாது!

அதோடு மட்டுமில்லை, அன்னிடம் சாவுமாய்
சாவினம் இருக்கு. திரக்காத பெட்டியை
எல்லாம் திரக்க வைப்பான் அந்த
உடைய!" என்ற சொல்லிக் கொண்டிருக்
கும்போது குறாசாமி எதிர்பாராத வந்தான்
சங்கரன் அங்கு வந்த சிங்கரன். குறாசாமி
யும் சாமாட்டியும் அன்னிக் கங்கு திருக்
கிட்டனாசாமினும் வைப்போருதில் தங்கிவர்
சொளித்திக் கொண்டனர்.

சங்கரன் அதிகார தோஷியின் குறா
சாமினும் பார்த்த "கிட்டே வேண்டியக்
கவனிக்காமல் இங்கே என்னைப் போம்?"
என்றார்.

குறாசாமி பணிவும் மூலம் கொண்டவர்
போல "ஒன்றுமில்லை; ஒரு சாமி..."
என்ற இழுத்தான்.

"சாமின...!" என்ற திருக்கிட்டான்
சங்கரன்.

"ஆமாம்; உங்க அயிலே அந்தச் சாமி
இருந்தான் சுவாத்திரை உபயோகப்படுக."

சங்கரன் சாமினும் கவலில் வாழ்ந்
பார்த்தவிட்டு "அப்படித்தானிருக்கு; இருத்
தான் இதனால் எங்கென்ன உபயோகம்?"
என்று கேட்டான்.

"என் அப்பாச் சொல்லிக்கங்களை!
உங்க அயல்கு ஐயா பெட்டிச் சாமினும்
எல்லாம் உங்க அயிலே கொடுத்த மனக்க
வேண்டியதற்கு; குயாவுக்கு அது தெரி
ய்க்கவே. நீங்க ஒரொரு சமயம் சொல்குக்குப்
பணயின்னாய் தவித்தோதப் பார்த்து
எங்கு சொல்வ வருத்தமாய் இருக்கும். உ
இப்படி உங்க அயிலும் ஒரு சாமி இருந்த
பணம் வேறுவித போது பெட்டியைத்
திர்த்த கொள்கையாய் எடுத்தக்கவையே?

இதற்காக நீங்க சாமிக் கூடக் காத் சம
பணம் கிட்டக்கு அயல்க்க்கிட்டே காவேன்
ட்டமே?" என்றார் பெருவாச. குறாசாமி
பெருவாசத்தான் சொன்னார். ஆனால் அது
பெட்டியுக்கு போட்டது போலிருந்தது
சங்கரனுக்கு. தன் குழப்பத்தை வெளியே
காட்டிக் கொண்டதான் போல் அந்தச்
சாமினும் தன் அயல்கும் போட்டுக்
கொண்டு "கீ சொல்வதும் சரிதான்! இந்தச்
சாமி என்னிடமே இருக்கட்டும். ஆனால்
என்னிடம் ஒரு சாமி இருக்கிறதென்ற ஒரு
கவிட்டும் சொல்லாதே!" என்றார்.

"என்ன, அப்படி இந்த குறாசாமினும்
கிணக்கக்கங்க? என்னும் சொல்ல மாட்டேன்;
என் பெண்ணையும் வெளியே சொல்ல
மாட்டேன்!"

"என் இரும்புப் பெட்டியிலே வீசுத்த
தெரிவாய்க் பணம் எடுத்ததனால் கேட்ட வழி
யிலே சொல்ல சொல்வ மாட்டேன். என்
சொல்ல சொல்விற பணமெல்லாம் உன்னைப்
போல எவ்வளம், என்னைப் போல பணக்
காக்கக் கங்கோருக்கும் ஒரு கிதமான
கதி மோட்டம் எற்பட வேண்டமென்பதற்
காதத்தான் சொல்ல சொல்வேன். உதான
மாக அப்புகின் ஐயா ஒருவர் திட்டமும்
அதன் இருபத்தொன்பது அச்சக்களும்
கிதரிகுற வேண்டமென்பதற்காதத்தான்
சொல்ல சொல்வேன்!"

"ஆமாம்! அவருடைய திட்டமும் கித
கேதனும்; உங்க சங்கரனும் கூடவுன்
கிருவாயினே கிதரிகுறவானனும்!" என்
தார் குறாசாமி.

"பணம் எங்கே இருக்கிறதோ, அந்தோ
தான் தன்னிக் போய்ச் செரும், குறாசாமி!
அதேபோலக் காதல் எங்கே இருக்கிறதோ,
அந்தோதான் கவனமும் ஆனதும். அது
வும் தவிர அப்புகின் திட்டம் மனித
காங்க்கவையின தவிரிதர மத்தி அயல்க்
கப்போகிறது!"

"அப்பு ஐயா மாதிரி கங்க்கூட ஒரு சரி
மான திட்டம் போட்டு கைத்திருக்கேங்க!"

"கூடத் திட்டம் போட்டு கைத்திருக்
கிறாயா? அது கத்தின வருஷ திட்டம்?
அதற்கு கத்தின அச்சக்கள்?"

"அந்தத் திட்டத்தக்கு ஒரே ஒரு அச்சக்
தான். ஒருவர் கைக்கெல்லாம் கிடையா
தற்க. பணம் அயிலே கிடக்கக்கடனே
அந்த ஒரு அச்சம் கிதவேதிற்போயிருக்க!"

"அந்த அச்சம் என்னென்ற கித
யாய்ச் கொண்ட குடியாய்? அது கிதரிகுற
எல்லாவு பணம் கொண்டாரும்?"

"அதற்கு வட்சக் கணக்கா பணம் வேண்டாம். ஒரு ஸ்டீர ரூபாய் இருந்தால் போதும். அது ஒன்றும் பிரயாத அம்சம் இல்லை. என் தொருபிரயோகம் என் பென்சாதி இட்டால், ஆயும் இதெல்லாம் எட்டு வீதும் கூட ஒன்று கூடக் கண்டு கொள்ளேன். அதனாலே அந்தத் தொருக்கே சொப்ப கவனம்!" என்றான்.

"பேஷா கவக்களையே! இது என்ன திட்டம்தான். இந்த ரூபாய் ரூபாய்களே வேறு? என் தருகிறேன்!"

"ஐயா பணம் கவத்தால் எதனால் உம் எது? சீக்களும் ஒரு என்ன காரியம் அந்தக் கவையைத் திறந்தாகத்த இட்டால், ஆயும் இதெல்லாம் சாப்பிடுகிறதிலுமே ஐயக்களுக்கு எவ்வளவு கவனம் எவ்வளவு பெயர் என் பற்றி அதுகா ஒரு பிரச்சனை செய்யுங்கள்!"

"பிரச்சனையே? பேஷாப் செபி நேம்! குதந்தை ரூபாய் மணி கோயாகுத பெளகிறேன். முக்கியமாக கோஜாப்பூ மரிக் போட மற்தடாதே! அதன் நலிச என்னகூட பிரச்சனத்திற்கு முக்கியமாய் 'கொட் க்பீக்கர்' இருக்கணும்!"

"கோஜாப்பூ மரிக், கொட் க்பீக்கர்" இதெல்லாம் இவ்வமே முடியுமா? அதக் குத்தானே ஸ்டீர ரூபாய் செவ்வாகும் சொன்னேன்? உம் பிரச்சனத்திற்குக் கவ தட்டக்கூடத் தொருப்பொடியும்கொத் தவர சொத்த கவக்கிறேன்!"

"ஆயும், இப்படி முன்னாடியே தவர சொத்த கவத்தால்தான் எதையும் சொதித மாச இருக்கும். ஸ்டீர ரூபாய் ஒன்றும் பிரயாதயில்லை. மேலே செவ்வாகுதம் கவக்கக் கேளு; தருகிறேன்."

"மேலே அதிகமாய் செவ்வாகுதம் உம் கவக்கக் கேட்காமல் கவக்கக் கேட்கப் போகிறேன்?" என்றான் முதுகாமி.

"சரி, கவக்குக் கொஞ்சம் கெடு இருக்கிறது. என் போய் கருகிறேன். எய்தியம் ரூபாய்படுத்த; பணம் தருகிறேன்!" என்ற கொல்லியிடம் கவக்க சொன்னான்.

"என் போட்ட திட்டம் எப்படி?" என்றான் முதுகாமி, கவக்கியைப் பார்த்துக் கவ் கிவிட்ட கவக்கான்.

அவர் கெட்கத்தடம் ஒருபுறமாகத் திரும்பிக் கொண்டு, "அப்பு ஐயா கெட்டாரு!" என்றான். (தொடரும்)

வெத்துபோய் வலித்து புண்பட்ட பரதத்தினால் வேதனைப் படுவானேன்?

உலகப் புழப்பெந்த ஜாம்பக் உபயோகியுங்கள்

ஜாம்பெக் உபயோகித்த உடனடியே வலியும்
கொப்பும் கிருவத மிகவும் விசித்திரமானது.
இத்த அபூர்வமான மூலிகைக் கலிம்பு உலக
மெய்க்கும் புழம் பெற்றது. வெந்த புண்ணுக்கு
நலிதமலித்த கிண்கிண வடித்து, சருமத்
தீர் மேலுள்ள காயத்தை ஆற்றி - உங்கள்
பாதங்களை திடமாகவும் ஆரோக்கியமாகவும்
இருக்கச் செய்து. கவத்திலும் எற்பட்ட
வடுகையையும் தடிப்பையையும் போக்கடித்த ஒரு
மத்தை மிகுதுவாக்குகிறது. மிகுக் கொழுப்பு
கவப்பற்றது என்பதற்கு உத்தரவாதம்.

Zam-Buk

ஆதலால்தான் குதாக்கரும் கருகிறார்கள் கலிம்பு

பிரஜாப் பிரபலம்

15

அதன்படி, ஸாஸ்திரத்தின்படி அந்தஸ்ய வேதவெய்யாசனம் உயர்த்தி பத்த கதார்ப்பு நடைபெற்று இவ்வாசனம் உயர்த்திவெளியேற்றப்பட்டது. 'அய்யங்காரம் தாமிரம் தாமிரம்'; அதன்படி அந்த தாமிரப்பெட்டியிலும் 'அம்' என்ற கீழ்ப்படி

தென்மேல், அங்கு நான்
புத்திரன் மீது அடிமை ஆய
அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ள
எனக்கு உண்டாம் என்ற சொல்
கேள், 'மகனே!' என்ற
அன்புதான் அந்தந்த மகன்
அவர். குழந்தை அங்கு எந்த
பாதிதல், அடி உண்டோ
தென்குடும்பம் அருகில்
கொண்டு, பிள்ளை வந்தது.

சென்னை, 15 செப்டம்பர் :
சென்னை நகரில் உள்ள
சென்னை நகரில் உள்ள
சென்னை நகரில் உள்ள
சென்னை நகரில் உள்ள

அன்பு ஒரு வாய் அந்தப் பூட்டை வைத்த
விழி வாடினான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.
மறுவாய், 'எங்கடாப் பார்வையு ஒருத்தி
இருந்தால் அங்கு பொழுதியை விட்டுக் கொடு
வார் ! - பாருத்தான் இங்கியே; எங்கே தெரி
வென்றிருக்கிறீர்கள், என்வாடி' என்று
கொத்தது ! விட்டுக்கொண்டே நிறுங்கினான்.

அப்பொழுதுதான் தன்விடத்தில் இரு வர்
இருக்கும் கையால் அவருடைய மூலத்தில் இரு
வந்தது. அதுபோலவும் மேலே வந்த அமைதி
இருந்ததென்று உங்களை மென்றும்.

‘கா, கா! இப்போது நீ இப்போது வரவே
மாட்டாய் என்பதிலாவது நான் சிந்தித்துக்
கொண்டிருக்கிறேன்!—அது உயிர்ப்போல்’ என்று
குடிமான் கூறி, அவன் பாதை வரவேற்பது
பொலிந்தது.

அகத்தியா சத்யஸூத்ரம் பரீட்சை : பரம
புருஷ ஸ்வாமிநி, 'மூலம்; அந்த அநிப
யாதி' இப்பொழுது இங்கே இருக்கிறதாம்
அஃ! மீண்டும் வரவேற்கும் அழகுடன் இப்படித்
தாம் இருக்கிறதும்' என்று தமதுதம் மூல
மூலத்துக்குள்ளே, அஃ! 'ஸ்கிபி' மைய
பொருள்.

வினாக்கள் பெரிதும் அந்த முறையைத்
தூரே துண்டித்து உதாரணமாகக் கொடுத்தது.
அதன்படி தடைப்படுத்த ஏதும் அவதூறல்
என்பதில் தள்ளுபிட்டு மிகவும் கடினம்
என்பது விதிகைப் படித்தவர்.

‘அவர் வந்தால் என் எழுதிடுங்கோகூடாது. அகம்பிர, அகம்பிர, அகம்பிர’ என்று அவர் சத்தமாக முறை அடித்துக்கொண்டதும் சரி; என் ‘ஏன்’ என்று குரல் கொடுக்கக் கூடாது. —அப்படி என்ன விதமாம், அவருக்கு ஒரு முறை போகுந்த போகிறதென்று அவர் விவரம் சொல்லுந்தான் எழுதிக்கொடுக்கே’

இத அட்டு எண்ணத்தக்கு ஊராவதும்
அவ்வாறில் மூலம் "ரூப்"பெற்ற வெற்றது.
மூலத்தது தாய்வாயில் புறத்ததுகொண்டு
அவ் ரூப்,ரூப் படுத்தாம். மீதே கொடுத்தது
ரூப் மீதே. "அவ்வாறு, அவ்வாறு, அவ்வாறு"

சென்று அங்கம் பரந்த
அழகுபெற்ற பொருத்தது.
நா நான் : அவர் எழுது
திருக்களத்து — தன் தன்
உருத்தமட்டுமே வந்தது இதை
உருத்தி சென்றது.

அவர் எதிர்பார்த்தது
வினாக்கள்; அவர் பாரோ
தொட்டு எழுப்பினார்.

ஆதலால் கைவிடும் தொட்டு எழுப்பலிப்பிய போலிருக்கிற தோ: பொன்மடல் போது கிணறுவியைத் தொட்டு எழுப்பலிருக்கை போலிருக்கிறது:—

‘எழுத’ என்ற சொத்துக்கொண்டு அகில
எழுத்தாம்—பாடிதலும் பாடிவிடுதல்.

“இது என்ன வேடிக்கை!” என்று அவர் சமாதானத்துடன் எந்தோ பிழைத்த கைதரப் பார்த்தான். அங்கே மாட்டியிருந்த கைதரின்மீது “கோட்டோ” அவரால் பார்த்துக் காணக்கூடியவன் கிரிப்பைப் போலிருந்தது!

‘சோம்புச் சோம்புதான் தோசை’-30, சிங்கம்!—
 திவ்யானந்த சிங்கம் வந்திருந்ததற்குடனாக என்னை
 உடனடியாக நோட்டீஸ் எழுப்பி ரீதியூரிசர்!
 பெருங்குதலாக நோட்டு எழுப்பி ரீதியூரிசர்!
 ரீதியூரிசர்! என்று சொல்லிக்கொண்டே எழுந்த
 சென்ற, அப்படியே அந்தப் ‘சோம்பு’-யின்
 வந்ததற்கு சித்திரம் கொண்டு ஓர் இடி
 இடப்பட்டது.

அவ்வாறுதான்—அதன் மூலம் ஊராட்சி
மன்ற BOமுறியூறு 'ஷ' என்பது உடன்தது
அதன் அங்கமாக: அதன்படி இரண்டு இடம்
செல்லும்தான் பரந்தது.

‘துலா’ என்ற இந்த வகை முடாமல், அவர் தம் இயற்கை அழகிப் பித்தும் கொண்டு ஏழ் உடையிதான். அழகுமையுடையவன் அந்தப் பித்ததைத் தொடுப்போது ‘கெடவே’ண்டு ஏடுகிற; இதற்கும் ‘தாது’ பெயர் தரத்தான்.

[illegible]

‘மாணாத்தருக்குப் பிறகு யாழ்ப்பாணம் உயிருக்கு உடையது. இப்படித்தான், ஆகவே இவ்வாறு’ என்றும் தமது சொல்லைச் சொன்னார். சொல்லு, அதற்கு உடையது தான் என்று அவர் சொல்லும் விடத்தில் விட்டு விட்டார்.

விக்கி; ஒப்பொரு அடிமையம் அவர்
வெறு செயப்பட்டு எடுத்து வந்தவரேயேயாம்.
விருத்தம். இந்த அருமை தெருவோடு
இருந்த படிக்கை உட்குழியோடு, அவர்
ஒருவர் படிக்கிற்று இரண்டாம் படிக்கை வாய்
வாய்ப்பதற்குப் பதிலாக ஒன்றும் படிக்கை வாய்
வாய்த்திட்டார். அவ்வாறுதான்; 'தடாக்'
என்று அவர் சிறு விழுத்திட்டார்.

அதே வாய்த்தித் தந்தை மத்தி வந்து
கொண்டிருந்த பாரோ ஒருவர் அவர்மேல்
இடறி விழுந்தார்.

"ஐயோ!" என்று அவ்வாறு குரலிழுத்தார்.

"மன்னிப்புக!" என்று பந்தை இனித்தவர்
கொண்டே அவர் எழுந்த சிங்கம்.

அவ்வாறு தன் கீழ்க்கு அங்குப் பார்த்தார்.
—என்ன ஆச்சரியம்! அங்குக்கு எவ்வாறு சிங்க
பந்தையினால் அவ்வாறின் வாய்த்துப் போகக்
கூடுதல் ஸ்ரீராமன்மேலே தாரதமயன் என்ற
மன்னன் தங்கியிருந்தார். அவரின் கொந்தை
மீண்டு சிங்கம் கொண்டிருந்தார்.

வக்கிம்:—என்னப்பா! வாதியை
எதிர்த்து அடிக்கும்போது நீ அந்த
இடத்தில் இருந்திருக்கிறாய். ஆனால்
பாக்கிவிட்டால் என்று சொல்லு
கிறாயே. அது எப்படி?

சாட்சி:—பார்த்தால் உங்களைக் கை
செய்யும் போட்டு விடுவார்களே
என்று பயத்து உங்களை ஒருவர்
கொண்டு விட்டேன்!

அவ்வாறு வந்ததும் சந்த விதமான
கொண்டிருப்பதும் வெளியே வந்தேக் கொண்
தாயும், "கீதவா!" என்று அவர் தங்கிய
சிறு குழந்தைகொண்டே.

"ஆமாம்; காத்தாள்!" என்று கொண்டு
கொண்டே தாரதமயன் குழன் குறையானத்
தாக்கி அவ்வாறு வந்தொருத்தித் தாக்கினார்.

இருவரும் தங்கியவராகக் கைத்தொழுகத்
கொண்டனர்.

"எதிர்த்துத்தாய் வந்த கொண்டு
பட்டேன், அவ்வா! — அந்தப் படுபாதி
உங்களைக் கைத்தொழுகத்தின் தங்கியவராக
விட்டுவிட்டு கொண்டுக் கொண்டாய் வந்து
விட்டாளுமே!—வந்த பிறகு, 'இனி எங்கே
எதிர்பார்க்க வேண்டாம்' என்று அவர்
உங்களுக்கு ஒரு கடிதம் வேறு எழுதிப் போட்டா
ளும். அப்போது, அந்தக் கடிதத்தைக் கொண்டு
கீதவா மேலேக் கைத்தொழுக எடுத்தாண்டு
போகிறபோது வந்து அவளுக்குப் பங்கு
விடுத்தாய். அதற்காக மறுமலர் கைத்தொ
ழுகு கொண்டு அவர் ஒரு கடிதம் உங்களைத் தேடி
தொட்டக் கைத்தொழுக வந்தாளுமே. கீ அப்
போது வேறு பாரோ ஒருவரின் பெயர்
கொண்டிருந்தாய், அந்த ஆசை 'இந்தோ
உங்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தைப் பக்கி
கொடு!' என்று உங்களைக் கொண்டேயும்
'அந்தக் கீதவா எடுத்தித் திட்டேன்' என்று
கீ கொண்டாய். அதற்குப் பிறகுதான்
அவர் மன சிங்கியைக் கைத்தொழுக தாக்கித்
கீதவாவிடமிருந்த ஒரு பங்குதான் விட்டுப்
போகினார் கையாமைப் போது கொண்டா
ளுமே!—என்ன, வந்த கொண்டுக்கொண்டே உன்
கைத்தொழுக!" என்று கைத்தொழுக வந்த
படி, ஒரு கீதவா ஒருவரை விட்டுக்
கொண்டு கொண்டே தாரதமயன்.

அவ்வாறு மெனமென இருந்தார்.

"உன் கைத்தொழுக வந்த உங்களைக்
கைத்தொழுக வந்தேன், அவ்வா!" என்று
கொண்டிருக்கொண்டே, அவர் அவருடைய
கைத்தொழுக மெனம் பந்தினார்.

அவருடைய பிடிக்கிறதும் தங்கியவராக
கைத்தொழுக விடுத்தேக் கொண்டு அவ்வா
விருப்பிக்கிட்டு; போய்விருந்தார்.

"கீ என்னுடைய உயிர்; வந்த உன்னுடைய
உயிர்—என்ன இனி பாராதுமே பிரிக்க
வருவாது!" என்று அவர்.

அவர் 'குடிசை' என்றும் கொண்டிருக்கிட்டு;
'குடிசை' என்றும் கொண்டிருக்கிட்டு—மென
மென இருந்தார்.

"வந்த உங்களைக் கொண்டே கடிதம் உட
கொண்டு ஒட்டிய கடிதம் அவர்; உயிரோடு
ஒன்றாக கடிதம். அதுவே உயிர்த்த கடிதம்
என்றும், உன்னுடைய கடிதம் என்றும் தெரிந்த
வந்தே கொண்டிருக்கிட்டு. அவ்வா!—அந்தக்
கடிதம் பூரிக்காததும் சரி, ஆகையின் சிறு
விழுத்தாறும் சரி—எதற்கும் பிரிக்கவாது!"

அவர் 'உங்களுக்கும்' என்றும் கொண்டிருக்கிட்டு;
'வந்தவாது' என்றும் கொண்டிருக்கிட்டு—போய்
விருந்தார்.

"உங்களுக்கு விஷயம் தெரியுமா? என்னை பழைய தாரதர்மங்கள் அல்ல; புதிய தாரதர்மங்கள்—என்கின்றவர்களும் எனக்கும் இப்பொழுது பாகப் பிரிவினை யாகியிருக்கிறது. நீ உட்கார்வதையும் சமைப்பதையும் நான் தாண்டிக்கிறேன். என்னை, அதைத்தான் இயைபுள்ளவர்கள் நான் இருக்கும் 'சூரம், சூரம்' என்று சொன்னால் செய்து கொள்வார்கள். அப்புறம் கிட்டிக் குருகியாய் போவதும் ஏன் நான் நினைக்கவில்லை! — உருமையில்: ஆடுகளம் மலையாளம்.....!"

ஆகக் 'செய்தல்' என்றும் சொல்லலாம்;
'செய்தலில்லை' என்றும் சொல்லலாம்—
மொழியாக இருந்தால்.

“என்றுதான் பாக்வேமே பாக்வேம்!—
நான் எப்பிட்டுவிட்டு ஒரு வக்பகைப் பாரிப்
பதற்காக வந்து கொண்டிருக்கிறேன். வழிகே
தெய்திப் போட்டுவிட்ட பாக்வேத்தைப்
பேய் வீ கிடைத்தாய்!— என் மனசு
நிக்கு வேட்ட வேண்டுமா?— என்றுதான்
பெருங்கைய வளவு இத்தனை வகைவந்தது!
இனி நான் போதும் மாட்டேன்!— ஆகவே
பெருங்கைய மாட்டேன்!—என் அகலா,
வா!—என்றுதான் பெருங்கைய வீ இத்தனை
கொடுத்தது! கொண்டுதான் போக்குப்!—
வெண்டாய்; வெண்டாய் வெண்டாய்!—
என் குடி தடம் குடிபாது; தடம்பெ
றுப்பாது!—வா! எழுக வா!”

அவர் அவருடைய கையைப் பிடித்த
இழுத்தான். அவர் பேசாமல் எழுந்த
அவருக்குப் பின்னால் சென்றான்.

ஆறுதல் தோறோடு தோல் செத்துச் செல்லப்போத தாதுயாறுதலும் பூரிக்க உண்பது போலவே இவ்வீ; ஆறுதலின் பழம்பது போல இருக்கது.

ஆனால் அந்த மனத்தில் ஒரு நொய் கிடக்க
லின்று; செது தூய்மை நெய்தல் அழகுத்து
யினால் வரவே இருவர் 'நொய்' நெய்த
லாடொட்டில் செல்லும் சத்தம் கேட்பது.
அவர் திருப்பிப் பார்த்தால்; அப்போதைய
தனி நொய் வானமே அங்கே வானமின்று.

"ஊர் விட்டுப் போகும்" என்று சொல்லி கொடுத்த
கொடுத்தான்.

அவர் 'இதில்' எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற 'ஆனால்' எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற—மேலும் அதுதான் பின்னால் உடல் செயல்படும் செயல்பாடு என்று சொல்லுகிறார்.

அதற்குப் பொதுப்படுத்தாமல் அவர் மேலே மேலே வந்ததற்காகவே இருந்தார்.

‘அதோ, அதுதான் போலீஸ்தான், பாதி!—
அங்கத்தான் முதலில் இத்திரன் அழகுத்துக்
கொண்டு போனான், அப்போதும் அவன் அவரை
விட்டுவிட்டான்!’ என்று பாரோ நடுவர்
பேசுகிறதை எட்டிக் காட்டிக் கொண்டு
போயிருந்தது தரதரமுண்டாக.

ஆகவே தொடிகது, 'ஆகவே; எங்குது
தொடிகது-அதற்குப் பிறகு அவர் யாரோ
ஒரு புத்தகம் எங்குதான்ப் படித்தான்' இதை
தான் 'தொடிகது' என்று இங்கு ஒருவர் சொல்கிற
பொருள்.

‘அப்படி பலரூப இலம் ஒன்றாகது ஆகையி
என்று சொல்லு’ என்று மற்றொருவன்
சொன்னது போலிருந்தது.

இப்படி ஒருவர் பின் ஒருவராக எழிற்பேரே
கேள்வது போலிருக்கலே, தாழ்வுமையான
மனம் வளம் மலர்ந்தது, அவன் காதல்
பொத்திக் கேண்டு, மாரியை அருத்திப்
பிடித்தக் கேண்டு எப்படியோ தன் விட்ட
அடைந்தான்.

அதன்படி அவர் தன் அறங்குத்
தொட அளித்ததும், "வாட்" என்ற குறும்
கொடுத்ததே கொண்டு வரவில்லை. பல் கொ
புத் கொண்டு வரவில்லை.

“எனது” என்ற சொற்களால்

“தொண்டி தொல் கயிற்று கந்திரும்பெரி
எனோ—பாடு பொட்டுப் பொன்விட்டதே!”
என்ற பாடு தொம்பைத் தாதுமாய்ந்துக்
கொடு நீட்டினான் ஈனன்.

“அ. ச. செட்டியாரைப் பற்றி என்ன சொல்ல வேண்டும்?” என்று கேட்டுக் கொண்டே சென்னைக்குப் போனார். தனக்கு எந்தெந்த அபிவிருத்திப் பணிகளையும் தரவேண்டும் என்று என்னென்ன வேலைகளைச் செய்வது என்று சொல்லித் தந்தார்.

“எனக்கு மூன்று மணி நேரம் வேண்டியிருக்கிறது. இதை நான் எப்போது நிறைவேற்றுவேன் என்பதை நீயே சொல்ல வேண்டும்.”

என்று சொல்லி 'போயி
ருப்!' என்று 'காசென்
ஸ்டென்ட்ஸ்' கேட்டி
யாதிர் கேட்டிரீயோ!
—எக்ஸ்பாலுது கேட்
பாய் கலை பாலாது,
ஸார்! — எடுத்துச் சா
கையாடுவோ ஊற்ற வேண்
டியதுதான்!' என்று
அவர் அலட்டியவரை.

இதைக் கேட்டதும் த
தகுமாரதுக்கு 'சருக்'
கென்றது. அவர், "சரி,
போ!" என்று கையாற்
காரனை விட்டி விட்டு,
அகல்பாலின் மூத்தை
காடுகுயிப் பார்த்தான்;
அவனும் அவர் மூத்தை
காடுகுயிப் பார்த்தான்.

அடுத்த சிலநேரம் அவ
னுடைய இதயம் இருப்பா
யிற்று. "சட்" என்று
அவர் அகல்பாலின் கரத்தை பிடித்துக் கர
வென்று இழுத்துக் கொண்டு போய் வெளியே
விட்டு விட்டுக் கதையை 'பட்'பட்டது
சாத்தித் தாவிட்டுவிட்டு வந்தான்!

அகல்பாலுக்கு விஷயம்
புரிய வெகு நேரம் ஆ
கியது; புரிந்ததும் அவர்
தனக்குத் தானே சிரித்
துக் கொண்டார்.

'பாசு' இடம் அளிக்கா
விட்டாலும் உலகத்தை
விட மூன்று பங்கு பெரி
தான கடல் கடலா
கமக்கு இடமளிக்காது!

அதற்குமேல் அவர்
அங்கே சித்தவந்தி;
சிதவந்திகளில்ல; எதை
யும் பாலாயும் திரும்
பிக்கப் பார்த்தவந்தி,
"வா, வா!" என்று
தன்னை அம்புடன் அணைத்
துக் கொள்வதற்காகக்
கைதாக்கி வரவேற்கும்
அகல்பாலு கொடு அவர்
முடினும், முடினும், முடி
கொண்டே இருந்தான்.

பாலும், மரணம் அவர் உயிரை மாங்க்கலாம்;
உடலு மாங்க்கலாம்; உன்னைத் தா மாங்க்க
லாம்—ஆனால் அவர் வரித்து ஏற்றுக் கொண்ட
பழிதான் அதனால் மாங்க்க முடியுமா, என்று!

"தன்னைவர்க்க வாய்ப்புதான்
தானியத்தின் நீர்ப்பு!"—உதாரணம்.
(முற்றம்)

இந்த அபூர்வமான PEPS

இனிமே இருமல், தொண்டைக்கட்டு, மார்பு
கவசப்பை உபத்திரவங்களைப் போக்குகிறது

பெய்ஸ் விலைகள் வாயில் கரையும்போது
அதிமூலம் மருத்து சத்துக்கள் கவாஸ
மாரக்கத்திலும் கவாஸப் அபக்குள்ளும்
செல்லுகின்றன.
பெய்ஸ் அபாலகர
மான இருமிகளை
அழித்து, தொன்
டைக்கு நிரித்
மனித்து, தொன்
டைக் கட்டை
முறித்து, வெக்
காட்டை ஆற்ற

PEPS நெரு. பெய்ஸ் சாப்பிடுவதற்கு
இனிமையாக இருக்கும்.

மார்பு, கவாஸப்பை உபத்திரவங்களுக்கு விஷயம்
இந்த மனமையான இருமிகளை மாற்றுகங்கள்

கம்பர்திரும் காட்சி

4.கே.சீ.

309. வானத்தைபே இடித்து விடுவோமா!

விஷ்ணுவன் செய்த போர் காரணமாக அரக்க சேனை எத்தனையோ அழிந்தன. அதிகாரபன் முதலான ராவணனது மக்கள் இறந்தனர்.

இந்த விஷயத்தைத் தூதர்கள் போய் ராவணனிடம் சொன்னார்கள்.

செய்தியைக் கேட்ட மாத்ரிதத்தில் ராவணனது மனசில் உண்டான துயர வெறியை இப்படி அப்படி என்று சொல்ல முடியாது.

ஆங்காரமும் சோகமும், மனத்தாங்கலும் வீரமும் வந்து வந்து ராவணனைப் பரடாயப் படுத்தின.

•••

மினக ஒரே குழப்பமாய்க் குழம்பி என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் அப்படியும் இப்படியுமாக வெறித்துப் பார்த்துடன் அப்பாவி ராவணன்.

பக்கத்தில் நீற்றி உயர்த்த வசியம் உள்ள பெரியார்களை (தேவரை) போக்குகிழுன், அவர்கள் என்ன சொல்லியும் கேட்க வில்லை தானே ராவணன்.

தனக்கு வரப்போகும் பெரும் பழிமையும் போலிக்குள்.

நிலையின் தோக்கும், திங் த தேவரை தோக்கும், வத் த வலையின் தோக்கும், சொத் த வானின் தோக்கும், எத் திப்

பிசையுதும் கையையி கை உறுக்கோன் உயிர்க்கும்; பே கை

தகையினிட இழந்தான் என் வ தரும் அழும் முனியுந்தா னும்.

[நிலையின் தோக்கும்; திழக்குத் திலைய தோக்குகிழுன், உடனே திரும்பி வேற்று

திலைய தோக்குகிழுன், திரும்புவாக மாறி வந்த நிலையின் காரணத்தி் வேறிதும் பார்த்தோம்; திங் தேவரை தோக்கும்; பக்கத்தில் துயரத்தோடு திங் அறிஞர் கிங் பார்த்தான்; அறிஞர் கிங் பார்த்த உடல்; வத் வலையின் தோக்கும்; அவலமும் பழி சொக்கும் துயரத்துக்கு வத்தான்; சொத் வானின் தோக்கும்; எத்தனையோ கிங் வலையின் வந்தித் வான் வலையி் இருந்தது, அவரும் பார்த்தான்.

எத்திப் பிசையுதும் கையையி கைவையி கையையி படார் என்று மேல் அப்படியே துக்குடோன்கை இறுக்கிப் பிசைந்தான்.

திசை உறுக்கோன் உயிர்க்கும்; திலைய இருக்க உறுக்கிதோ என்று என்னும்படி வெப்ப மான பெரு குக்கி் கிடுகிழுன்.

பேகை தகையினிட இழந்தான் என்று கையையிப் பட்ட குறுக்குத் துயித்தார் பழி வத் து விட்டது. அத்தப் பதவிக்குத் தகையினிட வகுடாரிசெய்யப் பட்டது, திட்டுத் தகையினிட சொன்னி் திருக்கச் செய்தார்கள். அத்த அவலமாதத்துடனேயே பக்கத்தில் உட்கார் செய்து திரை மோத தகையினிட பவனி போகிறது. தத் தி திங் உட வேற்று துயித்திங் பவனி வரும்போது தாதுவிங் குட்டிங் வத் த பக்கத்தி் துத்தி

சாப்பிடுவார் (எவ்வாறு பார்த்து) :- ஒரு உணர் துயம் கொடு, அப்பா!

என்க :- சாப்பிடுவா தத் துத் தானே கேட்டுக்கிங்?

சாப்பிடுவார் :- இக்கிங் தக்கக் அடியத்தக்கு!

'த ழுமித்தாள் அகம்' என்று சொல்லிப் புகுந்தவா னிட்டி இரத்தி ஒடிப் போகிச் சேய்தாக் பவன் வந்த ஆராய் மனம் அப்படி இருக்கும். பவன் வரும்போது உட்கு வந்த வரைக் கோட்டைமன் அக்காய் அப்படித் துர்த்துப் போகும். அந்த மன நிலைத் திருத்தான் ராவணன். அநிலாவன் குழியை நீர் மக்கத் திர்த்துப் பட்டாசிகள் என்று சொல்லுவைக் கோட்டைபோது—பெருத தலை விடை திருத்தான் என்று !.

தரும் அரும்: இப்படியா வந்தது நம் ழுண்டா விதச் சேவன்கள் பவனென்றும் என்று கிடைக்குக. இப்படிக்கு வந்த விட்டதே என்று உடனே அழுகிறார்.

ழுமிவும் தாதும: அடங்காதுபடி கோபம் வரத்தான் செய்கிறது. உடனே திர்த ழுன் துக்கும் உதவாத மறுகி, ழுங்கு இவை வரைகத் தோக்கியிருக்கும் என்று எத்பட்டு விட்டதே. என்று வந்தது வந்த மனமே அப்பித்ததுதே.

ழுதிப்பு:—கோட வெந் ஒரு வீரன் அப்படி வெகுவைப் பட்டாசில் படுத்தும் என்று அழகியவரைதேன்வோடு கித்தித்திருக்கிறது சேய்யுன்கு.]

அழுதவ வந்தது, வந்தது வந்தது. சிறிது நேரம் வந்தது ஒரு வெநி. அடங்காத கோப வெநி:

ழுருவம்:—தேத்து நீ கொடுத்த தேய்காய் ழுதே அழுதவ! விட்டவர் 'அய்யம்' சேய்ப்பயம் கோபித்துக் கொண்டார்கள்!

வநிகாய்க் கடைக்காரி:—அ த நி ழு தான் என்ன பண்ணட்டுங்க! தாதுதான் முக்குளையே அந்தத் தேய்காயை வர யிடுக. கொண்டு போகக் கொள்ளேன். அக்கறக்கு வேண்டாம் என்று போய்விட்டங்க!

பூமிதையே உடைத்து விடுவோமா என்று எண்ணுகிறார் ராவணன். அப்படி எண்ணுவது இவப்புதானே.

பூசம்பக்களுடைய சேய்க்களை எம் மவர் ஆதிகாவத்திலும் பார்த்திருக் கிறார்கள்.

வானத்தையே இடித்து விடுவோமா என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. கோடை இடி வானத்தின் ஒரு ழுலை யில் இருந்து மத்தொரு ழுலைக்குக் குழுகித் கொண்டு ழுடும்போது வானத்தையே இடிக்க எத்தனிப்ப தாகத் தோன்றும்.

மண்ணின் எடுக்களம் ழும; வானின் இடிக்களம் ழும; என்னிட உயிரிடங்கல் காய் ஒருகளைத்(து) எத்தளம் ழும; பெண்ணையும் பெவரளம் காய் பிணப்பெக்கன்(து) எண்ணும்; என் னிடப் புண்ணிடை எரிபுக்கென் ன மானத்தாந் புழுக்கிவைத ழும்.

[மண்ணின் எடுக்க எண்ணும்: பூமிதைய அப்படியே துக்கி உடைத்து விடுவோமா என்று எண்ணத் தோன்றும்; வானின் இடிக்க எண்ணும்: வானத் துக்கித் து விடு வோமா என்று எண்ணுவாம்; என்னிட உயிரிடங்கல்காய் ஒரு களைத்து எத்த எண்ணும்; என்னிடங்கல் உயிரிடப் போவி டின் பெய்கவாய் அப்படியே உடைத்துக் கொண்டு விடுவோமா என்று எண்ணுவாம்; பெண்ணையும் பெவர எகலாம் பிணப்பெக் என்று எண்ணும்; பெண் என்று பெவரை உடைவ எகலாவையுடன் (வயலாய் பரவாமல்) வானிதும் திரண்டு திரண்டு துண்டாக் செய் டுத் திர்த்துவிடுவோமா என்றும் எண்ணுகிறார். சேவரிலும் இவ்வளவும் விசைத்தே என்ற நிலையு வந்ததும் ஆகாரம் பென் திரைத்தையே கோட்டே சென்றுதே! என்னி: திர்த வானுட எகலாய் என்னி என்னி: புண்ணிடை எரிபுக்கென்ன! உட்கு பார்த்து உண்டான புண்ணித் கோக்கியவு கவத்தானே! மானத்தாக் புழுக்கி வைதும்! அவமாவன் வந்து தாக்கவும் மனம் பட்டா யாடு படுகிறது.]

கோகம் காரணமாக, எத்தனைபோர எண்ணங்கள் இயத்ததை வந்து தாக்கும் எய் ழும உண்மையை மேலே குறித்த கவிஞன் வெகு அறிபுதமாய் எடுத்துக் காட்டுகின்றான்.

எம். என் "எம்மகோர்த் தாத்தா சொக் கியவா இருக்கிறா?" என்று வகுக்குப் போனதும் விசாரித்தேன். "இருக்கிற பாலோரத்திலே பரம சொக்கியவா?" என்று சொன்னார்கள். அவர் இறந்த போய் அத்தனை வருஷங்களை, பழகலிப் பழங் கையையி, ஹாய்யக் கையாகவும் போய் விட்டது. ஆனால் அந்தச் செய்தி என்னைத் தக்கி வாரிப்போட்டது!

"குப்பன்னு என்னவானு?"

"ஐயோ, அவருக்குக் கடன் திணக்கு மேல் போய் விடுவான் எல்லாம் வலத்தி மேலுக்கு போய்விட்டது" என்றுகள்!

"குப்பன்னுக்கா இந்தச் சதி!" என்று என் லாம் அல்லவந்தது.

பிறகு அந்த சாயங்காலம் ஊர் சுத்தி வருவோம் என்று போனேன்.

என் சிவகாசு இருந்த போது என் தோழர்களுடன் கோவி விளையாடிய புளிய மரத்தடி தோட குளம்வரை இருந்தது. அந்தப் புளிய மரத்தடியை என்னோம்!

எங்கள் பந்த விளையாடிய கையாணத்தில் ஒரு பிரம்மாண்டமான எட்டிடம் எழுப்பி யிருந்தது.

உள்ளூர்க் கோவிலின் இடிந்த மதிற்சுவர் பரிபூரணமாக இடிந்த போய் மழுத பரிக் கெட்டாயிற் விட்டது!

இதெல்லாம் மாற்ற போதும் கேட்ட போதும் எனக்கு முறையில் ஏற்பட்ட சந்தோஷம் இருந்த இடம் தெரியாமல் பந்த விட்டது!

எனின் ஒரு வித அங்குப்பி, ஒரு அசற் தோஷம் ஏற்பட்டது. தெரிந்த மனிதர்கள் ஒருவராகத் திணர். தெரிந்த இடங்கள், பழகிய இடங்கள் எல்லாம் மாரிப் போய் விட்டன—என்றும் என்மே இராது?

இந்த எக்கத்தடனையே அன்றைய சாயிட்டு விட்டுப் படுத்தேன். தக்கம் வரவில்லை! ஆனால் மறோ ஒன்ற எட் டென்ற சிவகா வந்தது. "எம்ம பாலு சாத்திரி இருக்கானு?" என்று கேட்டேன் பக்கத்த விட்டுக்காரன்.

"எந்த பாலு சாத்திரியைக் கேட்டீரேன்? வாய சாத்திரியைத் தானே கேட் டீந்தீர்கள்?" என்று கேட்டார் பக்கத்த விட்டுக்காரர்.

"ஆமாம், ஆமாம், அந்த வாய பாலுக்கைத் தான் கேட்டீரேன்" என்றேன்.

"அடடா! அதுனுக்கு அடிந்த யோக்கை என்னவென்ற சொல்லுவது,

யோக்க! அதிர்ஷ்டம் என்ருல் அப்ப டின்று அடிக்கணும்!" என்று.

"அப்படி என்ன யோகம் அடித்தது?" "அவன் இப்போ வெதும் வாய பாலு சாத்திரி திணர்; ஐதீந்தார் பாலு ஆகி விட்டான்!"

"என்ன?"

"ஆமாம்; ஐதீந்தார் ஆகிவிட்டான்."

"இது என்ன வேடிக்கையாக இருக் கிறதே! அவன் எப்போ ஐதீந்தார் ஆனான்?" என்றேன் ஆச்சரியத்தடன்.

"ஒன்ற வருஷத்திற்கு முன்னும் என் ஊர் ஆற்றில் திடீரென்று பெருமெய்க்கம் ஆடி மரத்தில் வந்தது. ஆடி பதினெட்டாம் பெருக்கிப்போது ஊரே அயக்கணப் பட்டது. விதவிதமான செத்திராண்டங்கள் எல்லாம் எம்ம பெண்ணுகள் எட்டிக்கொண்டு போய்க் காவேரியம்மங்குரு காவேத்தியம் பண்ணி விளியோசித்தார்கள்.

"அன்று சாயங்காலம் ஆத மணிபிருக்கும். எம்ம வாய சாத்திரி ஆற்றங்காவையோம் டெத்த யோயிருக்கார். அவன் பாட்டுக்கு மறோராலுபத்தில் ஒழி வடந்த போய்க் கொண்டிருந்தபோது 'ஐயோ! ஐயோ!' என்று ஒரு பெண் பிணை அவதம் சத்தம் கேட்டது.

"சத்தமுத்தம் திருப்பிப் பார்த்தான் பாலு. வாரும் அப்படலிணை. அப்பதம் ஆற்றிலே. இருபது ஐது சாத்திரி ஒரு வருக்கத்தம் ஊத்தில் சமையது தெளிர் தது. உடனே ஒரு பெண் சமயில் மட்டிக் கொண்டுவிட்டான், அவந்தான் அப்படிச் சத்திபிடுக்கினும் எந்தபாலு தீர்மானித்தது. இடுப்புத் தணிவை விரித்த எட்டிக் கொண்டு ஆற்றிலித்கி நீச்சல் அடித்தல் கொண்டு போய் அவன் உத்தியப் பற்றிக் காவேய் கொண்டு சேத்தான். எம்ம வேளை ஓர் கிருத்தது. ஐதம் தான் சாயிட்டிருந்தான். பிறகு அவருக்கு முறல் செக்கா செய்த வயிப்பித்தது, அவன் வார் என்னவென்ற விசாரித்தான். பக்கத்த ஊர் ஐதீந்தார் ஐப்பாசாய் பெண் எத்தம் பதினெட்டாம் பெருக்கு பரிக் கத்ததானும் என் சதக்கி ஆற்றில் கிழுத்தவிட்டதாத தெரி வித்தான். அப்பதம் ஒரு வண்டி வந்தது அவனை அவன் விட்டிக் கொண்டுபோய்ச் சேத்தான்!" என்று சொல்லிக் சத்த கித்ததினார்.

"ஆனால் அவனுக்கு யோகம் அடித்தது எந்தீரோ? அது என்னவென்று சொல்லவில்லையே!" என்றேன்.

"அதைத்தான் சொல்லப் போகிறேன். கொஞ்ச நாளைக்குப் பிறகு அந்தப் பெண்

ஸ்திரீ கல்யாணப் பேச்சு வந்தது. அப் பேசுத, 'அப்பா, என்னை ஆற்ற வேண்டி விருத்த கல்யாணத்தினாலே அருக்குத்தான் இந்த உயிர் சொந்தம். அருக்குவே என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்ளும்?' என்ற சொல்லி விட்டாள்.

"எட்டுப் பெட்டி. சாந்திரியாவுக்கு கல்யாணம் பண்ணிக்கொடுக்கச் செய்தால்?" என்ற ஜீவந்தர் கேட்டார்.

"சாந்திரியாவுக்கு என்னடா? கல்யாணம் கல்யாணம் அருக்கு அருக்கு ஆகியிருக்கிறார். உங்களுக்கு அப்பா, மாம் மாம் பிள்ளையாக வருகிறாரே அவர் தானே ஜீவந்தர்!" என்றார். அப்பாவுக்கு ஜீவந்தர் காலாடாக வருவதில்லையாம். மறு சாந்திரியாவுக்கு அருத்தது வேண்டும்.

"பயக்கார இடத்தில் கல்யாணமும் ஆகிய கல்யாணமான அடுத்த வருஷமே அவர் மாமனாக வருவான். மறு ஜீவந்தர் ஆகி விட்டான்! இப்போ உட மறு இந்த வருஷம் கல்யாணமாகும். பழைய 'பிப்பன் பிரவுன்'யிலே ஒரு புது பக்கம் கட்டியிருக்கிறார். மாரத்திலே ஒரு வர் இரண்டு வர் இப்போ கல்யாணம் தருவார்" என்றார்.

காலக்கு இந்தக் காலகாலம் கேட்டதும் எதிர்ப்பு ஆகியும் கொஞ்ச கொஞ்சம். உலகத்தின் விவரத்தைப் பேசுவது என்னி என்னி விவரம் கொண்டு அந்தியை அளிப்பி போனேன்!

பொருது விடுத்தது. சான் உலகம் போனேன். ஆம், ஜீவந்தர் மறுவின் பன் கல்யாணமாகத்தான் போனேன். ஜீவந்தர் மறு எப்படிப்பெண்ணம் மாரத்திலிருந்து வந்த அநிய வேண்டும் என்ற ஆதலுடன் போனேன்!

என் அநிஷ்டகாலம் அவர் காலி வேலை இருந்தான். அதுவுடன் போனேன் என்ற எண்ணம் காலக்கு இருக்க வில்லை. அவர் ஜீவந்தர் ஆகிவிட்டான்; எல்லாப் பேசுவது தன் காலகாலத்திற்கு உலக விஷயம் என்ற வருஷமே வருஷம் வருஷம்? அதுவும் அநியத் தா இருந்த ஒரு குறைவான பக்கம் வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தான் சென்றேன்.

ஆனால் என்னைக் கண்டதும் என் பெருகாத சொல்லி வருத்தம். அது காலக்குப் பெரு விஷயம் இருந்தது! பிறகு பன் விஷயம் காலம் பற்றிப் பேசிக் கொண்

அடுத்த விட்டு மாரி:—உன் மாரி வருக்கு உடம்பு வர் கிள்ளியாமே! மாரி, உலகத்துதான் சொல்லி கட்டி!

மாட்டுப் பெண்:—உலகம் இப்படியும் கொள்ளாமல் அப்படியும் கொள்ளாமல் காலத்துப்பது தான் சொல்லி சொல்லி கட்டிமா இருக்கிறது!

கருத்தோம். என் காலத்தும் அவர் பழைய பழையகாலம், அநிய மாரியின் பிப் பேசும் பழையகாலம் இருந்தான்.

ஆனால் அதுவுடன் பேசிக்கொண்டிருந்த பேசெண்ணம் அநிய ஒரு காலம் கேட்ட வேண்டும் என்ற ஆவம் என் உலகத்தின் வருஷி வருஷி அநிஷ்டகாலம் இருந்தது. அந்தக் காலகாலம் கேட்டத் தனித்தனம் காலியும் வேண்டியிருந்தது.

காலியின் ஒருவது காலியுத்த வர் காலத்துக்கொண்டு அநியப் பார்த்து. "இ ஆதலின் குறித்த உன் கிணியைக் காலம் பற்றியிவது, மாரி 'ஆதலின் குறிக்க வா!' என்ற பொருளை கேட்டாய்?" என்றேன்.

"ஒருகாலம் கேட்டாயிற்று; என்னிடம் அங்கே மாரும் இருக்க வில்லை" என்றார்.

'அந்த ஒரு குறைவான பிறகுமே அநிய பிணியைக் கேட்டாயன் தன்னம்பிக்கையுடன் தன் மாரிசாட்சி கொள்ளலாக் காலம் காலியும் அதுவுக்கு எண்ணம் பெரிய வருஷத்த அநிஷ்டகாலம்' என்ற கிணிய்துக் கொண்டு என் கிணியை கொண்டு கல்யாணம் இருக்கிறது!

• சிவாமி நாதரானந்தர் •

வினாத்தரன். ஒவ்வொரு இடமாய் பார்த்துத் தங்கள் எண்ணம் சிறை வேரூறும் போகைய முடியாது. பிச்சிடிக்குச் சர்க்காரின் உதவியால் அங்கு இந்தியக் கூலி விநியோகம் போய்ச் சென்றார்கள்.

இந்தியர்கள் பிஜிக்குச் சென்ற அகிலே பட்ட பாடு எத்தனைவராவது என்பதைச் சொல்வதை விடச் சொல்வாயம் விட்டு விடுவதே மேலானது. ஆகிலும் இந்தியரின் உதவியால் அங்குள்ள பூமி போன்ற நிலையும் பூரிவாக மாறி விட்டது. காங்கிரஸ் செல்வன செய்த மிகச் செந்த முறையில் பலம் கிடைக்குமாறு உதவித்துப் பண்படுத்தி விடுகின்றனர். அதிலேயில் மூன்றாம் மணிக்கு எழுந்த அக் காலத்தில் வேங்காளப் பேரவாரிகள், பாசேனும் அங்குத் தங்கி விட்டால் சவுக்கிரதாள் அவர்கள் எழுப்பும். அக் காலத்தில் அவர்கள் செய்த வேலையில் காலில் ஒரு பங்குடன் இப்பொழுதுள்ள இந்தியர்கள் செயல்திறை என்ற குறை கூறுகிறார்கள்.

பிஜியில் குடிப்புப் பரிசீலனை முக்கியமான பரிசீ. அங்கு சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யும் கம்பெனி ஒன்றே. அதன் பெயர் எல். என். ஆர். எம்.பெனி. ஐந்து பேசிய மிகுடன் இருக்கின்றனர். எய்வாறு கரும்பும் இந்த ஐந்து மில்கனில்தான் அதைக் கம்பமும் பூரிவரே கரும்புப் பரிசீலனை டாக்டர் கம்பெனியின் இண்ட்ரூக்டர் தக்கைய வேலை செய்த வெட்டிக் கொடுப்பார்கள் வெட்டிய கரும்பை சயில் வண்டித் தொடரில் இழுத்துச் சென்று மில்கனில் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பார்கள். கரும்பின் விவகாரம் கம்பெனியிடமிருந்து விவசாயிகள் பெறுவார்கள். பிஜி ஆகனில் உற்பத்தி செயல்படும் சர்க்கரை கம்பெனியிடமிருந்து பிச்சிடிக்குச் சர்க்கரையில் விநியோக வாங்கிக் கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வாறு வெளி காட்டுக்கு ஏற்றுமதி செயல்படும் சீனி வறுமையிலேயும் கமர் இலட்சம் டன் ஆகும். ஓரளவு பிஜியிலேயே விநியோகமில்லும். பிஜியில் உற்பத்தியாவது மணலும் போன்ற கொடி கொடிப்புச் சர்க்கரை. சர்க்கரைவாகச் செய்வதற்குத் தகுந்த பக்குவமில்லாத கரும்புச் சாறு வெவ்வாய் (மெய்வானை) பிப்பாய்களில் அடைக்கப்பட்டு ஆன்ட்ரோனியாவுக்குக் கொண்டு போகப்படுகின்றது. அதிலிருந்து 'சுப்' போன்ற சாராய வஸ்துக்களும் பெட்டோல் முதலியனவும் புத்த காலத்தில் செயல்படுகின்றன. கரும்பு பூராவும் இந்தியர்களேயே பரிசீலப்படுகின்றது. சாராயம் என்னவென்றும் இங்கிலாந்தில் போலக் கைத்திறப் இன்னும் பரிசீலித் தந்துக் கொள்ளவில்லை.

இவ்வாறு ஏற்றுமதிப் பொருள் கொடுப்பது. இதன்சர்க்கரைப்புடன் எல்லாம் பெரும்பாறுப் ஐரோப்பியர்கள் கைதிலும் ஓரளவு கைத்திறப் கைதிலுமிருக்கின்றன. இந்தியாவுடனில் இந்தியரும் கைத்திறவருக்கடச் செ ஆரோமியர் கூலிகளை வேலை செய்கிறார்கள். தேங்காய்களைப் பொறுக்கிச் சேர்ப்பதும், அவற்றை வெட்டித் தேங்காய்ப் பருப்பைக் குடைத் தெடுத்தல் சாப வஸ்ப்பதும், எட்டி ஏற்றி வறுப்புவதும், பூய்வைக் கொத்தி விடுவதும் ஆன பல வேலைகளை அவர்கள் செய்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு தங்கச் கரங்கம். கையுறியுள்ள கோலர் தங்கச் கரங்க்களைப் போல, கூலிக்கு ஆட்டனை சிவமித்துப் பூமிவிலிருந்து தங்கத்தைய வெட்டி எடுத்துச் சந்தமாய்க் ஏற்றுமதி செய்யும் விவசாயமும் கடைக்கின்றது. இச் கரங்க்களில் வெளி வேலைகளில் மட்டும் சில இந்தியர்கள் அமர்ந்து வேலை செய்கிறார்கள். மற்றையோரெல்லாம் கைத்திறவரே.

கள்ளாவது அல்லுசிப்பதும், மேலே சொன்ன எல். என். ஆர். எம்.பெனியே இப்பழங்களை உற்பத்தி செய்து அதற்கான வேலைகளுக்கு ஆட்டனை வைத்து வேலை வாங்கி ஆகியில் கொண்டு போய் அவை

பூக்காரி (விட்டு வாசலில் நின்று கையாடும் பார்த்து):—என் நம்பி, அம்மா விட்டிருக்கே இங்கையா?

கப்பலர் :—இருக்கிறேனே!

பூக்காரி :—பிச்சினை சேரம்ப தேரமாகப் 'பூ வேணுமா, அம்மா!' என்று கேட்டுநேன், வாரும் பதில் கொள்ள வில்லையே! நீ நான் உன்னை போய் உன் அம்மாவைக் கூப்பிடுகே!

கப்பலர் :—எங்கென் விடு பக்கத்துத் தெருவினே யக்கா இருக்கிறது!

களை டிச்கனென்ட் அடைந்த ஏற்றுமதி செய்
கின்றது. ஏனென்று ஆகையால் போரவோ
இந்த ஆகையிலும் இந்தியன், கடைத்தியன்
ஆகிய இருபாகளும் வேலை செய்கிறார்கள்.

ஆந்தாமத வாகனம். பீஜிபிக்குத்
ஏற்றுமதி செய்கப்படும் பொருள்களின்
வாகனம் பழமும் ஒன்று. இது பெரும்
பாலும் கடைத்தியாரவோ மனித சேவ
களிலும் ஆற்றோட்களிலும் உற்பத்தி
செய்யப் படுகின்றது. வாகனம் யழல்
களைக் காற்றோட்டமான பெட்டிகளில்
அடைந்த ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள்.
இந்த விவரமும் செய்யும் வரம்பை
பேசுத ஒன்று உண்டு.

இந்த ஐக்கியப் பொருள்கள் அங்காதி
இந்தியம் கொஞ்சம் உணவுப் பொருளும்
பீஜிபி உற்பத்தியாகின்றது. பீஜிபி
வளிக்கும் ஐக்கியத்துக்கு ஒரு பாதிபாகவு
உணவுக்குத் தக்கபடி செண்டும், தவிர,
உருந்த, பரித, உடை முதலிய சிவ
தைப் பரிசுளும் உற்பத்தி செய்கப்படு
கின்றன. இந்தப் பரிசுள்களும் அமெ
ரிக்கா இந்நியங்களை உண்டாக்குகிறார்கள்.
மற்ற பாதிபாகவு ஆகாரம் வெளி காட்டி
கிறுத்த வரையிலும். ஆந்திரியாவிலி
கிறுத்த போதகம் மாகவு வருகின்றது.
மற்ற காலத்துக்கு முன்னும் இந்நியாவிலி
கிறுத்தும் உணவுப் பொருள்களைத் தரு
கின்ற வந்தார்கள். உயிர் வாழ்க்கைக்குத்
தேவையான மற்ற எல்லாப் பொருள்
களும் வெளி காடுகளிலிருந்தே வரவாகும்
வர படுகின்றன.

ஆகையால் ஏற்படுத்திக் கென்று உற்பத்தி
செய்யும் வி. என். ஆர். வம்பெனி அநி
காசிகன் ஆரம்ப காலத்தில் நோராவோ
கல் ஆங்கிலை கைத்துக் கென்கையிற் பரி
கிட்டார்கள். அந்நிய பர வட்டங்கள்
நோக்கிடவோது ஆகாரம். இரண்டாதி
ரம் ஏதாவ் சிவங்கன் கொண்ட என்டெட்டு
காரை வகுத்த ஐரோப்பிய விவசாயி
களின் ஒப்பந்தம் செய்த கொண்டு கென்று
காங்கிலைக்கார்கள். இரப்பெரிய ஐரோப்பிய
விவசாயிகள் இந்நியங்களைக் கூலி ஆட்க
காரை அயித்திக் கொண்டு வேலை வாங்கி
கிறார்கள். இந்த வரையிலும் அநிகாசியம்
கிடைக்கவில்லை. கடைசியாக, பத்த ஏதாவ்
பூமிவாகத் தங்குத்த ஒப்பவாகு இந்நிய
விவசாயியையும் அதன் இருத்திப் பரிசுடர்
செய்த கென்கைய வாங்கத் தகப்பட்டனர்.
அது முதல் வம்பெனிக்கு அநிக வரபம்
கிடைக்கவாகித்தது.

வம்பெனி அநிகாசிகனின் சீரழவும்
பெரிய ஐரோப்பிய விவசாயிகளின் சீரழ
வும் கூலிகாரை வேலை செய்த காலத்தில்
தான் இந்நியங்கள் மிக அங்காதித்துக்கு

உட்பட வாகினர். பீஜாவத்தில் ஒப்பந்த
தக் கூலி முதல ரத்த செய்கப்படும்
பழைய கூலிகள் விடுதலை செய்கப்பட்டது
முதல் சிவகம் ஒருவாது சீரழகுத்த
வாகித்த.

காடு பெட்டிக் களை பீஜிபி, வம்
கீசெப் பூமிவாக வண் சிவகங்குடிக்
கொண்டு வரும் மகத்தான வேலை
கொன்றும் இந்நியார செய்கிறுத்தும் அவர்
களுக்கொ கொந்தமான பூமி பீஜிபி
இல்லை. பீஜ பூமி முழுதும் பூமிக்க குடி
காரை கடைத்தியருக்குத்தான் கொந்தமா
கிறுக்கின்றதா என்னும் அதுவும் இல்லை.
முதல்தாமரை வண் பராமெல்லாம் சிவ
ஐரோப்பியரிடம் பூரை வகாநித்தோடு
கடிய பூமிவாக அடங்கிவிட்டது. இதற்கு
'பீர தோங்கட்' (Free hold) என்ற
பெயர். இந்தப் பூமிக்கு வாய்தர இல்லை;
வக இல்லை.

இப்படிப்பட்ட சிவந்தர இவர்கள்
பெற்றது எப்படி? அக்காலத்தில் சிவம்
கல் வித்தியக்கு உபயோகமில்லாமல்
இருந்தது. ஒரு தப்பாக்கியோ அவ்வாறு
ஒரு ஐக்கத் தனியோ, ஒரு கடியாரவோ
செு கடைப்பீதியும் அதைப் பெற்றுத்
கொண்டு கடைத்தி. ஒருவன் 'அதிரை
அந்த மலை உச்சியிலிருந்து இங்கு ஒரு மலை
உச்சி வகாரிவ் இருந்தே பூமி செய்காரம்
என்றுகடையது. அதை அப்படியே
கொடுத்த விடுகிறேன்' என்று கொங்கி
விடுவாரும். அவ்வாறு ஐரோப்பியரு
தாமைய இரு குநிகாசிகன் சரித்
கொண்டு ஒட்டத்திலிருந்து இங்கு ஒரு
இடம் போய் இதங்கிக் கொண்டு 'அது
முதல் இது வகாக்குமுன்ன சிவம் உகா
க்ட் கொடுந்தேன்' என்று கொங்குவா
கும். இப்படி-கொன்றும் சிவந்தரப் பெத்
திறுக்கிறார்கள் ஐரோப்பியர்கள்.

பீஜாவத்தில் இந்நியரிடம் ஒப்பந்தக்
கூலி முதல ரத்தாரி இந்நியர் தமக்கொ
சிவம் வேண்டுமென்ற தெனும் சமயம்
வந்தது. ஆகும் அக்கமயம் பூமிய எட்
டங்கள் ஏற்பட்டன. கடைத்தியரிடம்
யின் சந்ததிய வர் வித்தித்தகொண்டு
தக்களுக்கும் சிவம் வேண்டுமென்ற
உக்கைய கொண்டாகுதும், அவர்களுக்கு
வழங்க சிவம் இவ்வாறுத பொருள்கள் என்ன
கொங்கதென்ற வகை சிவகாக்கு ஏத்
யிட்டது. ஆகவே சிவந்தர சட்டிப்பத
காக் எட்டம் செய்தார்கள். அது
முதல் தேவையானவர்களுக்கு சிவம்
குத்தகைக்கு யட்டும் கிடைத்தவந்தது.

இந்நியர் குத்தகைக்கு சிவம் அப்படிய
பிடித்தார்கள் அப்பதும் மிகவும்
கெடிக்கவார விஷயம். (தொடருத்)

யசோ மறைந்தாள்!

இமய குமாரன்

“யசோ!”

“.....”

“யசோ, பேசமாட்டாள்?”

“சத்யா, இங்கிருந்து போய்விடு.”

“யசோ, என்னைப் போகச் சொன்னாள் குமா? பின் எதற்காகக் கூப்பிட்டாள்?”

“ஏனோ கூப்பிட்டேன்.”

என்னைக் கூப்பிட்ட காரணம்கூட அவர்களுத் தெரியவில்லை. யசோ, உன் இவ் வத்ததைத் தொடர்புபார். அது சொன்னதும் என் கூப்பிட்டால் என்று.”

அவன் அவளை ஏறிட்டு நோக்கினான்; அவன் கண்ணின் கவனம் விரிந்தது.

“யசோ!”

“சத்யா நீ போய்விடு” என்று சொல்லிக் கொண்டு, தன் மாலிகையை மேக்கி கடந்தாள் யசோ.

“காண இதை நேரத்தில் இங்கு வரவிடுவோன். நீயும் யா, யசோ” என்ற குரல் கேட்டுத் திரும்பினான். அவன் போனதையே துக்கம் ததும்பப் பார்த்துக் கொண்டு சிந்திருந்தான் அவன்.

நீன் அறையில் துழைந்த யசோ படுக்கையருகில் போய் சிங்குள். படுக்கையில் குழங்கை நாலுயல் துங்கிக் கொண்டிருந்தான். கொஞ்ச நேரத்தில் கட்டியின் நேயேந்திர பாயு ஆழ்ந்த சிந்திரையில் கவித்திருந்தார்.

அப்பொழுதுதான் மேகக் கூட்டங்கள் விடைபெயர் மறைந்திருந்த சந்திரன் வெளியே வந்து தன் குளிக் கிரணங்களைப் பூவுயகம் முழுவதும் அள்ளித் தெளித்துக் கொண்டிருந்தான்.

சந்திரனின் ஒளிக் கிரணங்கள் இன்னும் வழிபாக அந்த அறையில் பாய்ந்து, அவன் உணர்ச்சியைத் தூண்டி விட்டது.

படுக்கையிலே உட்கார்ந்து குழங்கை நாலுயலையும், கைவிரலையும் மாரி மாரிப் பார்த்தான். ஒரு பக்கம் சாத்தமே உருவெடுத்த கணவன் மூகம். மற்றொரு பக்கம் தூக்கத்திலும் புன்முறுவல் புரியும் பால் மணம் மாறாத பரவகனின் மூகம்.

தன் இதயக் குழறலை அடக்க முடியாமல் தலைமணியிலே முகம் புதைத்துக் கொண்டான். அவன் கண்ணிலிருந்து வழிந்த கண்ணீர் தலைமணியைப் பிணைத்து, சட்டென்று ஏதோ ஓர் சத்தி அவளை உலித்த தன்மைய் பக்கத்திலுள்ள இன்ன ஊருகே போய் சிங்குள்.

தூரத்திலே பழை நதி சல சலவென்று ஓடிச் சென்றுருந்தது.

வெண்மதி தன் பொற் கிரணங்களால் பழைமையின் பிரவாகத்தைத்தழுவிக்கொண்டிருந்தான்.

அவன் உணர்ச்சி கிளர்ச்சியைத் தூண்டி விட்டது. பழைமையின் சமஸ்ப்புச்சத்தமா? தவறாத வரும் இளம் தென்றலா? அல்லது உணர்ச்சி பூட்டும் வெண்மதியின் கிரணங்களா? உற்றுக் கவனித்தான். இவ்வாறு அவன் அப்படி மெய் மறக்கச் செய்தது கார்த்தியே மிதந்த வந்த அந்தக் கார்த்தியே.

ஆம். சத்யன்தான் பாடிச் சென்று போகினான். அத்தெய்விக் காலம் அவளை எவ்வோ கொண்டு சென்றது. சிந்தனை மீறியே கவித்த விட்டான்.

நீயின் பாரத நேமி தன் விடுதலைக் காதல் தன் கைத்திரை அறையி் பழைந்தான். கார்த்தியே, அன்றையின் விடுதலைக்காகக் கடைசிப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்துச் சங்க காதல் செய்த விட்டார். பாரத புத்திரர்கள் சந்திரன் கிளர்ச்சியைத் தோக்கி மூன்றை நிக் கொண்டு இருந்தார்கள்.

கத்திரைப் போராட்டச் சந்திரத்திலே பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய காலமது. ஒவ்வொரு நேரப்பந்தனின் விடுதலை உணர்ச்சிக்குச் சோதனைக் காலம். அன்றையின் அடிமை விவகாரங்கள் தகர்த் தெரிவிப்பட்ட காலமது.

ஆனால் அதுவே அவன் வாழ்க்கையின் போக்கையே வேற நிகரையில் மாற்றி விட்ட காலம். அவன் காதல் வாழ்வைக்கு குற்றப்புகளில் கவல்கப்பட்ட காலம்.

“சத்யா! கடைசியில் உன் இஷ்டப் படியை முடிவு செய்த விட்டாயா?”

“ஆம், யசோ! அதே பார், அன்றையின் அறையிலே. கிண்கிண்ப் பிணக்கும் விடுதலை கிரண்களின் புத்த கோஷங்கள். திக்கெட்டு மொளிகளும் கார்த்தியே மகாவீரன் போர் முகம். யசோ! அன்றையின் அடிமை வாழ்வு வாழ கான் மட்டும் என் கவலகத்தைக் கருதலாமா?”

“சத்யா! நீ விடுதலைப் போரில் கலந்து கொண்டதை கான் தடுக்கவில்லை. ஆனால் அந்தப் போர் என்னிடமிருந்து உன்னைப் பிரித்துவிட்டால்.....”

“அதனால் என்ன? அன்றையின் விடுதலைக்காக உயிரைக் கொடுத்த நிபந்தனை”

என்று எங்கிலை நேரம் புறமும். அது உலகத்து மெழுகி வளிக்காதா?"

"அதென்னு, சத்யா! நீ நிரம்பியவரும் வளர ஏதழம் வரவென்ற மனனா உலக வளம் தக்கத எங்கிலை காத்திருக்கும் படி செய்வா?"

"வரே..... என்ன சொன்னாய்?"

"ஆம் சத்யா, நீ போனும் அப்பதம் எப்போதும் நிரம்பியாயே. அதற்கு என் தக்கத எங்கிலை உலகம் செய்ய ஏத பாடு செய்கா. என் உலகத்தான் வள வளம் செய்துக்கொண்டேயும் என் நேரமும் என் தக்கத அதற்கு இனங்கியே மாட்டா. நீ அருகிலிருந்தாய் எப்படி உலக மூலத்திலேயும். இங்கியேயும் நீ என்னை மறக்க வேண்டியதற்கு."

செந்திரா போலியே எடுபடத் துடித்த கோண்டிருந்த சத்யா அதற்கு முன்னதாக இங்கிருந்து போகும் எடுபட வேண்டியிருந்தது.

ஆம், அவள் மனதில் காதுதாக்கும் உலகத்து மிகையே போராட்டம் மூலமுடது. உலகமே உலகமே தங்கத்த செந்திரா போலியே எடுபட்டாள். வேண்டி அரங்கத்தின் அடக்கு முறையினை ஏத

உலகம் எடுக்காவன் தங்கத்த விதிக்கப் பட்டு சிறை புதுத்தான் சத்யா.

கூடும் சத்யா எழுந்த கோண்டிருந்தது. செந்திரா போலியே வேந்தி உலகமே அகிய அரங்கமே பணித்தது. பாரதம் விடுதலை உலகத்தது. சிறை உலகம் உலகம் உலகம் பட்டது. செந்திரா செந்திரே தங்கத்த கோண்டி விளக்கத்தின், செந்திரா கோண்டிடத்தி விடுபட்டு செந்திரா தேவியைத் தரிக்க.

அதன் சிறைகள் விட்டு வேந்தியை வந்தது. சிறைத்தன கோண்டி உலகத்தான் சத்யா தம் இலகதேவியைத் தரிக்க.

அவள் பணம் சத்யா புலகினை ஏத சத்யா கோண்டிருந்தது. இந்த இலகதேவியின் வரே எப்படித்தான் மாறி விடுபட்டா! அந்த என் உலக குழந்தை யுலகம் பட்டத்தனாக இருக்க மாட்டா இத்த. உலகத்தின் என்ன பருத்திருக்கும். உலகவளத்தின் புது கோண்டி பிரகசித்த கோண்டிருப்பாள். பருவம் அவள் தங்கத்த அகத்ததையும் அருகு படுத்தி கோண்டிருக்கும். இப்படியே மனங்கோண்டி உலக கோண்டி சிறைத்தன பட்டத்த சத்யா உலக அகத்தா! போலியை ஏத தம் காத்திருந்தது.

புலகத்தின் மனமே விட்டது. அந்த வரே கோண்டி போலியை ஏத சத்யா சத்யா சத்யா அவள் பணத்தின் தங்கத்தின் சிறை உலகம் எப்படித்தான் மாறி. உலகமே போலியை போலியை பணத்தின் தேவியை போலியை பருத்திருப்பாள். உலகமே மனம் செய்து கோண்டி விட்டாள்.

தம் இலக கோண்டியே வளர வளத்துப் புத்தித் வந்ததாரு அந்த வரே உலகமே உலகமே கோண்டிருக்கும் தேவியை போலியின் தங்க உலகம் மனமே அவளின் பணத்தின் பரிசுப்பது போலிருந்தது.

அந்த மனமே உலகம் பரிசுப் படியே உலகம் பெரும்க விட்டான் சத்யா.

"என் என் விடுதலையானே? அந்த சிறையிலேயே என் காது மூலத்திலே உலகத்தா? மதபடியும் சிறைக்கடம் மனமே அதற்குமா? என் என்னிக்கு உலகமே சத்யா.

சத்யா சிறைத்தனக்கு வந்த விட்டான் என் தேவியைத்

கேட்டதிலிருந்து, யிரோ தன் அறையில் உட்கார்ந்து கொண்டு, தான் சப்பாதுடன் ஓடி விடையாடிய பால்பப் பருவ காட்சிகளை நினைத்து நினைத்துக் கண்ணீர் விட்டான்.

அந்த மனநிலையிலுள்ளே யிரோவுக்கு ஒரு குழைவுமிகையால் கவந்திருந்தார். தேயிலைத் தாது, சோம்புபடி கேட்ட வேலைபாட்கள், அழுது படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய ஆடைபணிகள், எழுந்தோடு விதமாக அங்குசம் செய்து கொள்ள விதம் விதமான விடையுக்கே கைகள்.

இன்னும் கொஞ்சமும் கைகள் மீள்வாத அவரது பரிபூரண அன்பு, அவரது அன்பின் பிரதியாக தங்கப் பதமம் போன்ற சாளுகை.

மனிதப் பிதவிக்கு இதைவிட வேறு என்ன வேண்டும்? அதன் யிரோவின் மனதற அமைகள் ஒன்றும் திருந்திப் படுத்த முடியவில்லை. எதற்கெனவே இரவு கணிக் படுக்கையில் படுத்தபடியே தேம் பித் தேம்பி யழுவான் யிரோ. காரணம் தெரியாமல் தத்தளிப்பார் மனையுள்ளம் படைத்த தேயிலைத் தாது.

தன் உணவுக் குழுவைக்கே அவன் அவ சிடம் கொல்ல முடியுமா? அந்த உணவுக் குழுவைக்கே இன்னும் அதிகமாயின சப்பலின் வருகையால்.

அன்று தன் அறையிலே உட்கார்ந்திருந்தான் யிரோ. அவன் பெயருக்கு வந்த ஓர் கடிதத்தைக் கொடுத்த விட்டுச் சொன்ன வேலையால்.

கடிதத்தைப் படித்த அவன் உணவிலும், உடலும் பதறித்த. கைகள் கடுங்கின. சப்பல்தான் எழுதியிருந்தான்.

"யிரோ, என் காய்க்கென என்ருது துவிக்கை போல் விட்டது. இனி இந்த உயிரை என் கைத்துக் கொண்டுவிடுகிறேன். என்ருதே தனிக்கேதென். அந்த எண்ணம் வரும் சாளுதென்கைம் ஓரே ஒரு திரைவு மட்டும் என் உயிரை இழக்கப் பிரேதுமான கைப்பித்தை என்ருக்குக் கொடுக்கவிடும்.

ஆம், யிரோ, சிவனருந்திது கவறியே தாம் இருவரும் சேர்ந்து விடையாடிய தாட்களை நினைத்தால் என் மனநிலை ஓர் புத்துணர்ச்சி உண்டாகிறது.

அந்த தாட்களின் மான வேலை களிலே தான் ஓடி வருவென், உன் மனித குகைக்குக் காண. நீ இன் முகம் காட்டி, என்னை எதிர் கொண்டிருக்கக் குடிரடிவும் வதவாய். தாம் இருவரும் கைகொடுத்துக் கொண்டு வருகிற ததிலின் கணையின் உட்காத்திருப்போம்..."

அதற்கு மேல் அவனால் முடிக்க முடியவில்லை. கொக்கிவரும் அழகைகளை அடக்க முடியாமல் இதயம் கிம்ம அழுதான்.

ஒரு கூனத்தில் ஏதோ ஓர் முடியுக்கு வந்தான் போல், மன மன வென்று ஒரு கடிதம் எழுதி அனுப்பி விட்டான் யிரோ.

அதன்படியதான் அன்று இரவு சிவனிலே, புக்தோட்டத்தில் யிரோவைத் தனிகையில் சந்திக்க வந்திருந்தான் சப்பல்.

அவனைக் கண்டவுடன் ஏதோ அவன் மனம் 'நிதிதி' என்று அடித்தது கொண்டது. தன் மனநிலை நினைக்கெடுத்ததைச் சொல்ல முடியாமல் ஓடி வந்து விட்டான்.

சிறந்தான் கிங்கத்த. ஆம், அவன் சித்தனைப் கைத்தது மறுபடியும் அந்த தெய்விக கைத்தான்.

சப்பல் எழுதியிருந்தான்—"காம் இருவரும் கைகொடுத்துக் கொண்டு வருகிறவின் கைகளிலே உட்காத்திருப்போம்..."

"ஆம், சப்பல் என்னும் சிவம் உட்காத்திருப்போம். அன்று கைகொத்ததும்பப் பாடுவாய்; என் மேல் சிவிக்கக் கேட்பேன். கடைசியில், சி

கூய்ருத்திம் அகத்தித்தாது
அகம்—மாய் கிவனகை

என்று பாடுவாய். அந்தப் பாட்டைக் கேட்டு என் என் உணர்வையே இழந்த விடுவென்.

"சப்பல் மறுபடியும் அந்த கை வருமா? என்னும் சிவம் அன்றை வருகிற கை கையிம், சான் போன்ற வேன் கைவு காத்த கொண்டிருக்கும் ஓர் இரவிய உட்காத்திருக்க, அந்தப் பாட்டைக் பாட அதை என் கேட்கும்படியான பாக்கியம் கிடைக்குமா?"

"சப்பல், என் போயாட்டென் என் கெழுப்? என்னிடம் போயமா சப்பல்..."

அவன் கைகள் இருண்டன. பிரகையு பதறிச் சாங்கி விட்டான்.

மறுகன் கைக் கதிரவனின் கிரைவென் முகத்திலே பட்டுக் கை விழித்தான் யிரோ.

அவன் விருதுபத்தியே ஏதோ ஒன்று பாடியான் அருத்தவதிரை விருத்தது. முகம் கணிகை சப்பலின் சந்தித்தது; உணர்ச்சியைத் துண்டி விட்ட அந்தக் கீதம், தனிகை பதிராமல் தான் காய் விட்டுப் பிதறினது என்னும் ஒன்றின்

யிட்டுவருக அங்கு ஐரபகத்துக்கு வந்து அங்கு போனார்.

ஐயோ, என்ன கபத்தியக்காரத் தனம். ஒரு சமயம் அவருக்குத் தெரிந்துவிட்டால், என்று எண்ணிப் பயத்தினால் சற்று முற்றும் பார்த்த பரோ திடுக்கிட்டான். அவனருடே தேவேந்திரபாபு உட்கார்ந்திருந்தான்.

அவன் நிறுதயம் 'பக்' 'பக்' என்று அடித்துக் கொண்டது. கண்ணிலிருந்து கண்ணீர் ஆரம்ப வழிந்தோடிற்று. தன் கடுங்கும் சரங்கமால் கணவனின் கரம் கிழிப் பிடித்துக் கொண்டு, "என்னை மன்னித்து விடுங்கள், நான் பாயி" என்று சொல்ல வரப்பெற்றான். தொண்டையிலிருந்து வளர்க்கைகள் வெளிவர முடியாமல் தடுமாறினான்.

"பரோ, வருத்தப்படுதே! என்ன இருந்தாலும் நீ அன்று கண்ட இப்பக்கை இன்று உன்னால் எவ்முடியுமா?" என்று தேவேந்திரபாபு,

பரோவின் உங்கத்தைப் உறுத்திற்று அந்த வளர்க்கை.

"ஆம்! உங்கம்தான் அன்று நான் சிவனாகிறேன்; உட்டிவகைப்பாத கரத்திரப்பதகம். இன்று நான் வெள்குறவரின் சொத்து. இதை நான் உணர்வீய்க்க, நான் பாயி, என்னை மன்னித்து விடுங்கள்" என்று கணவனின் கண்களில் மூலம் புதைத்துத் தேய்ந்த தேய்பி அழுதான்.

அன்று இரவு நீடி எவ்வகையான நில வானிலே வெண்மதி பலனி வர ஆரம்பித்தது விட்டது. பழுது நதி அமைதியாக ஓடிச் சென்றிருந்தது.

பித்த விட்டது. பழுது நதி அமைதியாக ஓடிச் சென்றிருந்தது.

எனதத்தின் வழியாகப் பார்வையாகச் செலுத்திய வண்ணம் உறுவான நீர் மாவத்துடன் தன் அகரவின் உட்கார்ந்திருந்தான் பரோ.

கிமிசுத்துக்கு கிமிசும் அவன் நிறுதயத்தடிப்பு அதிகமாகிக் கொண்டே இருந்தது. திடுக்கிட்டு எழுந்தான். தூரத்தில் அநேக மயில்களைப் பந்தும் கோக்கிச் சத்யன் வந்து கொண்டிருந்தான்.

மீண்டும் நிறுதயத்தைக் கடினமாகிக் கொண்டு எழுந்து வேகமாகச் சென்றான்.

"சத்யா!"

"ஏன் பரோ?"

"சத்யா, உன்னை மன்னுதிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நீ இந்த காரைவிட்டே போய் விடு."

"பரோ, காரை விட்டே போகச் சொல்லுகிறாயா?"

"ஆம், சத்யா! சின்னஞ் சிறுவயதிலே கம்மிண்டேயே முனிந்த அன்புக்கு இன்று நீ கண்களும் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமானால் நீ போய்த்தான் ஆகவேண்டும்" என்று சொல்லிக் கொண்டே அவன் பதிலையும் எதிர்பாராமல் மானிகையை கோக்கி உட்கார்ந்தான் பரோ.

கண்களில் நீ தனும்ப அவன் போவதையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் சத்யன்.

காரணக் சிறுவன் சீனா!

சீனா என்ற கையகச் சரணப்பகடையில் கோத்திருந்தான். ஒரு நான் அவன் வழியில் பரில் ஒன்றாகக் கண்டெடுத்தான். அதிலிருந்து பரகம், சிவ கடிதங்கள் மட்டுமே விருத்தன. உடனே அவன் விட்டுக்கு ஓடி, அங்கே விளையாடிக் கொண்டிருந்த தன் தம்பி பாண்டையும் அழைத்துக் கொண்டு போய், அந்தப் பரிணை அதன் சொந்தக் காரகாக் கண்டு பிடித்துக் கொடுத்தான்.

பரிணை சொந்தக்காரர் ஆகச்செய்துடன் பரிணைப் பெற்றுக்கொண்டு, தன் கையிலிருந்து ஒரு எட்டணு தாணயத்தை எடுத்துச் சீனாவிலே நீட்டினார். "நான் ஒரு காரணக் சிறுவன் னா! என்னுடைய உடனையவத்தான் நான் செய்கிறேன். இதுமென்றால் நான் வாய்க் மார்ட்டென். வாய்க்கவும் உடாது" என்று சொல்லிக் சீனா அந்த தாணயத்தை வாங்கிக்கொள்ள மறுத்து விட்டான். பரிணை சொந்தக் காரர் பன்மடங்கு ஆகச்செய்துடன் அந்த தாணயத்தைத் திரும்பத் தன் கையிலே போடப்போனார். அப்பொழுது சீனா தன் தம்பி பாண்டைக் கட்டிக் காட்டி, "நா! இவன் என் தம்பி. இவன் இன்னும் சரணப் பகடையில் சேரவில்லை. ஆகையால் அந்த தாணயத்தை இவனிடம் கொடுத்து விடுங்கள்" என்றான்!

நாஸூஸ்

இ ஊ ண ய ற் ற

காபிதூள்

சுட்டி 15.

பொறுக்க முடியாத

இருமலை பாக்கை

டெர்பிகால்

சாப்பிடுங்கள்

மலர்ச்சி, இருமல, ஆஸ்த்மா,
மற்றும் கனரக நோய்களை
தீர்ப்பதில் இனியத்த நிராகரி,
குடும்பத்திற்கு அவசியமானது.

தயாரிப்பாளர்

மவுண்ட் மேட்கூர் பார்மஸ்யூதிகல்ஸ் லி.

சென்னை, 600 020

Perfect
HAIR CARE
with
CASTOROL

കുടിശ്ശി ത്വര

പുരുഷൻ നല്ലൊരു കയ്യോളം അമ്മൻ
പിള്ളയായി അമ്മയുടെയും
അമ്മയുടെയും മകൻ. കുട്ടിയുടെ
മുഖത്തുനിന്നു നീക്കം ചെയ്യേ

A CALCHENICO PRODUCT

44-1750

மாதரசன் ஆபீஸ் :

5/148, பரமசிவன், தி-சு., மதுரை

16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047

சந்தோஷமும்
செழும்பையும்
வாய்ந்த
எதிர்காலத்தை
நோக்கிச்-
செல்வ

உணவுபெருக்கடி யைத் தோற்கடிப்பதன்

பார்த்திபன் கனவு

தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தின்
மிகையானத காலத்தாத இவ்விரு
கவினங்களும் அற்புதமாக
விளக்குகின்றன

428 6-8-0

கனியரத் டாகுட் கர்த்தி மகாத்மாவின்
மேருகமகையுடும் அகத் தித்தியாகுத்
ஆதர் திருத்தும் அருத் தொன்மடயுத்

மகாத்மா காந்தி

சான்ற தாளில் பிள்ளை அருகாக
பார்க்கப்படுகிறார்.

வினா 100 அனா எட்டு
(தயார் செய்தது தனி)

ச சி தே து னி
எழுதிய

விஜயா

மு த லீ ய க ள த க ள்

வினா கு. 2-8-0
(தபாற் செலவு தனி)

இடைக்காலம்

கல்கி காரியாலயம்
தீழ்ப்பாக்கம் : சென்னை

Figure 6

**நவ நாகரீக
பெண்கள் விரும்புவது**

டி.எஸ்.ஆர்.
கோகுல்
ஹேர் ஆயில்

டி.எஸ்.ஆர் & கோ.
கும்பகோணம்.

சென்னை நகரத்திற்கு சேலம் எலக்ட்ரிகல் :
சு. ராஜ். ஏ. ஜி. என். ஸ்ரீ. ஸ்ரீ.
10, லாண்டிபாட் சாலை சென்னை-14
தேவநயக, மாதக்காடு அருகே தலைநகர
சேலம் எலக்ட்ரிகல் :

B. மாண்புமிகு செட்டியார்
 148, காவிரியார் தெரு - கோயமுத்தூர்
 உட. ஆதாரம் இல்லாதது :
 கோவில், திருப்பத்தூர் (வ. ஆ.)

ஸன் லைட்
சோப்பினால்
தான்

தூய்மை அடித்துத் துவைக்காமல் வெண்மைப்படவும் பிரகாசமாகவும் உணவு செய்தது!